

М. ШАПОВАЛ, SDr.
УКРАЇНСЬКИЙ СОЦІОЛОГІЧНИЙ ІНСТІТУТ В ПРАЗІ

СОЦІОГРАФІЯ УКРАЇНИ

I. СОЦІАЛЬНА СТРУКТУРА УКРАЇНИ

В-ВО „ВІЛЬНА СПІЛКА“

ПРАГА – 1933

Др. М. ШАПОВАЛ.
СОЦІОГРАФІЯ УКРАЇНИ.

СЕРІЯ СОЦІОГРАФІЧНА - № 1.

Др. М. ШАТОВАЛ

СОЦІОГРАФІЯ
УКРАЇНИ.

ЧАСТИНА ПЕРША.

СОЦІАЛЬНА СТРУКТУРА УКРАЇНИ.

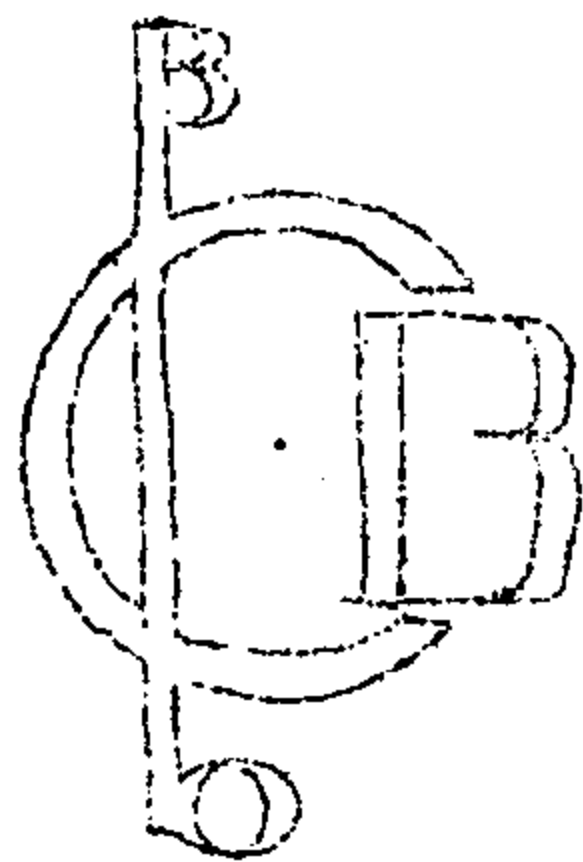
ПРАГА - 1933.

Мілановал S.D.

Український Соціологічний Інститут
в Празі.

СОЦІОГРАФІЯ
УКРАЇНИ.

I. СОЦІАЛЬНА СТРУКТУРА
УКРАЇНИ.

В-о. Вільна Спілка⁷⁷
ПРАГА 1933.

SLOVANSKÁ KNIHOVNA

3186196042

Д р у ж о в а н о 5 0 0 п р и м і р н и к і в.

І. ТЕРИТОРІЯ УКРАЇНИ.

Учені землезнавці ще й досі не спромоглись описати і дослідити Східну Європу так, як цього вимагає науково-природописна методологія: величезний земельний обсяг представляється одним загальним терміном "Східна Європа", але що криється під ним, який науковий зміст на це відповіддю є якась "туманність". Ось тому і географічна характеристика України - це ще справа будучини, коли українська наука візьметься до праці над пильним дослідженням України і замість гамірливої пропаганди ворогів і приятелів дасть нам певні об'єктивні знання, як основу всякої доцільної діяльності людської. Праця українського академіка проф. П. Тутківського "Загальне землезнання" і проф. С. Рудницького "Основи землезнання України" вже дають нам вступ до модерного наукового землезнання, без якого взагалі наука про суспільство /соціологія/ обійтись не може.

Вивчаючи суспільство України - чи можемо обійтись без відповідних географічних даних про територію України, на якій сидить предмет нашого досліджу? Це неможливо через те, що організацію і діяльність суспільства не можна зрозуміти без уявлення всіх чинників і в суспільного процесу: оскільки ціла група так зв. космічних чинників грає незвичайно важку, а в певних межах просто детермінуючу роль, то соціолог не відповідав би своєму призначенню, коли-б досліджував суспільство без зв'язку його з цілим комплексом чинників, які досліджує якраз наука землезнання. Від простих фізико-хімічних явищ /в соціологічному розумінні ці явища трактуються як чинники людської поведінки/- світло, тепло, звук, електричність і т.п., і до складних сполучень їх, як клімат, вода, суходіл, рельєф поверхні, річки, вітри то-що - все це чинники, що в тій чи іншій мірі впливають і навіть означають /детермінують/ поведінку людей - індивідів, їх сполучень і цілого людства. Передовсім, вони спричиняють диференціал людства на окремі скупчення, діючи, як неохитний, постійний примус. Теоретична соціологія вважає чинники суспільного процесу за логічну категорію явища соціальності, як такого, і що-далі більш пильно їх досліджує, а між тими чинниками космологічними чинниками грають незвичайно важку роль поруч чинників біологічних, психічних і соціально-історичних. Беручи космічні чинники в сполученні з частиною біологічних /тварини й рослини/, соціологія умовно називає їх природним оточенням людини, в розумінні сукупності зовнішніх чи об'єктивних чинників, тоді як біологічні потреби і психічні властивості людини означає, як внутрішні, суб'єктивні чинники. Цей поділ має вигоду простоти, але й очевидну штучність, навмисність, продиктовану міркуваннями практичності, а не вимогами наукової систематики. Над цим методологічним питанням зараз ми спинятися не можемо /це предмет методології соціології і взагалі теоретичних суспільних наук/, бо нашою метою є вказати лише на необхідність виключення в соціологічне вивчення України не лише "географічних" у вузькому розумінні чинників суспільного процесу на Україні, але взагалі треба дослідити всю складну сукупність космічних і біологічних чинників /зов-

нішого природного оточення/, які діють на суспільство України і утворюють підставу для своєрідної індивідуалізації цього суспільства.

В суспільних науках прийнято говорити про "географічний" чинник, розуміючи під ним с к л а д н и й чинник, в який входить поняття клімату, рельєфу поверхні і характеру ґрунту, іноді ще й природних дібр та річок. Ця мішанина обивательськи зветься "географічним" чинником, хоч не охоплює всіх важливіх космічних чинників, але час-то включає сюди ще й частину біологічних чинників. Іноді замість "географічного" чинника /в якому штучно об'єднуються кілька простих і складних космічних та частина біологічних/, береться так зв. "територіальний" чинник, під яким розуміється просто площа певної території, на якій сидить і діє певне людське скупчення. Так іменно трактують територію суспільні науки, напр. державознавство, яке силкується збудувати певне поняття держави з трьох "елементів": території, населення і верховної влади.

Цей стан наукової думки рішуче не задовольняє сучасних поважніших дослідників, які силкуються в'яснити роль території, як суспільно-творчого чинника. Цим займається а н т р о п о г е о г - р а ф і я /досліджує вплив космічних чинників на життя суспільства/, з якої зовсім недавно відокремилась нова практична галузь - Г е о п о л і т и к а, що досліджує спеціально вплив території на політичну організацію життя людей - на державу. Одначе ще плідних наслідків не дала, заражена свідомо чи несвідомо вузькоглядністю монізму, який методологічно незвичайно корисний при досліджах деталей, подробиць, жєнучи дослідника в суточки спеціалізації, але який перешкоджає синтетичному в'ясненню в з а ї м о ч и н н о с т е й - впливів всієї сукупності інших чинників на життя суспільства. Доки наука не поставить собі завдання дослідити в с і космічні /прості і складні/ чинники, в с і біологічні, в с і психичні і соціально-історичні чинники і не візьметься потім до корегування своїх наслідків, здобутих при окремому вивченню, до зведення їх в одну систему закономірностей, цеб-то доки не установить вищих родових понять теорії чинників, доти ми не матимемо закінченої і науково-вартісної теорії суспільних чинників. Гео-політика, як прикладна частина антропогеографії, не може дати такої теорії чинників, бо вона досліджує не всі чинники і не їх взаємочинність, а лише невеличку групу чинників - територію і її окремі елементи та розподіл води на земній поверхні.

Пристапуаючи до вивчення суспільства України, ми ставимо собі метою оглянути і чинники суспільного процесу на Україні, отже значить і космічні чинники, але разом з тим ми усвідомлюємо всю трудність такого завдання та ще разом з в'ясненням і інших, не менш тяжких проблем. І все ж таки треба братись до такої праці: краще дати щось, хоч і не цілком досконале, ніж нічого, яким свідомо людина задовольнитись не може.

Попередні уваги ми мусіли подати, щоб пояснити потребу в'явлення космічних чинників в соціологічний дослід якогось важливого конкретного суспільного об'єкту /держави, нації, церкви, взагалі суспільства/, а тим самим потрібно вивчувати ці чинники і при досліді України.

Проф. С. Рудницький Східну Європу поділяє з географічного погляду на 6 країн: Уральщину, Північну Росію, Балтійщину, Каспійщину і Україну, визнаючи, що ці країни представляють собою географічні індивідуальності, які різняються між собою як внутрішню будовою, гео-

графічним положенням і природно-історичним розвитком, так і гідрографією, кліматом, органічним світом та антропогеографічними відносинами. Географічно вони розмежовуються не рівкими лініями, а широкими **г р а н и ч н и м и с м у г а м и**, в яких зазначається повільний передік від одного до другого характеру країв.

Геологічна історія Української землі була цілком інна, ніж геологічна історія інших країв Східної Європи, а власне:

а/за кембрійського й страшого сілурійського періоду Гранітно-гнейсовий черен України, що сягав від болот Полісся до Озівського моря, був гористим суходолом, тоді як інші краї Східної Європи поринали під воду;

б/за молодшого сілuru море покривало лише деякі граничні шматки України, як напр. західне Поділля;

в/Девонське море Східної Європи переступило межі України лише в найдальшому сході /Донецький крає/ і на заході /Поділля, Волинь/. Карбонські й Пермські поклади на Україні знаходяться лише в Донеччині, тоді як вони розповсюджені скрізь по Східній Європі. Тріасових осаdkів нема ніде по Україні.

г/Юрське море, що заливало всю Східну Європу, захоплювало лише межі України. Щойно розвиток крейдяних морів Східної Європи покрив і Україну - головню північ її і захід.

д/Старотретичні моря, навпаки, обмежувались лише Україною, як також і середземні неогенські моря покривали на Сході Європи лише Україну.

е/Нарешті за ділжвіяльної епохи Україна також одріжняється від останньої Східної Європи: за крижаной доби крига дійшла лише до північно-західних меж України.

Т е к т о н и ч н а характеристика Східної Європи вказує, що це вже не така рівнина, як її малювали досі, складається вона з випнутих рівних шматків, крутозбічних плит і поміж ними розложених низовин. Як з погляду тектонічного /внутрішня структура/, так і морфологічного /зовнішня подoba/, Українська земля значно одріжняється від інших країв Схід. Європи. За подробицями відсилаю до спеціальної літератури.

З г и д р о г р а ф і ч н о г о погляду Україна є північним запіллям Чорного моря, до якого течуть Дністро, Буг, Кубань цілком, Дніпро й Дон - головними частинами своїх басейнів належуть Україні і лиш верхів'я їх врізуються в Білорусь і Московщину. На сході територія України почасти входить у водяну область Каспійщини.

Де-які соціологи надають таке важне значіння річкам, як чинникам соціального процесу /напр. Л. Мечніков і ин./, що думають про виключну роль річок в історії цивілізації. Без сумніву, річки грали і грають важну роль, як чинники усупільнення людей, але не виключну. Не меншу роль, як побачимо далі, грають і інші космічні чинники. Вичувати цю роль різних чинників треба з погляду їх взаїмовпливу.

Річки України від Карпат до донських степів пливають в однім напрямі, підлягаючи одному заонові своєї гравітації до Чорного моря і вже цей один факт свідчить про Україну, як "географічну" індивідуальність, яка не може не впливати **с в о е р і д н о** на населення цього краю. **З к л і м а т и ч н о г о** погляду Україна має окрему від Московщини, Білорусі і Польщі характеристику. Напрям, розділ між вітрами - так зв. **в е л и к а в і с ь е в р о п е й с ь к о г о к о н т і н е н т у** - на думку рос. кліматолога Восейкова пронизує зімою Україну зі сходу на захід, через що весь піддень України підлягає пануванню **с х і д н и х** вітрів. Через це власно клімат України одріжняється від клімату всіх інших країв Східної

Європи, а саме: зима хоч і буває з 20-30⁰ С морозів, хоч і носить загально континентальний характер, але не має того напів-полярного характеру, як зима московська та уральська, а також одрізняється від зими надбалтійської і польської; сухі східні і південносхідні вітри /"суховії"/ не допускають розвитку снігової кривлі і весною швидко її розтоплюють. Д і т о на Україні континентально-гаряче, але не парне. Осінь довга, гарна і суха. Воейков знаходить паралелі між кліматом України і Північної Америки. Французький географ де Мортон навіть установлює окремий т и п помірного клімату - "український клімат". Загалом: український клімат є чорноморсько-континентальний. На межах Польщі він переходить в середноєвропейський клімат, на межах Московщини - в східно-європейський континентальний, на східних межах - в каспійсько-аральський посушний клімат, на півдні України - перехід в середземноморський клімат, як прикладом у Франції. Розуміється, переходи ці виявляються не у виразних лініях, а широкими смугами. Проф. С. Рудницький думає, що помімо де-яких різниць, клімат України нагадує загально клімат Франції.

В зв'язку з географічним положенням України а й розподіл ч а с у для сільського господарства. Як подає Семен Маслов / Сем. Маслов: Крестьянское хозяйство, 1921р. ст. 144/, число днів у році для с-господ. праці на Сході Європи в різних краях таке:

в Архангельщині	185 днів
" Петроградській губ.	215 "
" Московській "	220 "
" Київщині	240 "
" Катеринославщині	265 "

Варт лише розгорнути перед уявою вплив цього фактору - розподіл теплих і холодних днів на певних просторах, щоб побачити, що космічні чинники передумовляють з залізною необхідністю и н ш і ц и к л и в біологічному і соціально-господарському та соціально-культурному розвитку життя в Росії і на Україні. Проста залежність економіки від клімату очевидна. Вкласти в одну схему господарський і культурний оборот життя в Московщині і на Україні н е м о ж л и в о: ніякий політичний унітаризм з цим завданням не справиться.

З ф л ь о р и с т и ч н о г о погляду /рослинна географія/ Україна на Сході Європи є відрубним краєм: вона займає степову і лугову частину Східної Європи, врізаючись своєю північною смугою в лісо-степову зону; на заході вона так само врізується в лісову зону середньої Європи. "Полісся" України є, релятивно беручи, маленькою частиною в порівнанні з лугово-степовою. На Сході, за Дониною, Україна торкається вже пустинних степів Каспійщини і сухих приволжанських і приуральських степів. Отже Україна є виразно-індивідуальним луговим краєм, що в своїй північній смузі переходить в лісову, в східній частині - в пустинно-степову, в південній - в середземноморську області.

З ф а в н і с т и ч н о г о погляду /тваринна географія/ Україна малодосліджена, але знаючи залежність фауни від клімату можна а priori сказати, що географічно-індивідуальна область буде відрізнятися і своїм тваринним світом - навіть не великі дослідження підтверджують. І рослинний і тваринний світ п р и н а т у р ю є т ь с я, але для принатурення є свої межі. Тому наука і стежить за різними "межами", щоб відкрити і установити індивідуальності і типи, як в живій, так і мертвій природі. Клімат, як складний космічний чинник, є творцем різних "меж", тому наука так уважно займається кліматом. Установлено в науці поняття трьох математичних кліматичних основних смуг /поясів/ земної кулі, які дуже відрізняються кліматично:

І /т р о п і ч н и й к л і м а т - по обидва боки рівника /ек-

ватора/в межах двох ліній /ізотерм/, що означають річну температуру 20°C /лінії розповсюдження пальм/; географічно цей пояс положений між $30-40^{\circ}$ північної і $21-35^{\circ}$ південної широти; площа цього поясу забірає 42% всієї поверхні землі;

2/п о м і р н и й к л і м а т - ізотерма найтеплішого місяця в 10°C /на північній півкулі це липень, на південній - січень/, або в географічних межах: на північній півкулі до $60-70^{\circ}$ півн. широти /межа лісів/, на південній - перетинає через південь Патагонії; помірна смуга забірає загалом 35% поверхні землі;

3/п о л я р н и й к л і м а т - забірає 22% поверхні землі.

Україна подожена в поясі помірного клімату, але щоб ближче уявити характер її клімату, мусимо переглянути таблицю кліматичних зон /подану в книжці З.В.Чернякова "Соціологія в наші дні", Москва, 1926р. в-во "Книга", а складену на основі праць проф. Берга і книги А. і Ф. Гербертсона "Земля і праця людини"/:

I/Зона т у н д р и. Безлісся. Південна межа тундри в Євразії- 65° північ. широти /в Америці 48° і 58° /. Населення в Новому Світі - ескимоси, в Євразії - лопарі, самоїди, остяки, юраки, якути, тунгуси і ин. палеоазіяти чи гіпербореїці. Заняття - полювання і рибальство. Олені.

2/Л і с и п о м і р н о г о п о я с у. В Азії до 55° півн. широти, Європі - до 50° , Америці - 40° . дві частини: північна/шилькові ліси/, південна /листяні ліси/. Населення: в півн. Америці - індієць лісові і тихоокеанські, в Євразії - скандинавці, фіни, корольці, угри, тунгуси і ин. Полювання, рибальство, рубання лісу і тп.

3/Л і с о с т е н. Чергуються ліси і степи. В доісторичні часи тут були степи. Грунт - суглинки і чорноземля. Населення - в Європі - великоруси і білоруси та ин.

4/С т е п о в а з о н а п о м і р н о г о к л і м а т у. Безлісся. Чорноземля. Рослинність: тирса, типчак і ин. Населення - в Америці - індієць-номади /в проріях/, в Європі - укр. і н. ц і /хлібороби/, в Азії - тюрки, монголи і ин. Скотарство і хліборобство. /Тюрки і монголи не раз рухались з Азії на Україну і Європу якраз по смузі цих степів, в яких колись розлягалась імперія Чингіс-хана і його спадкоємців!/.

5/П і в п у с т и н і /полинні/: Літо жарко, зима холодна. Лісів нема.

6/П у с т и н і п о м і р н о г о к л і м а т у. Населення: тюрки, курди, іранці, тибетці, тангути і ин.

7/С е р о д з е м н о м о р с ь к і л і с и. З населення: нагуа /північ. Америка/, романські народи, семіто-хаміти, індуси, китайці, корейці, японці і ин.

8/С у б т р о п і ч н і с т е п и.

9/Т р о п і ч н і п у с т и н і.

10/Т р о п і ч н і с т е п и.

II/С а в а н н и /тропічний лісостеп/. Арауканці, патагонці /Америка/, зулуси, банту, бушмени /Африка/, австралійці.

12/Т р о п і ч н і л і с и. Карликові народи. Полювання, хліборобство.

Ці 12 кліматичних зон мають своєрідну характеристику. Розміщені українці в степовій зоні помірного клімату, яка, окрім України, повторюється ще в Угорщині і трохи в Іспанії. Степові півпустині, що тягнуться від Каспійщини в Азії вже одріжняються, полинні.

Докладніші характеристики рослинного і тваринного світу читач знайде в працях проф. С. Рудницького /напр. "Основи землезнання України", т. I і Ukraina, Land und Volk, Wien, 1916/, ми-ж тут подамо ще циф-

ри що-до температури і опадів на Україні.

Пересічна річна t° на Україні хитається між 6° і 9° С.

Тернопіль, Вовча мають $+ 6,3^{\circ}$

Пинськ $+ 6,7^{\circ}$

Харьків і Київ $+ 6,8^{\circ}$

Львів і Полтава $+ 6,9^{\circ}$

Чернівці і Єлисавет /Зіновівське/ і Лугань $7,6^{\circ}$

Катеринослав, Таганрог, Ставрополь $8,3^{\circ}$ - $8,5^{\circ}$

Так на більшості української території стоїть температура майже однакова. Лише по південній межі помічається де-що вищий рівень температури:

Кишинів і Одеса мають $+ 9,8^{\circ}$

Миколаїв $+ 9,7^{\circ}$

Симферополь $+10,1^{\circ}$

Севастополь $+12,2^{\circ}$

Катеринодар $+12,1^{\circ}$

Новоросійськ $+12,0^{\circ}$

Ялта $+13,4^{\circ}$

На північній межі України в Московщині температура помітно падає:

Курськ - $5,2^{\circ}$

Вороніж - $5,4^{\circ}$

Вищевказані данні про річну пересічну t° України дають можливість легко знайти місце України в температурному ряді, вирахованому для землі Ценкером /1895р./:

Широта:		Пересічна річна t° :
0°	/рівник/	$34,6^{\circ}$
10°	$33,5^{\circ}$
20°	$30,0^{\circ}$
30°	$24,1^{\circ}$
40°	$15,7^{\circ}$
50°	$5,0^{\circ}$
60°	$- 7,7^{\circ}$
70°	$-19,0^{\circ}$
80°	$-24,9^{\circ}$
90°	$-26,1^{\circ}$

Україна лежить між 43° і 54° північ.широти і 21° і 50° східної довжини /від Грініча/.

Зима і літо на Україні в наслідок раніш вказаного впливу східних вітрів одріжняються від центральної і західної Європи доволі характерно: Пересічна t° січня на Україні така: Одеса- $3,7^{\circ}$, Миколаїв- $4,3^{\circ}$, Львів- $4,6^{\circ}$, Чернівці- $5,1^{\circ}$, Тернопіль- $5,5^{\circ}$, Київ- $6,2^{\circ}$, Таганрог $6,7^{\circ}$, Катеринослав- $7,4^{\circ}$, Вовча- $7,7^{\circ}$, Лугань- 8° . В той же час t° Лондону $+3,5^{\circ}$, Брюсселю $+2^{\circ}$, Франкфурту н/М $+1,2^{\circ}$, в Празі- $1,2^{\circ}$, Кракові- $3,3^{\circ}$. Лондон лежить на лінії Курського, Брюссель трохи на північ від лінії Києва!

Опадами Україна не багата, бо джерело повітряної вожкости /Атлантика/ доволі далеко: доки вітри донесуть до України водяну пару, то по шляху її значно витратять. Лише Карпати багаті опадами, потім іде по черзі північно-західна українська область, а далі на схід і південь опадів стає все менше. В Карпатах за рік спадає дощів і снігів більше 1000м/м , в лемківському Низькому Бескиді /Яслиська 1170м/м , і в Горґанах та Черногорі. Місцями й більше - Кобилецька Поляна 1377м/м

Бродуля 1419м/м. Але на рівнині подільській вже значно менше: Львів 735м/м, південне Розточа місцями навіть 900м/м, але вже Чернівці 619 м/м. На північному Розточу загалом 600м/м, далі на Схід повільно висота опадів спадає: полоса в 600-500м/м. /Шинськ 581, Київ 534, Умань 546, Полтава 582/, далі полоса 500-400м/м /Харьків 465, Катеринослав 475, Кішинів 471, Єлисавет 444, Одеса 408/. Слідуюча вузька полоса причорноморських степів має висоту опадів меншу 400м/м /Миколаїв 360, Ставропіль 386, Лугань 379/. Кримська Яйла не грає великої ролі, як конденсатор вогкості, тому напр. Ялта має 508м/м опадів. Кавказький кряж навпаки: збирає багато води: в Сочі опадає 2071м/м, вплив гір кавказьких відбивається і на Кубані: Новоросійськ має 691м/м опадів. Вся Україна стоїть в області літніх дощів, окріч вузької причорноморської смуги, яка лежить в області зімових дощів /середземноморська область/. Єрґені, як східна межа України, є межею області літніх дощів.

Всі вищеподані відомості свідчать про природну своєрідність України, яка /своєрідність/ очевидно відбивається і на суспільному житті населення, спричиняючи певні біологічні і соціальні наслідки. Правда, де-які граничні смуги української території одріжняються в де-чим від повного комплексу, але все таки це не вносить поважних змін в суспільне життя всього народу. Карпатщина, Полісся, Крим, Кубаньщина - своєрідні окрайці України, але вони лише невеличка частина її.

Безсумнівно, що Україна, входячи в систему Східної Європи /цілком переконуюче це довів проф. С. Рудницький/, разом з тим уявляє собою справді географічно-природну своєрідну одиницю. Західною природною межею її є Карпати, північно-західною - система Полісся, менш виразною, але помітною широкою смугою вододілу відокремлена Україна від Московщини, щож до Сходу, то тут природною межею є тирсовий степ і область літніх дощів. В такому природному оточенні живе український народ, несвідомо для себе навіть підлягаючи в своїй суспільній організації і праці впливові природи. Одначе, коли говорити про "природні межі", то не треба штучно підкреслювати їх значіння. Тенденційні публіцисти люблять шукати в "природі" аргументів для оправдання своєї політики. "Природні межі" обертають при тім в "стратегічні" аргументи: одні ними оправдують захрат України, вказуючи, що ніби-то Москва для своєї "оборони" мусить панувати на берегах Чорного моря, а другі - шукать в природних межах доказів своєї відрубности і самостійности. Перші при цім не помічають своєї наївної брехні, простягаючи свої "стратегічні" руки від Чорного моря до Дарданелів, від Кавказу - до Персидської затоки, від Уралу - до Манджурії і тд., а другі не помічають того, що "природні межі" України зовсім не рятують її від навали завойовників! При сучасному стані мілітарної техніки навіть снігові гори, навіть величезні океани, "непрохідні" ліси і багна не рятують народів і не захищають. Хіба всі далекі острови і великі території, відділені тисячами кілометрів, не стали здобичею європейських, навіть невеличких /Бельгія, Голандія, Португалія/ держав? Хіба тисячі морських миль захищають 300-мільонну Індію від 60-мільонної Англії? Коли природні межі грають де-яку роль в тактиці бою, то вони зовсім безсилі перед стратегією дужчих політично, культурно і економічно противників. Стратегічне значіння географічних бар'єрів з розвитком техніки падає - це є невмолимий закон розвитку культури.

Це саме можна сказати і про шляхи природної комунікації: і моря, і річки справді полекшують комунікацію, але міжлюдський оборот збільшився через розвиток залізниць, автотранспортних засобів безмірно більше; колиж удосконалиться авіація, то навіть океани багато втратять з

свого теперішнього, монопольного значіння при взаєминах людей різних континентів.

Не втрапить територія лише свого економічного значіння, а навпаки: зі збільшенням коефіцієнту гущини населення і розвитком техніки навіть теперішні ялові землі і взагалі всякі природні невжитки виростуть в своєму значінні: земля-бо є джерелом живлення і життя людей; доки вони житимуть, доти ростиме господарське і культурне значіння не лиш черноземлі, а й піску, каміння, багниць, гір.

І в боротьбі буде перебувати людськість за з е м л ю, і аргументуватиме цю боротьбу основною потребою живлення, а не "стратегічними" та "комунікальними" аргументами. З цього погляду є цікавою і та боротьба, яку оповістив український народ людськості во імя свого визволення і відродження.

Боротьба ця йде, взявши по змісту, в першу чергу за т е р и т о р і ю, як сукупність всіх космічних умов, до яких принатурився наш народ.

Вивчення життя українського народу вимагає планомірного знавцяцького розбору всіх елементів, з яких складається те, що називається "суспільне життя". Відношення до території, як сукупності всіх природних джерел людського життя, мусить бути включене в програму досліджу тому, що всі суспільні відносини між людьми в значній мірі виникають через територію, як чинник або територію, як об'єкт задоволення людських потреб. Тому треба досліджувати всю суму суспільних взаємин, щоб в'яснити градацію залежностей людини від природи, зокрема - від території.

Суспільні відносини, в їх вищій абстрактній характеристиці досліджує с о ц і о л о г і я, яка за предмет свого досліджу має всю людськість і установлює основні засади цих відносин, взятих по-за часом і простором.

Однак, коли ми досліджуємо якийсь конкретний об'єкт /якийсь даний народ чи один з соціальних проявів/, то тут ми входимо в сферу явищ, означених часом і простором. Тут повна конкретність захоплює нас. Ми тут нічого не знаємо "взагалі", бо маємо діло лише з тим, що зазначаємо "зокрема". Така величезна різниця в постановці питання досліджу і його об'єкту вимагає усвідомлення того, що в соціологічному вивченні якоїсь країни переважатиме метод о п и с у конкретних об'єктів: людей, їх скупчення, чинники цього скупчування і нарешті витвори суспільного процесу. По суті така наука буде с о ц і о г р а ф і е ю. В сучасній науці пропонується назва інша: регіональна соціологія /regional sociology/.

Однак ми вважаємо, що "краєва соціологія" - , коли вона соціологія - мусіла-б вступити в суперечність з загальною соціологією, вибудованою на основі вивчення всесвітнього суспільства, бо-ж не можна припустити, щоб висновки з вивчення якогось конкретного району, досліджуваного в означених межах часу і простору, совпадали-б з висновками загальної соціології, опертої на всесвітній дослідчий матеріал. Необхідно будуть суперечності, коли не в головному, то у важких деталях. Та й характер конструкцій і понять загальної соціології інший, ніж у соціографії: соціологія обіймає в и щ і поняття про спільності, установлює закономірності загального значіння, спільні для всього населення землі, абстраговані від всяких місцевих /краєвих/ особливостей.

Коли називати словом "соціологія" і вищі родові поняття соціального явища і його видові поняття, то це значить плутати їх і неясно уявляти саму будову наукової думки, не одрізняти абстракцій від прикмет конкретного.

Ось тому ми настоюємо, що всі дослідження над конкретними і соціальними предметами, коли можуть бути здобуті лише узагальнення, які не можуть претендувати на назву постійних законів, треба називати дослідженнями соціографічними. Дослідження над суспільними функціями мови взагалі є предметом соціології, але дослідження над українською мовою, як суспільним витвором і чинником, є предметом української соціографії. Те саме і щодо досліджень над нормами поведінки /право, мораль, звичай і ин. правила поведінки людей/. Те саме і в інших випадках вивчення якихось конкретних суспільних об'єктів.

Сучасні дисципліни, що ніби-то досліджують народи, цеб-то "етнографія" і "етнологія", коли розуміти розмежування їх так, що перша описує матеріальний побут /об'єктивну сторону буття даного народу/, а друга - духовний побут /суб'єктивну сторону/, то все таки треба признати, що вони не можуть задовольнити сучасних вимог науки своєю методологічною вузистію: вони ніяк не виходять з меж опису та до того-ж опису, конструйованого своєрідно - без приложення соціологічного принципу. Не вивчають зв'язків і залежностей, а трактують предмет, як річ в собі /an und für sich/. Не вивчають причинових зв'язків і функціональних залежностей. Такий опис не є наукою, а простою реєстрацією об'єктів, що стоять перед очима. Це наївно-реалістична фікція, подібна до фотографії, але не дослідження конкретного. Дослідження конкретного вимагає не лише опису, але аналізу і синтезу, цеб-то пояснення структур і функціональних залежностей. Коли "етнографи" навергають купу сирих матеріалів, то яка-б вона не була велика - все таки наше знання не збільшиться, коли не буде пророблено аналітично-синтетичний розбір їх. А цей розбір можливий лише соціологічним методом. Коли ж етнографи і етнологи цього не роблять, то ми маємо діло не з наукою, а технічно-реєстраторською працею.

Багато працювали українські етнографи, етнологи, досліджували і матеріальне і духовне життя укр. народу, а все ж таки ми не можемо сказати, щоб "український народ, як суспільне явище" був нам науково відомий. Роблячи спробу сконструювати соціографію України, ми тим самим хочемо зробити крок вперед і по-за "regional sociology", оскільки вона ударяє лише на вивчення зв'язку людини з природою, і етнографію та етнологію, що описує без вивчення зв'язку елементів суспільного явища.

Подавши попередню загальний опис території України, ми цим самим зробили не більше, як вказали межі нашого об'єкту в просторі - в цих межах ми й будемо досліджувати суспільство. Що-до меж часових, то ми досліджуємо сучасну нам живу суспільну масу. Коли-ж ми заглянемо трохи і в ту добу, яку зведемо історичною, то лише з метою поглянути на сучасне суспільство України з погляду на походження де-яких його суспільних структурних рис.

Тому що у нас в подібній праці нема попередників, то ми свідомі недостачі і хиб нашої праці, але з часом це виправиться.

II. НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ.

I. ЗАГАЛЬНІ ДАТИ ПРО ЧИСЛО І РОЗМІЩЕННЯ ЛЮДНОСТІ ПО УКР. ЗЕМЛЯХ.

При вивченні України, як суспільного явища, треба передовсім означити розмір етнографічної території та її адміністративно-політичний поділ, щоб змогти досліджувати суспільний процес не лише на цілій території, а в окремих її частинах. Що-до України, то означення цілосі території є при теперішніх статистичних джерелах доволі тяжке, тим більш, що адміністративний поділ України не рахується з етнографічними межами: як побачимо далі, то цілі області і райони так поділено, як це потрібно для сучасних державних організацій, що включають в себе українські землі, а зовсім не в інтересах самого українського населення.

Україну поділено між чотирьма державами, а тому доводиться переглядати чотири статистичних системи, організованих по-різному.

Міждержавний розподіл українських земель представляється загально так:

<u>А. Союз Соціаліст. Світ. Республік:</u>	<u>територія</u>	<u>населення</u>
1. Укр. Соц. Сов. Республіка / пороп. 1926р. /	451584 кв. клм.	29019747
2. Кримська автоном. республіка "	25310 " "	714018
3. Укр. частина Північ. Кавказ. Краю "	160000 " "	5600000
4. Укр. част. Курщини і Вороніжчини "	40000 " "	2500000
	<u>676894</u>	<u>37833765</u>
<u>Б. Польська Республіка</u>		
5. Східна Галичина / 1921р. /	546556.0	4780510
6. Волинське воєвід. "	30287.8 " "	1437907
7. Польське воєвід. "	42286.0 " "	881005
8. Холмщина "	39068.1 " "	753048
	<u>166296.9</u>	<u>7852470</u>
<u>В. Румунія</u>		
9. Бесарабія / 1922 /	44422 " "	2956934
10. Буковина / 1923 /	10442 " "	811721
	<u>54864</u>	<u>3763655</u>
<u>Г. Чехословацька Республіка</u>		
11. Підкарпатська Русь / 1921р. /	12655 " "	606568
12. Укр. частина Словаччини "	2136 " "	65996
	<u>14791</u>	<u>672564</u>

2. НАЦІОНАЛЬНИЙ СКЛАД СУСПІЛЬСТВА НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ.

Хоч нація визнається в науці за складне скупчення людей, але на ділі націю означається за однією прикметою - м о в а в супереч тим теоріям, які не визнають мови за прикмету нації, а натомість висувуючи лише одно - свідому заяву особи про належність до тієї чи іншої нації. Світовський перепис 1926р. вживає ці обидві засади: осначує національну приналежність особи на основі її заяви, але при тій зазначає ту мову, якою особа говорить і вважає за рідну. З тако-

го способу перепису виїшло два ряди цифр про гуртування людей: "національність" і "рідна мова". Користуючися цим переписом з 17 грудня р.1926-го, розглянемо українські землі, що входять в склад Союзу Соціалістич.Совіт.Республік.

А - Союз Соціалістичних Совітських Республік.

Україна була 7/20/ листопаду 1917р.оповідена III-м Універсалом Української Центральної Ради державою в формі Української Народної Республіки, а IV-м Універсалом /9/22 січня 1918р.оповіщено повну самостійність її. В наслідок улаштуваного німцями перевороту 29 квітня 1918р. УНР було переіменовано в Українську державу на чолі з гетьманом. В наслідок української революції замість гетьманської держави було в листопаді 1918р.відновлено Українську Народну Республіку, яка через війну Російської Соц.Федер.Совет.Республіки впала фактично в листопаді 1919 року. З того часу Україна називається Укр.Соціалістичною Совіт.Республікою /УССР/, цеб-то державою з большевицьким режимом - так званою "диктатурою пролетаріату". УССР увійшла в склад ССР, як федеративна держава поруч Російської, Білоруської, Закавказької, Узбекистанської і Туркменської совітських республік.

Український народ в ССР в грудні 1926р.визначився так:

<u>Українців</u>	<u>в містах</u>	<u>в селах</u>	<u>Разом</u>
в Українській ССР	ч. 1254910	10002122	11257032
	ж. 1281539	10680239	11961828
	2536499	20682361	23218860
в Російській ССР	ч. 354330	3485628	3839958
	ж. 344944	3688327	4033271
	699274	7173955	7873229
в Білоруській ССР	ч. 4568	14124	18692
	ж. 2350	13139	15989
	7418	27263	34681
в Закавказькій ССР	ч. 16905	6739	23644
	ж. 5084	6695	11779
	21989	13434	35423
в Узбецькій ССР	ч. 11040	4772	15812
	ж. 6295	3697	9992
	17335	8469	25804
в Туркменській ССР	ч. 3201	1726	4927
	ж. 1172	682	1854
	4373	2408	6781
По цілому ССР	ч. 1644954	13515111	15160065
	ж. 1641934	14392779	16034713
Загальна кількість -	3286888	27907890	31194778

В кінці 1926р. українців в ССР було 31,2 мільйони, а тепер /1930/, приймаючи до уваги не менш 2% приросту щороку, українців в ССР не менше 33,1 міл.

Національний склад УССР в 1926р. бу такий:

	всіх		за рідною мовою
Українців.....	23218360	або 80.14%	70.07%
Росіян	2677266	" 9.24"	15.31"
Жидів	1574891	" 5.43"	4.14"
Поляків	476435	" 1.63"	0.77"
Німців	393924	" 1.36"	1.31"
Молдован	257794	" 0.89"	0.86"
Греків	104666	" 0.36"	0.30"
Болгар	92078	" 0.32"	0.31"
Білорусів	75842	" 0.26"	0.05"
Татар	22281	" 0.08"	0.07"
Чехів	15905	" 0.05"	0.05"
Циганів	13578	" 0.05"	0.03"
Вірменів	10631	" 0.04"	0.03"
Латишів	9129	" 0.03"	0.02"
Литвинів	6789	" 0.02"	0.01"
Інших	21245	" 0.10"	-
Невідомої нац..	25826	" -	-
	28996540	" 100.0"	
Чужоземців.....	23207		
	29019747		

Національний склад кількох округ Північно-Кавказького краю такий:

	Українців		Росіян		Вірмен	
Таганрожська	191771	або 71.45%	58798	або 21.91	607	або 0.23
Кубанська	915403	" 61.50"	497496	" 33.42	21017	" 1.41
Донецька	206530	" 55.11"	159063	" 42.45	-	
Донська	498287	" 44.01"	519355	" 45.87	44504	" 3.93
Сальська	207195	" 43.91"	246863	" 52.31	705	" 0.15
Чорноморська	103922	" 35.66"	96169	" 33.00	27729	" 9.51
Ставропільська	245755	" 33.78"	454551	" 62.74	2237	" 0.31
Армавірська	305126	" 32.90"	552176	" 59.54	19198	" 2.07
	2673978	" 47.7 "	2584471	" 46.1	115997	" 2.1

	Німців		Інших		Разом	
Таганрожська	8523	або 3.17%		3.24%	191771	
Кубанська	7253	" 0.49"		3.18"	1488411	
Донецька	7256	" 1.94"		0.50"	374710	
Донська	8216	" 0.73"		5.46"	1132270	
Сальська	3544	" 0.75"		2.88"	471810	
Чорноморська	2968	" 1.02"		20.81"	291427	
Ставропільська	8157	" 1.12"		2.32"	727485	
Армавірська	21856	" 2.36"		3.13"	927392	
	27773	" 1.2		2.9	5605276	

Пересічно беручи, українці в цих 8 округах є більшістю релятивною, а в 3 округах - абсолютною, в одній - релятивною. Цей національний склад утворює на довгий час передумови для жорстокої національної боротьби в Північно-Кавказькому краї.

Подібне становище в Криму, де перепис нараховує в р.1926:

Росіян	301398	- 42.22%	Поляків	4514	- 0.63%
Татар	179094	- 25.09"	Білорусів	3842	- 0.54"
Українців	77405	- 10.85"	Естонців	2084	- 0.29"
Жидів	50134	- 7.02"	Чехів і словак.	1419	- 0.20"
Німців	43681	- 6.11"	Інших	5110	- 0.72"
Греків	16036	- 2.25"	Чужинців	7066	- 0.99"
Болгар	11377	- 1.59"			
Вірмен	10713	- 1.50"			
			Разом	713223	- 100%

Курсько-Вороніжський український комплекс має в собі на території не менш 40.000 кв.кілометрів.

Українців	
Вороніжчина	1073552
Курщина	554654 = 1633206

Отже державну територію України в ССР треба рахувати не менш, як 670 - 680000 кв.кілометрів з населенням на 1930 рік в 40 м і л і о н і в л ю д е й, з того українців не менш 30 мільйонів, або 75%.

Б - Польська Республіка.

Національний склад українських земель під Польщею не так легко означити: на перешкоді цьому стоїть польська статистика, що здавна славиться фантазіями.

Воевідство Львівське тепер складається з 28 повітів, з котрих 8 /Березів, Кольбушева, Кросно, Ланьцут, Ніско, Переворск, Рясів, Стрижів і Тарнобжег/ є виразно-польськими повітами. Прилучено їх до Львівського воевідства з єдиною метою, щоб всі статистичні величини показували "польськість" цього району.

Одкинувши ці 8 повітів, означимо українські землі так:

Площа.	число адмінстр.одиниць.				
	міст.	сельс. громад.	двірських обшарів.	місцевостей.	
Львівське	20047	40	1628	867	2600
Станіславс.	18368	29	905	454	1430
Тарнопільс.	16240	35	1076	734	1883
	54655	104	3609	2045	5913
Волинське	30287.8	31	95	-	4500
Поліське	42486.0	27	118	-	4314
Холмщина х/	39068.1	14	111	-	2886
	111641.9	72	324	-	11700
Разом:	166296.9	176	3933	2045	17613

	Н а с е л е н н я:			%мійсько-го насел.	Густина на 1 км.
	міста	села	Разом		
Львівське	503337	1509472	2012799	25.0	100.4
Станіславс.	236570	1102621	1339191	17.7	72.9
Тарнопільс.	203739	1224751	1428490	14.3	88.0
	943666	3836844	4780510	19.7	87.4

х/ У в а г а: Холмщина включена в Люблинське воевідство.

193334

	Н а с е л е н н я :			%мійсько- го насел.	Густина на 1 кіл.
	міста	села	Разом		
Волинське	202777	1235130	1437907	14.1	47.5
Поліське	150360	730745	881005	17.1	20.8
Холмщина	114025	639025	753043	15.1	54.6
	467062	1604900	3071960	15.2	27.5
Разом	1410738	5441744	7852470	16.7	47.2

Як видно, Польща опанувала величезний шмат української території, населення якої тепер /1930р./ не менше 9-10 мільйонів.

Який же національний склад цих земель?

Перепис 1921р. показує:

	всього населен.	в т і м ч и с л і :			
		Римо-кат.	Греко-кат.	Еванг.	Жидів.
Сх. Галичина	4789899	1293248	2933930	25178	538555
в % %	100	26.93	61.25	0.15	11.20

Ніби-то "п о д а л и" свою народність:

	Поляки	Україн.	Німці	Жиди	Інші
	1836956	2600734	30286	319004	2835
в % %	38.35	54.29	0.63	6.66	0.07

Одне те самі поляки цьому не вірять! В місячнику "Sprawy Narodowosciowe" /ч.5, грудень 1929р., праця Д-ра А.Крисинського "Liczba i rozmieszczenie ludności polskiej na Kresach Wschodnich" - подано національний склад Сх.Галичини /без 8 польських повітів/ так:

в п р о ц е н т а х :

	Поляків в військом.	Україн.	Жидів.	Росіян.	Німців.
Львівське	41.2	43.3	10.9	4.0	0.5
Тарнопільське	42.0	46.3	3.4	3.1	0.2
Станіславське	18.9	66.7	11.0	2.2	1.2
Сх.Галичина	35.2	51.5	9.5	3.2	0.6

Кли-б не відокремлювати "росіян" /за росіян вважає автор москвофілів!/, то українців було-б 54.7%, цеб-то те саме число що й по перепису 1921р., за те поляків показано 35.2%, хоч їх не більше 26-27%.

Що-до Волинського й Поліського воєвідств, то перепис 1921 року показує:

	В с і х	правосл.	греко- катол.	римо- катол.	еван- Гел.	жидів	безвірн. і ин.
Волинь	1437907	1036862	608	166512	39029	164740	156
в % %	100	74.19	0.04	11.58	2.72	11.45	0.02
Полісся	880898	697373	-	68698	3804	110639	3.84
в % %	100	79.16	-	7.80	0.44	12.56	0.04

	Україн.	Поляк.	Жидів	Чехів	Німц.	Росіян.	Біло- русів.	Інш.
Волинь	983596	240922	151744	25405	24960	9450	1113	712
в % %	68.41	16.75	10.55	1.76	1.73	0.68	0.08	0.04
Полісся	156142 38555	214052	91251	123	905	4303	375220	436
в % %	22.10	24.27	10.35	0.03	0.12	0.43	42.60	0.05

Перегляд цифр викликає здивування: на Поліссі українці зазначені фактично в двох рубриках: "русини" і "тутешні", але більшість населення показана білоруською. Згаданий вище автор др.Крисинський

робить значні поправки на основі вислідів виборів 1928р., а також приймаючи на увагу поворот тих біженців, що були підчас світової війни виселені російським урядом, а тепер вже в значному числі повернулись на свої старі осад.

Ось як він представляє національний склад обох українських областей:

Повіти:	В п р о ц е н т а х:						
	Укр.	Пол.	Білор.	Жиди.	Росіян.	Німці.	Чехи.
Берестя	61.0	19.7	1.3	15.4	2.6	-	-
Пружани	0.2	16.5	71.4	10.8	1.1	-	-
Сарни	77.1	12.9	0.4	7.6	1.6	0.3	0.1
Лунинець	1.6	10.9	66.0	7.4	14.0	0.1	-
Кобрин	76.1	10.0	0.7	11.6	1.6	-	-
Пинськ	58.7	9.6	14.9	11.6	5.2	-	-
Косів	-	9.3	81.2	8.9	0.6	-	-
Дрогоичин	82.7	7.1	0.8	8.5	0.9	-	-
Канінь-Кошир.	85.7	6.4	-	2.6	5.0	0.3	-
Столин	37.7	6.1	16.5	6.5	33.2	-	-
Полісся	53.5	11.7	19.7	9.0	6.0	0.1	-
Володимир-Вол.	63.9	23.2	-	8.9	1.4	2.3	0.3
Костопіль	60.3	22.6	-	10.4	1.4	3.9	1.4
Луцьк	60.4	19.2	0.1	9.9	1.7	6.1	2.5
Любомиль	74.7	17.4	-	7.4	0.5	-	-
Здолбуново	70.4	15.3	-	11.5	1.3	0.9	0.6
Горохів	71.5	14.0	-	7.7	0.9	4.7	1.2
Дубно	73.2	13.4	-	6.3	1.2	1.4	4.5
Ковель	73.5	13.1	0.3	10.3	1.4	0.8	0.6
Рівне	70.6	12.7	-	10.4	1.2	2.9	2.2
Кременець	81.2	11.3	-	6.2	1.2	-	0.1
Волинь	70.2	15.6	0.1	8.6	1.3	2.4	1.8

З цього видно, що навіть автор-поляк ловить урядову статистику на тенденційному перекручуванні дійсного стану річей на північно-західних укр. землях. Однак і він тяжко грішить! Коли жидів було по перепису на Волині і Поліссі 11.45% і 12.56%, то чому й він їх зменшує до 9.0% і 8.6%? Щоб збільшити число поляків! Поляків у дійсності ще менше, ніж показує др. Крисинський: в усякому разі не більше, як 9% на Поліссі і 8% на Волині. Українців же на Поліссі не менше 65%, на Волині-75%. Так звані "росіяни" на Поліссі - в більшості українці.

Під Польщею є ще Холмщина. Поляки її вже навіть за "креси" не вважають. По перепису 1921р. Холмщина /включена в Люблинське воевідство/ представлена так:

П о в і т и:	Всього населен.	Право-славн.	Римо-катол.	Єван-гел.	Жидів	Інших
Холмський	121475	24701	68770	7476	19912	616
Костянтинівськ.	65055	4012	53667	10	7241	125
Більський	59520	9551	37239	226	11550	954
Володавський	76718	20104	40881	2017	13562	154
Грубешівськ.	103841	38468	50735	273	13967	398
Томашівський	92809	22389	57869	11	12154	386
Замостський	142614	5441	119769	34	17225	145
Білгорайський	91016	15883	65889	10	9056	178
Разом	753038	140549	494819	10057	104667	2956
в % %	100	18.66	65.79	1.33	13.90	0.32

П о в і т и:	Біло-				Росі-	Ин-	
	Україн.	Полк.	Литв.	Німц.	русів.	ян.	ших.
Холмський	8297	95869	14501	5207	37	143	88
Костянтинівськ.	1493	57309	5370	1	309	63	10
Більський	1608	48340	8311	-	68	177	6
Володавський	9529	54299	11453	1313	94	23	2
Грубешівський	15852	76825	10335	242	15	56	16
Томашівський	8063	77626	7062	4	13	43	8
Замостський	854	129901	11756	2	5	32	8
Білгорайський	12621	70534	7810	-	1	46	4
Разом	59317	608603	77499	6769	521	638	82
в % %	7.87	80.82	10.29	0.90	-	-	-

Це образ споконвічно-українського краю! Навіть жиди, що прибули на Україну в середніх віках, яко непомітна меншість, тепер є більшою частиною Холмщини, ніж українці! А між тим це так недавно, по рос. перепису 1909 року, Холмщина виглядала цілком иначе:

в т і м ч и с л і в п р о ц е н т а х:

	Всього населен.	Право-славн.	Римо-катол.	Жидів	Україн.	Пол.	Жидів
Холмський	194300	40.64	35.03	10.94	43.16	27.56	10.94
Костянтинів.	92100	15.00	70.03	14.95	70.32	14.20	14.95
Більський	142100	31.27	44.90	23.35	60.48	15.69	23.35
Володавський	120800	44.23	35.54	15.52	64.97	14.30	15.52
Грубешівськ.	170500	49.48	33.74	16.22	57.31	25.91	16.22
Томашівський	122100	42.50	45.23	12.22	46.71	41.07	12.22
Замостський	123900	16.30	65.67	18.03	29.61	52.36	18.03
Білгорайськ.	122100	34.63	53.89	11.43	38.56	49.96	11.43
Разом	1037800				51.76	29.9	15.1

Перепис вказує, що за 12 літ населення Холмщини зменшилось майже на 535 тисяч: це показчик втрат війни і біженство. Коли з біженців повернулася половина, то й то спустошення краю очевидно.

Російська політика насильного накидання православної віри українцям-унітатам довела до того, що в 1917р. сотні тисяч "православних" перейшли в католицизм, а це значить - під вплив і керівництво польської національності. Хоч-би яка була пертурбація відносин на Холмщині, але очевидно, що "польськість" там сидить міцно. Перед нашими очима край, історично-український, перестає бути українським.

Др. М. Кордуба в брошурі "Північно-Західна Україна" / Відень, 1917р. / вияснює національні відносини на Волині, Поліссі, Підляшші та Холмщині і установлює такі відсоткові відносини:

	Україн.	Польск.	Жидів.	Інших.
Підляшше	62.0	12.4	16.7	8.90
Полісся	74.3	2.6	19.5	3.6
Волинь	70.0	7.0	12.6	10.4
Холмщина	51.8	30.0	15.1	3.1
Пересічно:	64.79	12.78	14.51	7.92

Ці дані й треба приймати, як більш відповідні до дійсності в межах української північно-західної території, опріч Холмщини, де становище після перепису 1909р. значно змінилося, але воно не відповідає і польському переписові 1921 року.

В. Українські землі під Румунією.

Про українську частину Добруджі окремих даних нема, але "очевидці" розповідають, що там українців до 50.000 осіб.

Під Румунією знаходиться:

	Площа.	Адмін.одиниць		Густина на 1 кв. км.	міст	сель. гром.	Разом
		1910р.	1923р.				
Буковина	10442	804822	811721	77.7	14	323	337
		1903р.	1922р.				
Бесарабія	44422	2344800	2956234	66.0	16	720	736
		1910р.	1923р.				
Мароморш	3381	150468	151342	45.0	1	57	58
	58145	3300090	3919997	67.0	31	1100	1131

Який національний склад укр.земель під Румунією? Румунська статистика не подає цих відомостей, тому нам доводиться заглянути в переписи, що були згадані за попередніх режимів: австрійський перепис 1910р. і російський 1897р.

За переписом 1910р. національний склад Буковини представляється так:

		в %		
		р.1910	-	1900
українців	305101	- 38.38	-	41.16
румун	273254	- 34.38	-	31.65
німців	188351	- 21.24	-	22.04
поляків	36210	- 4.55	-	3.71
мадярів	10391	- 1.31	-	1.32
чехів	1005	- 0.13	-	0.08
Разом	794929	- 100.0	-	100.0

/в цім числі жидів 102919/

Др.М.Кордуба означив українську територію Буковини в 5276.8 кв. клм. з населенням на 1914 рік в 460.430 осіб, в тім числі:

українців	301150	або	65.4%
жидів	73270	"	15.9"
румунів	31320	"	6.8"
німців	21070	"	4.6"
поляків	27030	"	5.9"
росіян	2950	"	0.6"
інших	230	"	0.5"
Разом	460430	"	100"

Які зміни в національному складі Буковини зайшли в того часу - сказати певно не можна через брак нових статистичних даних, однак наслідки війни і румунської політики очевидно позначилися для українців негативно.

Національний склад Бесарабії в 1897р. для двох повітів обчислював Др.М.Кордуба і установив:

Повіти:	Площа кв.ккм.	Мешкан-ців.	в тім числі в %					
			Укр.	Рос.	Жиди	Німці	Волохи	Інші
Акерманський	3003.4	373300	26.7	9.7	4.6	16.3	16.4	25.2
Хотинський	3985.2	409400	53.3	6.3	15.6	-	23.8	-
	11988.6	737700	41.0	7.8	10.5	7.6	20.3	11.6

В інших повітах було українців: Ізмаїльському 19.6%, Сороцькому 11.4%, Бендерському 10.8%. В Бесарабії жадна національність не має більшості, а тому треба вважати край не волошським, а українським, оскільки українці там були очевидно більшістю, лише чуже панування штучно зменшило український характер краю.

Г - Українські землі в Чехословацькій Республіці.

За переписом 1921р. в ЧСР українські землі і національний склад їх населення представляється так:

в т і м ч и с л і :

Площа Населе- кв.ккм. ння.	Україн.	Маляри.	Жида.	Чехи.	Німці.	Інші.
Підкарпат. Русь	12565	599808	372884	102144	80059	19737
3 повіти Слова- ччини.	2136	64456	41388	395	4640	17271
	14701	664264	414272	102539	84699	37008

в п р о ц е н т а х :

	Україн.	Маляри.	Жида.	Чехи.	Німці.	Інші.
Підкарпат. Русь	62.17	17.02	13.35	3.29	1.74	2.42
3 повіти Словач.	64.21	0.61	7.30	23.79	0.24	0.95
	62.36	16.54	12.75	5.72	1.60	1.03

Ці дані не охоплюють всієї етнографічної укр. території Закарпаття, бо українці є ще в інших повітах Словаччини: Стара Любовая - 24.22%, Бардіїв - 23.27%, Собранці - 13.43%, Гіралтівці - 17.32%, Сабинів - 11.58% і ин. Загалом українську територію в ЧСР треба рахувати в 15.5 тисяч кв.ккм. з населенням біля 300.000 осіб.

Вищепоказаний національний склад не відповідає де в чім дійсності. Коли переглянемо релігійну статистику, то зустрінемо цікаві явища. Жидів на Підкарпатті рахується, як бачили 80059 осіб, але людей жидівської віри значно більше - 93341. Приймаючи до уваги ще й укр. територію в Словаччині, треба рахувати жидів в межах укр. території Закарпаття не менш 100.000 осіб.

Що-до числа українців, то в дійсності воно відповідає поняттям православія і греко-католицтва /уніацтва/, а ці скупини представляються так /за переписом 15.11.1921р./:

	Греко- католиків.	Право- славн.	
На Підкарпат. Русі	352458	60997	= 393455
На Словаччині	193779	2379	= 196657
Разом	546236	63876	= 590112

Коли "греко-католиків" і православних на Словаччині 196657 осіб, то чому українців там нараховано ледви 80 тисяч і то менше /на 8.33%/, ніж їх там рахувалось за "знаменитої" малярської статистики, яка нікого до "русинів" не приписувала, а завжди їх зменшала? Тут очевидна груба тенденційність чеської статистики. "Уніацтво" - це таке історично-українське явище, що без ризики власти в перебільшення можна твердити, що українців в ЧСР є близько 600.000 осіб. Перепис-же вказав їх лише 461 тисячу, цеб-то на 130-140 тисяч менше.

Зводячи всі дані до купи, я рахую українську територію в ЧСР не менш 15540 кв.ккм. з населенням /на 1921р./ в 705.000 осіб. На цей час /1930р./ його мабуть не менше, як 770 тисяч.

Зведемо до купи дані про територію, населення і національності України:

	Площа кв.ккм.	Населення.	В тім числі українців.
А.В ССРСР.....	676894	37833755	75%
Б.В Польщі...	166297	7852470	62%
В.В Румунія..	54864	3768655	40%
Г.В ЧСР.....	15540	705000	62%
	913595	50159880	= 70%

На 1930р. на українській території є не менш 55 мільон. людей, з того українців не менш 39-40 мільонів /70-71%/.

*спеціально-

ІІІ. СЕЛА І МІСТА УКРАЇНИ.

Розподіл населення між селом і містом є найголовнішим показником культурного, господарського і політичного розвитку населення.

З теорії села і міста ми знаємо, що скрізь на цілому світі міста керують селами і ніде нема прикладу, щоб було навпаки.

Місто виконує економічну диктатуру над селом, оскільки місто призначає однією ціни на продукти господарства не лише промислового, але й сільського.

Місто організує політичну владу - державну, краєву і місцеву. Тому залишає для села майже виключно виконавчі функції, що-ж до своїх інтересів, то село одержує від міста право дбати про дуже вузький круг справ. Через те з політичного боку беручи, місто виконує над селом політичну диктатуру.

Так само що-до культурного життя: місто організує і веде весь культурний процес: науку, літературу, мистецтво, виховання і ин. Місто є законодавцем і в культурному смислі, але витвори культури мають дуже малий доступ на село. Через те різниця в свідомості між керуючими колами міста і сільським населенням величезна, а через те величезна різниця і в степені суспільної активності: в порівнанні з містом село є непорушним агрегатом.

Село і місто є явищем суспільного поділу праці: село виконує функцію хліборобську, тоді як місто організує і веде промисловість, торгівлю, грошову систему, транспорт, організує вищу адміністрацію /державну, муніципальну, військову, церковну/ і суд, творить науку і мистецтво.

Цей загальний список функцій показує, що всі вищі функції/цеб-то зв'язані з вищою розумовою працею/ виконує місто, для села ж залишається лише фізична праця в області сільського господарства.

Маючи це все на увазі, переглянемо розподіл населення між селом і містом на Україні по черзі національній.

Коли ми розділимо за переписом 1926р. головніші народи України на мійську й сільську частини /в процентах/, то одержимо такі дані:

	в містах	в селах
Жидівський народ живе	77.4%	22.6%
Руський " "	50.2"	49.8"
Польський " "	20.7"	79.3"
Український " "	10.9"	89.1"
Греки	10.3"	89.7"
Німці	8.7"	91.3"
Волохи	4.4"	95.6"
Болгари	3.9"	96.1"

Окрім УСРСР українці живуть і в інших місцях: погляньмо, як там поділився український народ між селом і містом:

	в містах	в селах
В Вороніжчині	6.4%	93.6%
" Курщині	3.8"	96.2"
" Криму	36.8"	63.2"
На Кубанщині	7.0"	93.0"
Донецька округа	3.2%	96.8"

	В містах	В селах
Донщина	22.0%	73.0%
Сальська округа	1.2"	93.8"
Ставропільська	2.4"	97.6"
Чорноморська	24.3"	75.7"
Таганрожська	15.6"	84.4"

В Польщі народи між містом і селом діляться так:

	В містах	В селах
Жиди	80.0%	20.0%
Росіяни	40.6"	59.4"
Німці	26.3"	73.2"
Поляки	23.5"	76.5"
Українці	5.9"	94.1"
Білоруси	5.3"	94.7"
Литвини	2.9"	97.1"

Зокрема на українських землях становище таке:

	Львів.в.оєв.		Тарноп.в.оєв.		Станіслав.в.оєв.		Волинь	
	міста	села	міста	села	міста	села	міста	села
Жиди	78.9	21.1	71.6	28.4	71.4	28.6	74.8	25.2
Поляки	24.1	75.9	17.1	82.9	35.5	64.5	14.3	85.7
Українці	6.9	93.1	6.1	93.9	6.8	93.2	4.6	95.4
Німці	19.1	80.9	3.5	96.5	24.1	75.9	4.7	95.3
Росіяни	63.5	36.5	-	-	-	-	63.6	36.4
Чехи	66.0	34.0	-	-	-	-	6.0	94.0

	Підкарп.Русь		Холмщина		Полісся	
	міста	села	міста	села	міста	села
Чехи	33.3	61.7	-	-	-	-
Жиди	22.8	77.2	70.0	30.0	74.0	26.0
Мадяри	21.4	78.6	-	-	-	-
Німці	12.7	87.3	1.1	98.9	1.0	99.0
Українці	4.3	95.7	1.2	98.8	4.0	96.0
Поляки	-	-	10.7	89.3	21.8	78.2
Білоруси	-	-	-	-	6.6	93.4
Інші	1.9	98.1	-	-	-	-

Погляньмо тепер на ступень "урбанізації" українського народу по черзі його земель, починаючи зі Сходу:

Північно-Кавказький Край:

I. Чорноморська округа	24.3%
Донщина.....	22.0
Таганрожська.....	15.6
Кубацьщина.....	7.0
Донецька.....	3.2
Ставропільська.....	2.4
Сальська.....	1.2
II. Крим.....	36.8
III. Вороніжчина.....	6.4
Курщина.....	3.8
IV. УССР.....	10.9
V. Львівське.....	6.9
Станіславське.....	6.8
Тарнопільське.....	6.1
Волинське.....	4.6
Поліське.....	4.0
Холщина.....	1.26
VI. Підкарпатська Русь	4.3

Коли країну, в якій мійське населення творить, скажім, 20%, називають в і д с т а л о ю, то як можна назвати національність, у якій мійська частина творить лише 6-7%, не кажучи вже про те, що ця "мійська частина" є нижчим шаром в місті?

Український народ - сільська нація, так назвав його ще Драгоманов. По степені "урбанізації" українські землі стоять так:

УССР	10.9%	Волинь, Полісся, П. Русь	4.4%
Кубаньщина	7.0"	Курдича	3.8"
Галичина	6.7"	Прикарпатський окр.	3.5"
Вороніжчина	6.4"	Холмщина	1.2"

Коли така невеличка частина українського народу урбанізована, то цікаво, яке місце займає вона в містах відносно інших націй?

Національності в містах і селах УССР за переписом 1926 р.

	в т і м ч и с л і в %					
	Всього населен.		Українці.			
	міське	сільське	місто	село	Разом	
Полісся	2959441	428982	2530459	52.92	85.74	80.93
Правобережжя	3997757	1450094	7547663	49.07	92.29	86.17
Лівобережжя	7066909	1117242	5949667	60.93	92.97	87.92
Гірничий	2036253	851645	1184607	40.64	74.23	60.21
Дніпро-пром.	2391155	464017	1927138	49.47	91.13	83.05
Степ	5568233	1061573	4506660	33.07	73.87	66.29
	29019747	5373553	23646194	47.38	80.57	80.14

	в т і м ч и с л і в %								
	Росіяни.			Жиди.			Поляки.		
	місто	село	Разом.	місто	село	Разом.	місто	село	Разом.
Полісся	15.44	4.92	6.44	27.48	1.15	4.96	2.36	4.71	4.37
Правобережжя	12.23	0.71	2.56	33.34	2.60	7.69	3.33	2.60	3.14
Лівобережжя	19.50	5.64	8.58	16.88	0.16	2.80			
Гірничий	49.14	13.35	31.50	4.58	0.16	2.01			
Дніпро-пром.	25.20	5.04	8.95	20.03	1.03	4.71			
Степ	33.23	9.94	14.36	27.90	2.21	7.08	інші		
	25.10	5.65	9.24	22.77	1.51	5.43	4.75	12.27	5.19

По областях це показується так:

	Число міст.	Україн.	Рос.	Жиди.	Поляк.	Німці.
I. Кубаньщина /1923р./	18	32.20	16.50	0.90	-	0.90
			33.40			
II. УССР Полісся /1926р./	44	52.92	15.44	27.48	2.36	0.72
Правобережжя	85	49.07	12.23	33.34	3.33	0.40
Лівобережжя	51	60.93	19.59	16.88	0.08	0.34
Гірничий	157	40.64	49.14	4.58	0.91	0.73
Дніпро-пром.	23	49.47	25.20	20.03	1.65	1.01
Степ	42	33.07	33.23	27.90	1.55	0.96
По УССР-	420	47.39	25.10	22.77	1.84	0.64
III. Галичина /1921р./	104	23.50	-	38.70	37.20	0.60
IV. Волинь /1921р./	31	24.84	2.99	59.12	12.02	0.45
Полісся, Холмщина						
V. Підкарп. Русь /1921р./	4	24.30	-	28.04	-	2.04
VI. м. Чернівці /1910р./	1	17.85	-	32.84	17.43	15.56
6 повіт. Поліс. пол. /1921/	13	15.3	2.0	58.0	20.2	-
9 повіт. Холмщина "	15	2.7	0.2	50.3	45.5	-

	Число							
	міст.	Чехи	Мадяр.	Вірм.	Рум.	Білор.	Грек.	Ин.
I. Кубанщина /1923р./	18	-	-	7.20	-	1.60	2.50	4.8
II. УССР Полісся /1926р./	44	0.13	-	-	-	0.53	-	-
Правобережжя	85	0.13	-	0.18	0.07	0.52	0.02	-
Лівобережжя	51	0.03	-	0.30	0.02	0.35	0.05	-
Гірничий	157	0.04	-	0.22	0.04	1.43	0.24	-
Дніпро-пром.	23	0.04	-	0.03	0.04	1.59	0.09	-
Степ	42	0.05	-	0.25	0.91	0.33	0.69	-
По УССР-	420	0.07	-	0.13	0.21	0.70	0.20	1.10
III. Галичина /1921р./	104	-	-	-	-	-	-	0.40
IV. Волинь " "	31	0.35	-	-	-	-	-	0.23
Полісся, Холщина								
V. Підкарп. Русь /1921р./	4	11.61	33.60	-	-	-	-	3.10
VI. м. Чернівці /1910р./	1	-	-	-	15.73	-	-	0.59
6 пов. Поліс. поль. /1921/	18	-	-	-	-	4.3	-	0.2
9 повіт. Холщина " "	15	-	-	-	-	-	-	1.3
	593							

Тут наведено дані про національний склад 593 міст України. В цей рахунок цілком не увійшла Бесарабія, Буковина, Вороніжчина з Курщиною, де становище в містах цілком несприятливе для українців.

Зазначений попереду факт, а власне маленька ступінь диференціації праці в українському народі, котрий майже увесь сидить в хліборобстві, з залізною немінучістю став передумовою того, що міста на українських землях мають не-українську більшість. За винятком частини Правобережжя /колишня Київщина/, а також Лівобережжя та колишньої Харківщини, скрізь на інших землях українці в містах є меншістю, котра іноді доходить до майже непомітної величини.

Найгірше становище Х о л м щ и н и, де українці в містах 9-ти повітів разом складають... 855 осіб. Хай польська статистика зменшила штучно їх число хоч в десять разів, але колиб ми рахували їх там 8550 осіб, то й тоді становище було б катастрофальним.

Я приймаю по деяких обчисленнях, що українців є в містах Холщини 2.7%, але-ж це такий стан, коли стихійний процес відродження тут вже безсилий направити втрату. Українська частина Полісся /в Польщі/, беручи 6 повітів /Берестя, Дрогичин, Камінь-Коширський, Кобрин, Пинськ, Сарни/ представляється лише, ніж Холщина, але й тут становище трагічне. В подібному становищі треба признати Бесарабію і Буковину, а ледви що кращому - Волинь, Галичину, Підкарпатську Русь, де українці в містах /беручи пересічно/ творять не більше $\frac{1}{4}$ їх мешканців. $\frac{1}{4}$ в боротьбі проти $\frac{3}{4}$ витримати бою не зможе тим більше, що якісно українці в містах складають переважно низчий шар - робітництво, прислуга, ремісники і низчі урядовці. Це такий елемент, що беручи меншістю - навіть не йде в бій, не то що не виграє: просто пасивно гине. Модерні способи керівництва в містах на українських землях зводяться до терору політичного і економічного з кожного погляду, а коли прийняти до уваги ще й явища сугестії, наподоблення та систему виховання - взагалі вплив оточення, то можна наперед сказати, що проблема визволення західних укр. земель є безмірно важчою, ніж на Дніпрянщині і Кубанщині.

Національний склад міст на Україні є логічним виявом слабкої, майже ніякої, урбанізації українського народу, точніше сказавши: її аграрно-професійної одноманітності.

"Селянська нація", як казав колись Драгоманов, за 50 останніх літ, майже не зробила соціального поступу, щоб-то не змінює свого селянського типу.

Індустрія, торгівля, транспорт, наука на Україні розвивається, але цей процес відбувається в межах інших національностей і дуже мало

позначається якраз на українському народі, котрий лише...втрачає.

Зрештою про це поговоримо пізніше, а тепер поглянемо на загальний характер міст: ступень їх розвитку і відокремлення від села, цеб-то від хліборобства. Ось кілька даних.

Візьмімо Кубаньщину. 18 міст Кубаньщини з населенням 423604 особи мають самодіяльного населення 86991 особу, а з того 1869, що займаються сільським господарством, або 2.2%. Це показує на майже чисту промислово-торговельну основу життя міст, які засновані недавно /найстарший Катеринодар, закладений 1794 року/.

УСРСР в містах мала на 1 січня 1934р. 4.925.653 душі населення, з якого в сільському господарстві було занято 769.985 осіб або 15.0%, при чім переписом 1923р. було установлено, що відсоток сільсько-господарського населення різко міняється в залежності від величини міста:

міста до 10000 душ	/501 місто/має	516403	або	31.0%	аграрного населення.
10000-20000	/ 65 /	" 191633	"	22.0%	"
20000-50000	/ 25 /	" 39839	"	5.0%	"
50000-100000	/ 7 /	" 10173	"	2.3%	"
по-над 100000	/ 4 /	" 12537	"	1.1%	"

З цього видно, що лише міста з населенням більшим за 20000 осіб стають агрегатами чисто-міського типу, менші-ж міста несуть в собі значну частину села. Одначе в цім не треба бачити якоїсь непохитної правильності тому, що в конкретних містах відсоток сільсько-господарської частини не покривається точно з розміром міста. Ось кілька прикладів з Галичини, з яких ми бачимо, що сама величина міста не є рішаким чинником що-до означення його сільсько-господарської частини. Відомости взято з австрійського перепису 1910 року.

	Число мешканців.	Хлібороб. скотар. лісницт.	Гірниц. і промисловість.	Торгівл. і комуні-кація.
1. Станіславів	33328	0.5	21.0	30.0
2. Львів	206113	1.3	27.4	27.3
3. Броди	18055	1.2	28.1	30.6
4. Перемишль	54073	1.2	23.7	26.2
5. Стрий	30895	6.8	26.9	32.5
6. Дрогобич	34665	8.1	44.7	27.1
7. Тернопіль	33850	8.8	24.0	28.5
8. Коломия	42676	9.0	22.5	28.2
9. Ярослав	23965	10.9	21.5	22.3
10. Самбір	20240	20.0	18.4	24.5
		Служба домова виробнича.	Служба публична вільні фахи	Без фахового заняття.
1. Станіславів		4.8	27.1	16.6
2. Львів		6.8	22.5	14.7
3. Броди		10.2	15.2	14.7
4. Перемишль		9.7	26.4	12.8
5. Стрий		6.9	14.0	12.9
6. Дрогобич		3.4	9.8	6.9
7. Тернопіль		8.8	16.2	13.7
8. Коломия		7.1	14.8	12.4
9. Ярослав		8.9	23.1	8.3
10. Самбір		7.5	14.9	14.7

Коли обернемося до Підкарпатської Русі, то тут побачимо в міс-

тах таку картину:

	населен.	в с-госп.
Ужгород	20601	5.6%
Мукачів	20865	5.7%
Берегово	13846	15.6%
Густ	11835	45.7%
	67147	14.8%

При порівнанні окремих українських земель бачимо, що від Підкарпатської Русі до Дону аграризація міст пересічно стоїть на рівні 15%, при чім значний відсоток аграрності мають міста до 20.000 насел. Винятком є Кубань-

щина, міста якої аграризовані лише на 2.2%. Це явище може бути пояснене лише тим, що Кубаньщина є країною нової колонізації. Туди йде енергичний елемент, який т в о р и т ь міста з виразними функціями міста. Місто на Кубані т в о р и т ь с я, а не виростає з села. В цім розумінні до Кубані подібні Гірничий район /Донбас/ і Степова Україна. Старі ж міста Галичини, Правобережжя і Лівобережжя в більшості виростають з сел і тому несуть в собі поважну частину аграрності.

Без сумніву в логічному зв'язку з цим стоїть і певна насиченість міст українським елементом: чим більше місто, тим в йому українців менше. Це виразно видно на всіх українських землях.

Ось національний склад міст різної величини /на 15.III.1923р./ на Дніпрянщині:

Міста з населенн.:	Число мешканців цих міст.	в т і м ч и с л і в % %					
		Укр.	Росіян.	Жидів.	Поляк.	Німц.	Инш.
по-над 100000 осіб	1188486	22.71	39.01	31.99	2.41	0.80	3.08
50000-100000 "	397559	34.69	25.15	35.20	2.56	0.67	1.73
20000- 50000 "	795519	39.29	26.77	28.91	1.95	0.63	2.45
10000- 20000 "	791062	54.74	17.60	24.18	1.44	0.44	1.60
до 10000 "	514550	51.18	17.40	27.77	1.81	0.40	1.44
По УСРР	3687176	38.49	27.23	29.40	2.03	0.61	1.60

Будучи більшістю в містах до 20000, українці стають меншістю в більших містах і то що більше місто, то менше українців і більше не-українців. Такий же характер мають всюди на інших укр. землях. Ось, напр. на Підкарпатті вказується переписом 1921 року процент українців у всіх населених скупченнях в залежності від їх величини:

Громади їх число	Мають населення разом.	в т і м ч и с л і в % %					
		Укр.	Мадяр.	Жидів.	Чехів.	Німц.	Инш.
132 до 500 осіб	42390	74.69	13.58	5.25	1.29	4.06	1.13
165 501-1000 "	116098	65.93	18.92	7.99	2.61	2.92	1.63
119 1001-2000 "	168632	69.31	15.19	10.50	2.44	1.27	1.29
54 2001-5000 "	155219	65.82	13.48	14.86	2.11	0.55	3.18
8 5001-10000 "	52402	56.91	11.48	18.24	2.30	1.99	9.08
2 10001-20000 "	25094	32.14	37.00	24.33	4.19	2.03	0.31
2 20000-50000 "	39973	19.37	31.46	30.36	16.27	2.05	0.49
Разом	599808	62.17	17.03	13.35	3.29	1.74	2.42

Отже й на Підкарпатті, де є четверо раніш згаданих міст, бачимо дивовижну закономірність: міста /це значить пункти з населенням від 10 тисяч і більш/ показують катастрофічне зменшення числа українців, а навпаки: що більший пункт, то більше не-українців, з окрема мадяр, жидів, чехів. Таким чином, ми могли-б сказати: що виразніше виступають в якомусь скупченні функції міста, то менше там знайдемо українців.

Тут-же ми хотіли-б вказати, яка т е н д е н ц і я панує в процесі формування національного складу міст на укр. землях. Певні ві-

домости маємо лише з УССР, де перепис 1926р. дає найновіші матеріяли для порівнянь.

Коли зрівняти матеріяли перепису 1897р. з матеріялами 1926 року - отже за 30 років, то одержимо таку картину:

Міста з населенням:	Українців		Росіян		Жидів	
	1897р. -	1926	1897 -	1926	1897 -	1926р.
більш 100000 осіб	163648	565229	550528	532895	222224	453458
в % %	15.9	33.5	53.4	33.3	21.6	27.2
50000-100000	111522	261994	117704	119533	170535	181716
в % %	25.2	44.1	27.6	20.1	40.0	30.6
20000-50000	217337	337564	125082	109690	154990	166950
в % %	41.4	55.9	23.3	15.8	29.5	24.1
менш 20000 осіб	357013	470104	37794	58225	167695	131250
в % %	56.5	69.4	13.9	8.7	23.6	19.3
По УССР	849590	1684891	831138	850343	715444	938374
в % %	32.5	46.0	33.7	23.3	27.4	25.7

	Поляків		Німців		Інших	
	1897р. -	1926	1897 -	1926	1897 -	1926р.
більш 100000 осіб	43973	35130	19206	14139	30730	53794
в % %	4.3	2.1	1.8	0.8	2.0	3.1
50000-100000	17007	16079	3012	4322	6486	10230
в % %	4.0	2.7	0.7	0.7	1.5	1.8
20000-50000	10144	9723	2802	2649	15551	16563
в % %	1.9	1.4	0.5	0.4	2.9	2.4
менш 20000 осіб	9044	6720	1580	1954	8430	8992
в % %	1.4	1.0	0.3	0.3	1.3	1.3
По УССР	80168	67682	26600	23064	60306	89579
в % %	3.1	1.9	1.0	0.6	1.3	1.5

Уважне вивчення цієї таблиці показує, що у великих містах /4/ ще в 1897р. було українців 15.9%, а тепер 33.5%; росіян тепер 33.3%, а жидів 27.5% - отже у великих містах три народи заступлені майже однаково. У всіх інших містах українці вже стали більш істотно: релятивною в містах, що мають 50000-100000 населення, і абсолютно - у всіх інших містах. Цей зріст українського елемента в містах є наслідком революції, як це видно з останніх переписів УССР. Через те можна заключити, що там, де революція не сталась /на західних землях/- приріст українців в містах не може бути такий великий, як в УССР і на Кубанщині. До речі, що до Кубанщини, то порівняння там числа українців у містах по переписах 1920 і 1923 року показує великий зріст українців коштом інших народів:

	1920р.		1923р.	
"Руські"	313152	66.8%	79998	16.5%
Українці	31970	6.8%	155699	32.2%
Великороси	40120	8.5%	161676	33.4%
Вірмени	34603	7.3%	34811	7.3%
Греки	19305	4.1%	12256	2.5%
Жиди	4821	1.3%	4798	0.9%
Білоруси	571	0.1%	7885	1.6%
Інші	19847	4.2%	21862	4.8%
	468780	100%	483304	100%

Бурхлива зміна національного складу міст на Кубані яскраво зазначена в цій таблиці: йде розклад конгломерату, що зветься "руські", на три скупини - українці, великоруси і білоруси! Ще в 1920р. було "руських" 313 тисяч, а поруч їх невеликі скупини українців /80 тисяч/, великорусів /40 тисяч/ і білорусів /571 особа/, в 1923р. відноше-

ння різко змінилось: українці подвоїлись /стало 156 тисяч/, великоруси потроїлись /стало 163 тисячі/, білоруси збільшилися майже в 14 разів, зате конгломерат "руських" втратив 393 тисячі на копт згада-них націй і залишився в числі 80 тисяч, очевидно розкладаючись далі на свої складові частини /українців, великорусів і білорусів/. Цей процес на Кубані є яскравим показником того, що мент бурхливо відбу-вається в УССР і на Білорусі: кристалізація націй!

Як цей процес іде на Україні - ми вже бачили в загальній формі, але колиб ми заглянули в якесь місто, то побачилиб цікаві деталі. Я наведу один приклад: К и і в, при чім подам відомости за довший час-власне за 50 років.

Національний склад м.Київа:

Перепис:	Українці		Росіяно		Жиди	
	абсол.	в %%	абсол.	в %%	абсол.	в %%
р.1874-го	38553	30.3	59652	47.0	13957	11.0
1897 "	54674	22.1	135096	54.4	32093	13.0
1917 "	76784	16.4	231379	50.0	87237	18.6
1919 "	136923	25.1	232148	42.7	114524	21.1
1920 "	52443	14.3	171655	45.6	117041	31.9
1923 "	101493	25.4	144160	36.2	128262	32.2
1926 "	215723	42.0	125841	24.5	140736	27.4
	Поляки		Інші		Разом	
	абсол.	в %%	абсол.	в %%	абсол.	
р.1874-го	10409	8.2	4524	3.5	127251	100
1897 "	19233	8.0	6627	2.5	244733	"
1917 "	42819	9.1	29373	5.9	467591	"
1919 "	36828	6.8	23946	4.4	544369	"
1920 "	13820	3.8	12430	3.4	366396	"
1923 "	12127	3.0	12844	3.2	398386	"
1926 "	13355	2.6	17977	3.5	513637	"

Картина своєю виразністю блискуча! Українці до революції деградували з 30.3% до 16.4% /1874-1917р./. В революції почався зріст і досяг 25% в р.1919, але 1920 рік приніс наступ петлюрівсько-польський, через що число українців /і поляків/ у Київі різко впало до 14.3% /а поляків до 3.8%/. Через три роки знов у Київі українці вирівнялись з числом 1919 року, далі невпинно зростаючи. Коли українці стануть в Київі абсолютною більшістю - це буде поворотний час в історії не лише Київа, а й України, бо керівництво міста мусть перейти в українські руки, а це потягне за собою важні наслідки.

Не таке становище на інших українських землях. Адміністративно-культурні центри представлені так, що українці не можуть мати жадних ілюзій:

Українців

місто Краснодар /Кубань/ в р.1923	33.5%	Коли на території в 451 тисячу кв.км./УССР/ можна признати становище в містах загалом сприятливим для українців, то на інших землях, які складають таку-ж величину, як і УССР, значно гірше. Коли українці стануть тут силою, коли держави орудують могутими засобами політичного примусу, економічного давління, культурного натиску, колонізаційного накопичення чужих націй, взагалі обдуманю системою терору і пропаганди, перед якими "акція" дрібних українських мійських гуртів, насичених взаємною злобою, неорганізованих, примітивних - здається просто жалюгідною?
" Львів /Галичина/ в р.1921	19.1%	
" Луцьк /Волинь/ "	8.47%	
" Берестя /Полісся/ "	5.6%	
" Чернівці /Буковина/ в 1914	17.8%	
" Ужгород /Підкарп.Р./ 1921	13.1%	

ку-ж величину, як і УССР, значно гірше. Коли українці стануть тут силою, коли держави орудують могутими засобами політичного примусу, економічного давління, культурного натиску, колонізаційного накопичення чужих націй, взагалі обдуманю системою терору і пропаганди, перед якими "акція" дрібних українських мійських гуртів, насичених взаємною злобою, неорганізованих, примітивних - здається просто жалюгідною?

†В Бересті є: жидів 15630 /53.0%/, поляків 8676 /29.8%/, білорусів 2158 /7.3%/, україн.1663 /5.6%/, росіян 833/3.0%/, інших 450/1.3%/, разом 29460 осіб.

Доки-ж українці не стануть тут с и л о ю, доти доля цих земель буде плачевною, будучність - безвиглядною, визволення - мрією.

Не можна забувати, що навіть сприятливий для українців національний склад міст в УССР не є вже так сильною базою для зросту оптимізму, бо річ не в кількостях, а в якостях: в становищі українців у містах. Вони належать там до низьки шарів, до підлеглих, а це значить, що і економічно, і політично і культурно вони безмірно слабші, ніж керуючі шари.

Головний чинник поневолення - це низька степеь урбанізації українців. Раз нація має в собі 94% селянства і лише 6% городян та й то у підлеглих лише шарах, то тут і к о р і н ь н е в о л і !

Порівняймо лише степеь урбанізації в інших народів:

	1800		1850		1890		1920	
	село	місто	село	місто	село	місто	село	місто
Англія	78.7	- 21.3	60.5	- 39.5	27.9	- 72.1	22.0	- 78.0
Ірландія	92.2	- 7.8	89.9	- 10.1	73.6	- 26.4	66.5	- 33.5
Франція	90.5	- 9.5	85.6	- 14.4	62.6	- 37.4	53.3	- 46.7
Німеччина	-	-	-	-	53.0	- 47.0	37.1	- 62.9
Сполуч.Держ.	95.2	- 3.8	83.0	- 12.0	62.3	- 37.7	48.6	- 51.4

Україна ж має в містах 18.8% насел., Північ.Кавказ 18.3%, Крим 44.0%, Білорусь 21.3%, європейська Росія /42 губ./14.6%, Сибір 11.6%, Киргизія 7.9%.

Для тих, що запитують: "чому Англія скрізь має вплив, чому вона така сила? Та-ж у неї лише 60 міль.населення, а вона командує світом, в тім числі сотнями мільйонів людей у своїх колоніях!" - є лише одна відповідь: Англія має людей, що заняті в сільському господарстві лише 8%, а 92% заняті іншими /і то вищими/ функціями. Навіть сільське населення Англії в більшості є нехліборобське. Міське населення творить 78% всього населення. А у нас? Страшно винувити 18.8% та й то це в більшості не-українці!

Сільське і міське населення має цілком иншу степеь активності і життєздатності: місто безмірно активніше, культурніше і соціально дужче, ніж село.

Поскільки у нас місто і село - це дві різні національності, то й відносини їх між собою є відносинами з а л о ж н о с т и с е л ь с ь к о ї національності від міської. В нашій цивілізації ніколи ці відносини не можуть змінитись в тім напрямі, щоб місто залежало від села. Цього явища нема і не може бути в цілому світі. Ось через те українці, яко сільська нація, є в неволі і будуть в ній аж доти, доки не зукраїнізують міста на своїй землі.

По скільки залежність села від міста є с о ц і я л ь н о ю, то й національна неволя наша має соціальный зміст.

Бій за визволення ще довго у нас значитиме бій за міста, цеб-то боротьба проти аграрності нашого народу, боротьба за перехід од хліборобства до инших занять.

Це ми ясно побачимо при перегляді суспільно-професійної структури України.

IV. СУСПІЛЬНО-ПРОФЕСІЙНА СТРУКТУРА УКРАЇНИ.

Сучасне суспільство ґрунтується на поділі праці. Цей поділ генерально виявляється в розділі між селом і містом, але він є і в селах і містах. Цілість суспільна складається з багатьох суспільно-професійних частин, яких, напр., на Україні сучасна статистика нараховує аж 23, які зводяться до 9 основних груп:

	Всіх		Всіх
1. Сельське господарство	22297756	8. Установи	727680
2. Фабр.-зав. промисловість	1507604	9. Інші галузі праці	516051
3. Кустарно-реміснич. "	1044702	10. Особи вільн. професій	84272
4. Будівництво	163109	11. " що не мають означ. заняття	486305
5. Залізнич. транспорт	536548	12. Безробітні	326734
6. Інші види транспорту	191796	13. Інші	141791
7. Торгівля	654406		28.678754

Самодіяльне населення УССР в 1936р.:

	Разом	% %	в містах	в селах
А. Робітники	1071856	5.98	664910	406946
Б. Службовці	750130	4.18	548657	201473
В. Особи вільн. професій	32299	0.18	17269	15030
Г. Господарі з наймитами	144211	0.30	17742	126469
Г. Господарі прац. з родинами	4443707	24.77	176347	4267360
Д. Одиниці	525581	2.93	340382	285199
Е. Поміч. члени род. господ.	10335966	57.62	286357	10049609
Є. Особи без заняття	323174	1.80	256867	86307
Ж. Безробітні	194355	1.08	167673	26682
З. Інші /армія і флот/	119046	0.66	110804	8242

По Україні самодіяльних - 17940325

	Українці.	Росіяне.	Жиди.	Інші.
А. Робітники	585671	312607	93181	80397
Б. Службовці	328170	187590	126518	47852
В. Особи вільн. професій	15474	4903	9816	2106
Г. Господарі з наймитами	109088	8153	15027	11943
Г. Господарі прац. з родинами	3935152	219714	56778	231983
Д. Одиниці	298148	55956	140433	31044
Е. Поміч. члени родин. господ.	9209742	534925	66959	524340
Є. Особи без заняття	180928	72440	44388	25418
Ж. Безробітні	75069	52490	54555	12241
З. Інші /армія і флот/	59392	47081	4431	8133

По Україні самодіяльних - 14856834 1495859 612086 975457

В п р о ц е н т а х:

	міста	села	Укр.	Рос.	Жиди.	Інші.
А. Робітники	62.0	38.0	54.6	29.2	8.7	7.5
Б. Службовці	73.1	26.9	51.7	25.0	16.9	6.4
В. Особи вільних професій	53.5	46.5	47.9	15.2	30.4	6.5
Г. Господарі з наймитами	12.3	87.7	75.6	5.7	10.4	8.3
Г. Господарі прац. з родин.	4.0	96.0	88.6	4.9	1.3	5.2
Д. Одиниці	45.7	54.3	56.7	10.7	26.7	5.9
Е. Поміч. члени родин. госп.	2.8	97.2	39.1	5.2	0.6	5.1

	В п р о ц е н т а х :					
	міста	села	Укр.	Рос.	Жида.	Інші
Є. Особи без заняття	73.3	25.7	56.0	32.4	13.7	7.9
Ж. Безробітні	86.3	13.7	33.6	27.0	28.1	6.3
З. Інші /армія і флот/	93.1	6.9	49.9	39.6	3.7	6.8
По Україні самоціяльн.-	100.0	100.0	82.2	3.3	3.4	5.5

до цих сумарних даних треба зауважити:

1. Група А. Робітництво українське в гірництві творить лише 31.5%, між швачами /кравцями/ лише 25.5%, тютюниками 27.3%, друкарями 32.5%, текстильниками 37.3%, будівниками 37.8%, в інших галузях - релятивну або абсолютну більшість.

2. Група Б. Службовців-українців найменше в мистецтві - 27.3%, потім в медично-санітарній праці 38.5%; між господарським персоналом 33.8%

3. Група В. Найгірше становище українців між вільними фахами: зубними лікарями українців 4.6%, ветеринарами 14.9%, інженірами 14.3%, "іншими" 18.0%, учителями 21.9%, лікарями 23.9%, театральними 30.6%, фельдшерами і акушерками 37.7%, адвокатами 40.4%, художниками 41.0%, літераторами 41.9% і лише між "священо- й церковнослужителями" їх 76.2%. В країні, де укр. народ творить 80.14%, вільні професії в більшості в руках інших націй. По цьому можна вже собі уявити дух і тон мійського життя.

4. Група Г. - "господарі з наймитами", цеб-то підприємці. В хліборобстві таких українців 100967 або 84.7%, але що-до лісового промислу, то всі 100% - жида /59 лісопромисловців/. Між власниками заводів українців лише 24 або 6.3%, паперо-поліграфічними закладами 10 або 6.5%, перукарі 6 /8.2%/, торгівля - 473 /12.7%/, обробка мінералів і гончарство - 148 /23.9%/, швачі - 93 /20.5%/, чинбарі - 1161 /30.0%/, пральні 6 /31.6%/.

5. Група Г.: трудові господарі. Українці в хліборобстві - 89.6%, руські 4.8%, жида 0.4%. Паперово-поліграфічне діло - укр. 10.9%, власники крамниць - 21% /руські 7.1%, жида - 67.0%/, розносці - 36.8%.

6. Група Д.: одиниці. Паперово-поліграфічне діло - укр. 13.9%, пральні 12.2%, розносці 23.0%, інші в торгівлі 19.9%.

7. Група Е.: помічні в родинах члени: в торгівлі 23.2%.

8. Група Є. - без означ. заняття. Це дуже цікава картина, яку варт оглянути детально. Підгрупи такі:

	Україн.	Росіян.	Жида	Інших.
І. Дошкільники в притулках та дит. будинках	49.2%	27.3%	13.4%	6.6%
2. Учні - стипендіяти	59.4"	18.2"	15.1"	7.3"
3. Пенсіонери	48.1"	30.5"	14.7"	6.7"
4. Інваліди в інтер. і ин. підопічні	45.4"	27.4"	19.9"	7.3"
5. Хворі в лікарнях	58.5"	22.4"	12.2"	6.9"
6. Арештовані	75.2"	15.4"	4.0"	5.4"
7. Живуть од здачі будинків. . .	50.7"	21.2"	21.5"	6.6"
8. " з аліментів	51.7"	30.2"	12.9"	5.2"
9. " з нетрудов. прибутків. . .	66.3"	10.8"	17.2"	5.7"
10. Старці і безпритульні	55.7"	22.8"	12.3"	9.2"
11. Інше деклас. населення	51.0"	29.4"	5.3"	14.3"
12. Без зазначен. джерел існує.	53.6"	14.3"	13.2"	18.9"

9. Група Ж. - безробітні. Укр. 33.6%, рос. 27.0%, жидів 28.1%, ин. 6.3%.

Вищенаведена таблиця "соціального стану" на Україні зложена так, що з неї ясної картини ми все таки не бачимо. Уваги, які ми подали де-що пояснюють, але не все. Ось тому треба нам підійти до кожної народності і поглянути, як вона розчленована на суспільно-професій-

ні частини. Цього совітська статистика якраз не хоче розкривати. А між тим суть діла в цьому! Перелік 1897р. показав, що у 8 колишніх губерніях України /з їх тепер складається УССР/ народи по суспільних професіях поділялись так:

	Українці	Росіяне	Жиди	Поляки
1. Хліборобство і добування сировини	90.0%	18.0%	2.5%	51.0%
2. Промисловість	3.6"	31.0"	32.0"	14.0"
3. Торгівля	0.9"	14.0"	48.0"	6.0"
4. Військо, суд, адміністрація вільні фахи і тл.	5.5"	47.0"	17.5"	29.0"
	100.0%	100.0%	100%	100.0%

Коли в 1897р. майже всі українці /90%/ були заняті в сільському господарстві, а 1926р. статистика вказує, що лише 10.9% українців живе у містах, а останні /89.1%/ у селах, то ми маємо право сказати, що український народ майже не змінив своєї структури за 30 літ і як був, так і є "сільською нацією". Ми могли б зробити підрахунок с а м о д і я л ь н о г о населення на основі попередньої таблиці і в зв'язку з іншими даними обрахувати всіх українців, що працюють в сільському господарстві:

	Українці	Росіяне	Жиди	Інші
Робітників	121075	13433	1007	11767
Господарі з наймит.	100967	6154	1735	10247
Трудові родини	3902381	260503	18035	226380
Інші	2266	447	920	215
Одиниці	153363	9686	2099	10578
Допоміч. чл. родини	9178672	529722	36081	520768
	13458724	819950	59377	780455

В сільському господ.: 90.6% 54.8% 9.7% 81.8%

Порівняймо дані за 1897 і 1926р. про участь народів у сільському господарстві:

	1897	1926
Українці	90.0	90.6
Росіяне	18.0	54.8
Жиди	2.5	9.7
Інші	-	81.8

Ясно, що українська нація осталась на одному рівні, а інші помітно "загариливались", хоч що-до жидів, то вся польська акція про перевід жидів на землю дала не дуже помітні наслідки і жиди,

як були, так і залишаються "міської нацією", що в своїй подавляючій більшості існує по-за сільським господарством /90.3%/. Структура української і жидівської націй характеризується протилежними показниками.

Большевицька статистика так показує соціальну структуру кожної нації:

	Укр..	Рос.	Жиди
Робітники	3.94	20.30	15.22
Службовці	2.62	12.54	20.67
Особи вільн. профес.	0.10	0.33	1.60
Господарі з наймит.	0.73	0.55	2.46
Трудові родини	26.50	14.68	9.28
Одиниці	1.95	3.74	22.94
Допоміч. чл. родин	62.03	25.76	10.95
Особи, що не працюють і не вказують праці	1.22	4.84	7.25
Безробітні	0.51	3.51	8.91
Армія і флот	0.40	3.15	0.72
	100.0	100.0	100.0

Це дуже цікавий образ трьох народів, що борються в УССР: укр. народ має робітництва в собі лише кругло 1/25 частину свого складу, росіяне 1/5, жиди 1/7; службовців: укр. 1/38, рос. 1/8, жиди 1/5; вільні професії: укр. 1/1000, рос. 1/303, жиди 1/62; але найцікавіший вигляд дає порівняння трудових родин і допомагаючих їх чле-

нів у трьох народів: укр. 88.53%, рос. 50.44%, жида 20.23%, зате у жидів непомірно велике число індивідуально-господарючих - 22.94%, як в укр. ледви 1.95%. Це показчик ініціативних одиниць! тоді

Вищевказана структура трьох націй ще більш яскраво виступає, коли кожну націю розбити на групи з погляду на джерело їх прожитку:

	Укр.	Рос.	Жида	
Особи, що продають свою працю	6.56	33.44	35.89	/роб.+ служб./
Особи, що працюють не наймаючись	90.58	54.51	44.77	/вільн.фахи+труд. род+одиниці+допомог./
Особи, що визискують чужу працю	0.73	0.55	2.46	
Решта самодіяльн.населення	2.13	11.50	16.88	/не вказ.+безроб+військо/
	100	100	100	

Хоч риси і характерні, але картина неясна, бо ця статистика вважає за трудові родини і бідні селянські і багаті вільнофахівецькі та адміністративні.

Сучасна українська "соціалістична" республіка позна таких же соціальних контрастів, як і звичайна буржуазно-капіталістична країна, але урядова статистика малює картину трудового суспільства, маскуючи головний факт: що росіяни і жида творять мійську і то буржуазну більшість. Капіталістичний шар людности схований під скромною назвою службовців, більшість яких одержують плату від "держави", хоч є панамі її.

Пригляньмось до службовців, які складаються з таких груп:

	Всіх	Українці	Росіяни
1. Керуючий персонал	59348	29297	13113
2. Юридичний "	4004	1307	957
3. Технічний "	54919	26535	18470
4. Господарський "	77013	26006	15036
5. Рахун.-контрольний персонал	125363	57562	33329
6. Діловодний "	47148	24046	11081
	367995	165833	92036
7. Медич.-санітарний "	49144	18935	11484
8. Культурно-освітний "	71156	48476	11152
9. Мистецтва	6070	1660	1867
10. Гігієна	8225	3323	2212
11. Комунікації	8715	5784	2256
	143310	78183	28977
12. Охорона безпеки /поліція/	27452	15193	8471
13. Молодший обслугов. персонал	101105	55160	31300
14. Особиста прислуга	101501	69498	25075
15. Інші службовці	8767	4253	1731
	238825	144104	66577

По Україні 750130 388170 51.7 187590 25.0

	Жида	Інші
1. Керуючий персонал	11873	4466
2. Юридичний "	940	300
3. Технічний "	5669	4215
4. Господарський "	31486	4435
5. Рахун.-контрол. "	27159	7513
6. Діловодний "	9514	2507
	86640	23436

	Жиди		Інші	
7.Медич.-санітарн.персонал	15669	31.9	3056	6.2
8.Культурно-освітн. "	7052	9.9	4476	6.3
9.Мистецтва	2158	35.8	385	6.3
10.Гігієна	2150	26.1	529	6.4
11.Комунікації	248	2.8	427	4.9
	27277	19.0	8873	6.3
12.Охорона безпеки/поліція/	1380	5.0	2408	8.8
13.Молодший облуг.персонал	6855	6.8	7790	7.7
14.Особиста прислуга	2209	2.2	4719	4.6
15.Інші службовці	2157	24.6	626	7.1
	12601	5.2	15543	6.4
по Україні	126518	16.9	47852	6.4

Коли ми пригадаємо, що на Україні є українців 30.14%, росіян - 9.24%, жидів 5.43%, то перевага росіян і жидів у "службовцях" аж надто б'є в-вічі! Особливо в тій групі, яку ми виділили, як спеціально-бюрократичну: тут українців значиться 45.2%, а росіян, жидів і інших 54.8%. Там, де влада - українці мусять бути в меншості.

Ми розібрали всі групи українські і не-українські в УРСР і мусимо зробити висновок: українська нація дала в місто 10.9% свого складу, цеб-то 2.536.499 осіб, які творять 47.38% міського населення /але по-укр. говорить лише 38.5%/, але переважно низчих шарів. Міська більшість /росіяне, жиди і ин./ формує владу з себе, допускаючи українців в певній пропорції.

дивовижний паралелізм проводить Москва:

	Укр.	Рос.	Жидів	Інших	
У містах	47.38	25.10	22.77	4.75	Це показує, що сама участь українців в керівничій праці строго залежить від структури міста, а не села чи України.
в бюрократії	45.2	25.0	23.6	6.2	

Село, як політично-керівничий чинник, не грає ролі нігде в світі, так само і на Україні. Країнами керують міста або точніше сказавши: країнами керують ті, хто керує містами, хто керує вищими суспільними процесами. На Україні це особливо кидається в-вічі, оскільки між містами і селами є культурно-лінгвістичний розрив: селянська нація автоматично усунена від керівництва країною, в якій є більшість. Але хіба не таке становище в усіх країнах світу? Візьміть для прикладу Польщу, Румунію, Болгарію, Югославію, Чехословаччину і тд.: скрізь те саме - міста керують селами.

Коли промисловість, торгівля, транспорт, наука, мистецтво в руках росіян і жидів, то натурально, що й адміністрація і політична влада у їхніх руках. І це буде тягтися доти, доки українці хоч в третині своїй відійдуть з села в місто і візьмуться до організації праці, покинувши хліборобство і виконавчу працю в чужих установах.

Одначе перш, ніж робити висновки, мусимо оглянути ще інші українські землі з погляду їх суспільно-професійної структури.

Галичина.

В рамках колишньої Австрії поділ суспільної праці в 1910р. представлений в такій таблиці /Перепис 1910р., Übersicht 71/:

	Мадяри.	Українці.	Румуни.	Сербохорв.	Словинці.
A.Хлібороб., лісове і ин.	92.73	91.20	87.78	84.40	67.62
B.Індустрія і ремесло	1.92	2.72	3.31	5.33	14.95

С.Торгівля і транспорт	1.94	1.98	2.23	4.40	6.94
Д.Публ.служ.,вільні фахи і ин.	2.41	4.10	6.18	5.88	10.43
	100	100	100	100	100

	Поля- ки.	Іта- ліяці.	Чехи.	Нім- ці.	Чужин- ці.
А.Хлібороб.,лісове і ин.	60.06	47.50	38.51	30.04	9.79
В.Індустрія і ремесло	15.53	23.41	37.11	36.39	43.61
С.Торгівля і транспорт	14.38	14.85	11.34	16.47	23.75
Д.Публ.служ.,вільні фахи і ин.	10.01	14.24	13.04	17.10	22.85
	100	100	100	100	100

дивовижна мова цифр! Що нація більш аграрна, то менш культурна. Що нація більш аграрна, то більше панують в ній феодальні і реакційні порядки, то далше в ній до демократії і свободи. І на жаль наш народ стоїть на чолі некультурности по сусідству з темним мадярським селянством, над яким коверзують феодали і пони.

Попередня таблиця подає відомости про всю дану націю, але картина стає виразніша коли ми візьмемо під розгляд лише чинних її членів /Berufstatistik, Übersicht 73/:

	Мадя- ри.	Укра- їнці.	Руму- ни.	Сербо- хорв.	Сло- винці.
А.Хлібороб.,лісове і ин.	93.72	91.97	89.26	87.10	69.89
В.Індустрія і ремесло	1.49	1.87	2.75	4.26	12.31
С.Торгівля і транспорт	1.16	1.31	1.49	3.12	5.23
Д.Публ.служ., віль.фахи і ин.	3.63	4.85	6.50	5.52	12.57
	100	100	100	100	100

	Поля- ки.	Іта- ліяці.	Чехи.	Німці.	Інші.	Пере- січно.
А.Хлібороб.,лісове і ин.	68.07	50.15	43.19	34.39	10.26	53.10
В.Індустрія і ремесло	11.70	22.11	32.03	32.16	40.19	22.64
С.Торгівля і транспорт	10.12	12.46	9.18	13.91	20.63	9.84
Д.Публ.служ.,вільн.фах.і ин.	10.11	15.22	15.61	19.54	28.92	14.42
	100	100	100	100	100	100

Внутрішня структура у к р а ї н ц і в у Галичині представляється /в 1910р./так:

	Само- стійні.	Арен- даторі.	Служа- щі	Робіт- ники.
А.Хлібороб.,лісове і ин.	29.05	0.03	0.02	4.93
В.Індустрія і ремесло	0.66	0.00	0.01	0.83
С.Торгівля і транспорт	0.41	0.00	0.06	0.34
Д.Публ.служ.,вільн.фахи і ин.	2.94	0.00	0.46	1.45
Українці:	33.06	0.03	0.55	7.55
Поляки:	34.86	0.26	2.32	16.03

	Учні	Поден- щики.	Допом.чл. родини.	Разом.
А.Хлібороб.,лісове і ин.	0.00	5.41	52.53	91.97
В.Індустрія і ремесло	0.13	0.12	0.07	1.87
С.Торгівля і транспорт	0.01	0.37	0.12	1.31
Д.Публ.служ.,вільн.фахи і ин.	0.00	0.00	0.00	4.85
Українці:	0.19	5.90	52.72	100.0
Поляки:	1.19	5.72	39.12	100.0

Перепис 1910р. не відокремлював жидів, як нації, тому на жаль не можемо порівняти структури українців і поляків з жидами, але щоб ма-

ти уявлення про структуру жидівської нації, подамо відомости про їх в Австрії за роки 1900 і 1910:

Жиди:	р.1900.	р.1910.
А.Хлібороб., лісове і ин.	139810 - 6.8%	110731 - 8.4%
В.Індустрія і ремесло	886459 - 55.7%	325162 - 24.8%
С.Торгівля і транспорт		680692 - 51.8%
Д.Публ.сл., вільн.фахи і ин.	198412 - 37.5%	197000 - 15.0%
	1224711 - 100	1313635 - 100.

Щоб побачити внутрішню структуру жидівської нації в Австрії, то мусимо взяти їх, як релігійне скупчення, яке характеризується переписом /Ubersicht 76/ так:

Жиди:	Самост.	Аренд.	Служ-бовці.	Робіт-ники.	Учні.
р.1900	19.25	-	3.49	6.65	
р.1910	21.16	0.38	4.90	7.05	1.18

Жиди:	Поден-щики.	Допом.чл. родини.	Разом чинних.	Прина-лежні.	Прис-луга.
р.1900	2.58	4.45	36.42	62.20	1.38.
р.1910	0.92	7.08	42.67	56.49	0.84.

Релігійні скупчення в Галичині при порівнанні представляються так: /Ubersicht 76/.

	Греко-католики.	Римо-катол.	Еванге-листи.	Жиди.
А.Хлібороб., лісове і ин.	90.83	48.32	37.26	9.60
В.Індустрія і ремесло	2.41	26.20	31.65	23.55
С.Торгівля і транспорт	1.54	9.65	10.80	49.04
Д.Публ.служ., вільн.фахи і ин.	5.22	15.83	30.29	17.81
	100	100.	100.	100.

Коли під греко-католиками в дійсности криються переважно українці, то близькість структур /укр. і греко-катол./ є очевидна, однак греко-католики представляються де-що краще, ніж українці. Це показує, що частина грекокатоликів з груп В, С і Д при перепису за мовою показали своєю мовою не-українську, цеб-то зденационалізувались.

Всі наведені про Галичину дані свідчать, що українці й тут мають майже тотожну структуру, як в УСРС, хіба що пролетаризація тут значно більша, а в промислі і торгівлі українців ще менше, ніж в УСРС.

Але чи змінилось становище українців на час польського перепису 1921 року? На жаль польський перепис 1921р. суспільно-професійний поділ подає за релігійними, а не національними групами. Однак, знаючи, що "греко-католики" і "православні" - це майже виключно українці, то ми з відповідної таблиці зможемо одержати доволі точне уявлення про суспільно-професійну структуру українського населення в Польщі.

Воно таке:	Римо-католики.	Греко-католики.	Право-славні.
А.Рільництво, лісництво, скотарство, огородництво, рибальство	6343068	1808979	1647687
в % %	72.5	93.2	93.7
Б.Гірництво і промисел.....	824580	41959	20477
в % %	9.4	2.1	1.5
В.Торгівля і кредит.....	169026	4861	4000
в % %	1.9	0.25	0.2
Г.Комунікація і транспорт..	196222	2639	2198
в % %	2.2	0.45	0.4

Г. Служба публ., вільні професії і допомога при їх	246888	14210		11756
в % %	2.8	0.7	0.7	0.7
Д. Армія, флот вод. і повітр.	324087	2066		3993
в % %	3.7	0.1		0.2
Е. Хатня служба і ин. особисті услуги.....	191738	16426		10787
в % %	2.2	0.8	0.7	0.5
Ж. Безробітні і безпрофес.	269264	14333		39440
в % %	3.1	0.7	1.2	2.2
З. Невідомі.....	167787	28509		7463
в % %	2.1	1.7	1.3	0.6
Всіх чинних:	8732660	1939912		1759801
	100	100		100

	Жиди.	Евангелісти.	Інші.	Разом.
А. Рільниц., лісниц. скотар., огородництво, рибальство	89987	347255	32809	10269867
в % %	9.5	69.4	73.1	73.8
Б. Гірництво і промисли	297417	71523	4426	1266382
в % %	31.6	14.2	9.8	9.1
В. Торгівля і кредит	324615	15309	955	518766
в % %	34.5	3.1	2.1	3.7
Г. Комунікація і транспорт	24207	5662	412	243870
в % %	2.6	1.1	0.9	1.7
Г. Служба публ., вільн. професії і допомога при їх	40520	11868	2041	327283
в % %	4.3	2.3	4.5	2.3
Д. Армія, флот вод. і повітр.	15393	4203	424	350766
в % %	1.6	1.0	0.9	2.5
Е. Хатня служба і ин. особисті услуги	46121	10130	503	275705
в % %	4.9	2.0	1.1	2.5
Ж. Безробітні і безпрофес.	67206	26110	2395	418649
в % %	7.1	5.2	5.3	3.0
З. Невідомі	33419	7635	959	245772
в % %	3.9	1.7	1.3	1.9
Всіх чинних:	939485	500195	44924	13917060
	100	100	100	100

Релігійні групи, де можна знайти українців, показують процент тих, що знаходяться в сільському господарстві, - 93.2 і 93.7.

Як це характерно для українського народу! Оскільки ми з попереднього знаємо, що процент українців у містах під Польщею значно менший, ніж в УССР, то і участь українців тут в промислі, торгівлі і ин. мійських заняттях ще менша, ніж в УССР і зводиться до дуже дрібної величини. Зрештою про це ще поговоримо пізніше.

Внутрішня структура вищевказаних релігійних груп загалом в абсолютних і релятивних величинах представляється так:

	Римо-католики.	%	Греко-католики.	%	Православні.	%
а/ самотійних:	1940360	12.2	500415	16.5	506784	18.0
б/ служачих	334032	2.2	13059	0.4	12062	0.4
в/ робітників	2547284	15.3	280188	9.2	121941	4.3
г/ допом. чл. род.	3623575	22.6	1131174	37.4	1077643	38.3
г/ невідомо	287409	1.8	15077	0.5	41371	1.4
Разом чинних:	8732660	54.0	1939913	64.0	1759801	63.4
" пасивних:	7324569	46.0	1091144	36.0	1056016	37.6
Все населення:	16057229	100	4031057	100	3815817	100

	Жиди.	%	Сван-Гелісти.	%	Інші	%	Разом	%
а/самостійних:	472620	17.1	125739	12.7	11634	14.9	3557552	13.8
б/служачих	48054	1.7	23331	2.3	2379	3.0	432917	1.7
в/робітників	219796	7.9	131111	13.3	8628	11.0	3302948	12.9
г/допом.чл.род.	126832	4.6	191874	19.4	19678	25.2	6170776	24.0
г/невідомо	72183	2.6	28140	2.8	2687	3.3	446867	1.8
Разом чинних:	939485	33.9	500195	50.5	45006	57.4	13917060	54.2
" пасивних:	1232464	66.1	440039	49.5	33408	42.6	11777340	45.8
Все населен.	2771949	100	940234	100	78414	100	25694700	100

Ця сумарна характеристика релігійних /можна приймати і за національні/груп незвичайно проречиста, але ми про це поговоримо, переглянувши підсумки окремо по українських воевідствах, установивши конкретність відповідних величин. Ось дані про воевідства Львівське, Станіславівське, Тернопільське і Волинське:

Соціальна структура релігійних груп на українських землях під Польщею представляється сумарно так /перепис 1921р./:

Воевід.	Разом.	Римо-католи.	Греко-католи.	Сван-Гел.	Жиди.	Інші.
самостійних	404216	177309	173204	1652	51852	199
служачих	51090	35684	5738	622	8847	199
робітників	277896	150512	102921	1395	22360	708
допом.чл.род.	812634	362786	425442	2731	21545	130
невідомо	39544	22905	6940	280	9183	231
Разом активних:	1585380	749196	714245	6680	113792	1467
" пасивних:	1132334	514966	411962	5723	199414	569

В п р о ц е н т а х:

	Римо-католи.	Греко-католи.	Сван-Гел.	Жиди.	Інші.	Разом
самостійних	14.0	15.4	12.9	16.5	9.8	14.8
служачих	2.4	0.5	4.9	2.8	9.3	1.9
робітників	11.8	9.1	10.9	7.1	34.8	10.2
допом.чл.род.	23.7	37.7	21.3	6.8	6.4	29.9
невідомо	2.3	0.7	2.2	4.1	11.4	1.5
Разом активних:	59.2	63.4	52.2	37.3	72.2	58.3
" пасивних:	40.8	36.6	47.8	62.7	27.8	41.7

Воевід.	Разом.	Римо-католи.	Греко-католи.	Сван-Гел.	Жиди.	Інші.
самостійних	223853	24626	173206	1463	24338	190
служачих	14211	7774	3411	263	2726	37
робітників	126546	23576	93165	977	8641	187
допом.чл.род.	417346	40662	361848	2513	12190	133
невідомо	13063	4909	4051	365	3702	36
Разом активних:	795019	101547	635681	5581	51627	583
" пасивних:	544172	90211	359072	4505	89897	487

В п р о ц е н т а х:

	Римо-католи.	Греко-католи.	Сван-Гел.	Жиди.	Інші.	Разом.
самостійних	12.8	17.4	14.5	17.2	17.9	16.7
служачих	4.0	0.3	2.6	1.9	3.5	1.1
робітників	12.2	9.3	9.7	6.1	17.5	9.4
допом.чл.род.	21.2	36.3	25.0	8.7	12.4	31.2
невідомо	2.3	0.3	3.5	2.5	3.3	0.9
Разом активних:	53.0	63.6	52.3	36.4	54.5	59.3
" пасивних:	47.0	36.4	44.7	63.6	45.5	40.7

Воевід.Тарнопіль.	Разом.	Римо- кат.	Греко- кат.	Єван- Гел.	Жиди.	Інші.
самостійних	235164	66706	143993	434	23912	119
служачих	12532	7254	2953	44	2217	64
робітників	130421	46319	76576	250	6978	298
допом.чл.род.	471786	142206	320550	856	8032	152
невідомо	10534	4120	2795	31	3530	58
Разом активних:	850437	266605	546867	1615	44659	691
" пасивних:	563083	181205	301040	1210	81306	322

В п р о ц е н т а х:

	Римо- кат.	Греко- кат.	Єван- Гел.	Жиди.	Інші.	Разом.
самостійних	15.0	16.9	15.3	19.0	11.7	16.5
служачих	1.7	0.3	1.5	1.7	6.3	0.9
робітників	10.3	9.1	9.0	5.5	29.4	9.1
допом.чл.род.	31.6	37.9	30.3	6.4	15.0	33.0
невідомо	0.9	0.3	1.1	2.8	5.8	0.7
Разом активних:	59.0	64.5	57.2	35.4	68.2	60.2
" пасивних:	41.0	35.5	42.8	64.6	31.8	39.8

Воевід.Волинське.	Разом.	Римо- кат.	Право- сл.	Єван- Гел.	Жиди.	Інші.
самостійних	259166	25685	195331	6406	31151	593
служачих	11345	4618	4585	143	1947	52
робітників	54652	12835	31408	2459	7673	277
допом.чл.род.	491164	46109	433547	12567	7964	977
невідомо	9487	2034	3766	111	3526	50
Разом активних:	825814	91281	658637	21686	52261	1949
" пасивних:	612093	75231	408205	15009	112479	1169

В п р о ц е н т а х:

	Римо- кат.	Право- сл.	Єван- Гел.	Жиди.	Інші.	Разом.
самостійних	15.4	18.3	17.4	18.9	19.0	18.2
служачих	2.7	0.4	0.5	1.2	0.2	0.7
робітників	7.7	2.9	6.7	4.6	8.8	3.8
допом.чл.род.	27.7	39.6	34.2	4.8	31.9	34.1
невідомо	1.2	0.3	0.3	2.1	0.1	0.6
Разом активних:	54.7	61.5	59.1	31.6	60.0	57.4
" пасивних:	45.3	38.5	40.9	68.4	40.0	42.6

Що особливо характерне в цих даних по українських воевідствах, то це цілковито виключна риса в структурі жидів: мале число активних і велике - пасивних, а в українців якраз навпаки! Справді, рівняйте:

	Римо- кат.	Греко- кат.	Єван- Гел.	Жиди.	Інші.	Разом.
Воев.Львівське: { актив.	59.2	62.4	52.2	36.3	72.2	58.3
{ пасив.	40.8	37.6	47.8	63.7	27.8	41.7
" Станіслав. { актив.	53.0	63.6	55.3	36.4	54.5	59.3
{ пасив.	47.0	36.4	44.7	63.6	45.5	40.7
" Тарнопільс. { актив.	59.5	64.5	57.2	35.4	68.2	60.2
{ пасив.	40.5	35.5	42.8	64.6	31.8	39.8
		Право- сл.				
" Волинське: { актив.	54.7	61.7	59.1	31.7	60.0	57.4
{ пасив.	45.3	38.3	40.9	68.3	40.0	42.6

		Рос.	Укр.	Гол.	Жиди.	Инші.	Разом.
Додаймо і УССР	актив.	55.9	64.0	-	38.4	63.3	61.9
	пасив.	44.1	36.0	-	61.6	36.7	38.1
		Мад.	Укр.	Нім.	Жиди.	Ин.	Разом.
" Підкарпаття	актив.	37.6	62.8	40.0	32.3	38.0	37.5
	пасив.	62.4	37.2	60.0	67.8	62.0	62.5

Цей дивовижний факт пояснюється даними про участь в праці категорії "допомогаючих членів родини": в українців ці члени родини стоять в роботі і творять 37-39% всього діяльного укр. люду, тоді як в жидів працює лише 6-7% членів родини, а інші? Живуть і вчаться. На жидівську родину працює лише голова родини і дорослі її члени, а в українській родині працюють всі, навіть діти. В цім є різниця хліборобського люду від торгово-промислового, або різниця між селом і містом. Щоб мешканці міст могли так існувати, то очевидно на їх мусить працювати село. Це все стає для міста можливим тому, що воно панує над селом і однобічно своєю волею призначає ціни на сільські вироби, призначає політичну поведінку і культурну пасивність села.

Порівняння двох націй, жидів і українців, дає змогу в майже точних формулах означити характер відносин між пануючою і поневоленою нацією: у пануючої нації працює 1/3 частина, а 2/3 годуються, у поневоленої навпаки: працюють 2/3 частини, а 1/3 годується /очевидно немоцні, старі і дрібна дітвора/. І так селянський люд прикутий до чорної праці, навіть діти в неї запряжені, а міське населення жаліє свої родини і виплекує їх. Хто зрозуміє цей факт, той зрозуміє суть неволі селянських націй і шлях їх відродження.

Щоб домалювати картину суспільно-професійних відносин на україн. землях під Польщею, подаю нижче відомости по двох суто-українських воевідствах /Станіславівському і Волинському/ про участь кожного народу в певній галузі суспільного процесу. Для цього знов обертаємось до релігійної статистики.

Воевідство Станіславівське:

	Всіх.	Римо-католи.	Греко-католи.	Єван.	Жиди.	Инші.
А. Хлібороб. і ин.	1032033	106557	897597	5919	21441	519
Б. Промисел	103073	30313	37124	2328	33314	194
В. Торгівля	62858	2990	2011	158	57624	75
Г. Трансп. і комун.	34096	19504	9321	673	4558	40
Г. Публ. сл. вільн. фах.	31728	14435	10246	333	6644	70
Д. Військо, фл., літ.	1812	1451	152	72	124	13
Є. Хат. служба і ин.	9859	2869	4428	83	2446	33
Е. Беззаняття	23523	7938	6441	503	8593	48
Ж. Невідомі	40219	5801	27433	117	6780	78
	1339191	191758	994753	10086	141524	1070

В п р о ц е н т а х:

	Римо-католи.	Греко-католи.	Єван.	Жиди.	Инші.
А. Хлібороб. і ин.	10.32	86.97	0.57	2.07	0.07
Б. Промисел	29.31	36.01	2.16	32.32	0.20
В. Торгівля	4.75	3.00	0.25	91.67	0.33
Г. Транспорт і комунікац.	57.20	27.34	1.97	13.37	0.12
Г. Публ. сл. вільн. фахи	45.49	32.29	1.05	20.93	0.24
Д. Військо, флот, літ.	80.08	8.38	4.00	6.84	0.70
Є. Хатня служба і ин.	29.10	44.91	0.84	24.81	0.34
Е. Беззаняття	33.74	27.37	2.14	36.52	0.23
Ж. Невідомі	14.42	68.23	0.28	16.86	0.21
	14.32	74.27	0.75	10.57	0.09

Воевідство Волинь:

	Всіх.	Римо- католи.	Право- слав.	Сван.	Жиди.	Інші.
А.Хлібороб.і ин.	1164939	126994	992309	52712	10350	2574
Б.Промисел	104107	15848	35714	2576	49946	223
В.Торгівля	82556	2787	4099	173	75465	32
Г.Трансп.і комун.	17532	5279	6864	115	5245	29
Г.Публ.сл.вільн.фах.	26998	7295	11333	398	7396	76
Д.Військо, фл., літ.	1453	1116	283	10	36	8
Є.Хат.служба і ин.	8559	1735	3634	232	2939	28
Е.Беззаняття	17263	3136	6244	170	7652	61
Ж.Невідомі	14500	2522	5862	318	5711	87
	1437907	166512	1066242	36695	164740	3118

В п р о ц е н т а х:

	Римо- кат.	Право- слав.	Сван.	Жиди.	Інші.
А.Хлібороб. і ин.	10.90	85.18	2.81	0.89	0.22
Б.Промисел	15.03	34.31	2.47	48.00	0.19
В.Торгівля	3.37	4.96	0.21	91.41	0.05
Г.Транспорт і комунік.	30.11	39.15	0.66	30.00	0.08
Г.Публ.сл.вільні фахи	27.02	43.83	1.47	27.40	0.28
Д.Військо, флот, літ.	76.80	19.48	0.69	2.48	0.55
Є.Хатня служба і ин.	20.27	42.46	2.60	34.33	0.34
Е.Беззаняття	18.16	36.17	1.00	44.32	0.35
Ж.Невідомі	17.39	40.43	2.20	39.38	0.60
	11.58	74.19	2.55	11.42	0.26

В обох воевідствах, як бачили, окремі релігійні групи опанували спеціальні галузі:

1. римо-католики/поляки/: військова сила /30.0 і 76.8%/, транспорт і комунікація /57.2 і 27.0%/;
2. греко-католики-православні/укр./: хліборобство /87.0 і 85.2%/, хатня служба /44.9% і 42.5%/;
3. жиди /іудеї/: торгівлю /91.7% і 91.4%/, промисел /32.3% і 48.0%/;
4. поляки і жиди разом тримають в своїх руках: промисел /61.6% і 63%/, торгівлю /96.42% і 94.8%/, транспорт і комунікацію /70.6% і 60.1%/, публичну службу, вільні фахи і т.п. /66.4% і 54.4%/, військові сили /86.9% і 79.3%/ і инш.

Ці сухі і безжалісні цифри красномовно свідчать, що на 93% селянська нація, продукуючи 87 і 85% хліба і тп., годує ним вороже місто, що вампіром сидить на тілі українського народу.

Другий висновок: проклята є доля тієї національності, що вчепилася в хліборобство і віддала функції міста в чужі руки.

Третій висновок: українська визвольна ідеологія мусить включити пункт про боротьбу за м і с т о, як г о л о в н и й. Не можна боротись за державу, доки на укр. землі стоїть чуже вороже місто. Корінь нашої неволі в тім, що ми "селянська нація", яка остільки ще темна, що навіть захоплюється тим, що вона "селянська", що "має землю", що селяне "гарно співають" і що "ми маємо велику культуру", утворену... бідними і примітивними селянами. Ні, коли 95% т о р г і в л і на нашій землі в руках чужої нації, то не можна хвастати "культурок", зміст якої - економічне рабство.

Щоб не було жадних ілюзій, то ми ще оглянемо і Підкарпатську Русь, наш західний обраєць, що в центрі Європі є показником драматичної бідності і неволі народу.

Підкарпатська Русь.

Перелік р.1921 показує структуру кожного народу на Підкарпатській Русі і Словаччині:

П і д к а р п а т ь к а Р у с ь:

Сусп. професія:

	Укр.	Інші.	Маляри.	Німці.	Жиди.	Чехи.
1.Хлібороб., лісництво, рибальство.....	82.13	78.75	56.87	54.23	27.86	26.06
2.Промисел і ремесло...	5.06	9.94	16.38	22.40	23.36	17.71
3.Торгівля і кредит....	0.51	0.24	3.79	1.73	25.92	4.05
4.Транспорт.....	1.39	1.56	4.44	3.04	4.06	5.89
5.Держ.і гром.служба, вільні фахи і т.п.	1.47	1.23	5.33	2.53	4.65	16.45
6.Військо.....	0.31	0.33	0.12	6.41	0.18	21.43
7.Інші проф., без проф. і невідомі.....	9.13	7.91	12.52	9.61	13.97	8.41
	100	100	100	100	100	100

Сусп. професія:

С л о в а ч ч и н а:

	Укр.	Словак.	Маляр.	Німці.	Жиди.
1.Хлібороб., лісництво, рибальство.....	89.52	62.31	62.47	33.71	10.80
2.Промисел і ремесло...	2.92	17.06	16.12	33.48	21.84
3.Торгівля і кредит...	0.43	2.59	3.75	7.17	48.09
4.Транспорт.....	0.74	4.02	2.65	3.16	1.47
5.Держ.і гром.служба, вільні фахи і т.п...	2.16	3.02	4.44	4.44	6.77
6.Військо.....	0.53	1.58	0.09	6.15	0.13
7.Ін.проф., без проф. і невідомі.....	3.70	8.42	10.48	11.89	10.90
	100	100	100	100	100

І цей образ не одрізняється від того, який ми бачили в УССР, в Галичині і на Волині, а тому можна повторити й тепер все, що було сказано при розгляді сусп.структури там. Так само й про те, хто виконує які суспільні функції і в якій мірі якою національністю вони захоплені. Напр.:

	Укр.	Мад.	Жиди.	Чехи.	Інші.
А.Хліборобство і тд.	72.54	14.14	5.43	1.25	4.16
Б.Промисел і ремес.	29.46	27.00	29.18	5.45	5.90
В.Торгівля, фінанси, транспорт з окрема: а/торгівля і фін. б/транспорт.....	16.74 6.83 34.40	20.00 13.70 30.21	56.83 73.19 21.64	4.64 2.83 7.44	1.79 0.73 3.62
Г.держ.і гром.служба, вільні фахи, військо.....	25.55	21.61	15.00	28.80	4.50
з окрема: а/держ.гром.служ., вільні фахи... б/військо.....	28.54 17.06	23.61 1.74	20.00 2.13	16.91 62.46	1.35 10.51
Г.Інш./хат.служ.без зан.невід./	54.42 61.47	20.41 16.84	17.87 13.19	2.65 3.25	3.43 4.11

Загальний підсумок є нічим іншим, як статистичною функцією, котра в данім випадку говорить ніби-то про те, що краєва більшість /українців 62%/ ніби-то має більшість і у веденні суспільного процесу! В дійсности навпаки: краєва більшість - це бідні х л і б о р о б и і робітники, що гинуть в щоденній чорній праці х/, з якої творять со-
х/Між українцями на Підкарп.Русі вже є 9.24% робітників і 20.31% по-
денджів, цеб-то разом робітництва 29.54%, а на Словаччині пролета-

бі добробут пануючі класи, зложені з чужих націй. Українська більшість приймає де-яку участь і в виконанні вищих суспільних функцій, як на це вказує статистика, але то-ж статистика вказує, що ця "участь" обмежується виконанням фізичної праці. Українці в промислі, торгівлі і тп. - це робітники, наймити, прислуга, доглядачі і тп. А тимчасом підприємці і власники промислу, торгівлі, фінансових установ - мадаре, жи-ди, чехи і ин. Торгівля на 73% спеціально у жидів, через що процес об-міну цінностями керований жидами. Призначення цін, калькуляція варто-стей - це функція жидів і тому все населення, а особливо український люд, стоїть під економічним диктатом жидівства, а політичним - чехів.

Ми переглянули суспільно-професійний поділ населення на україн-ських землях /УССР, Галичина, Волинь, Підкарпаття/ і скрізь бачимо одна-кову картину: українці в подавляючій більшості - хлібороби!

	Занято українців /у % % /:					Цей образ на- ціональності на- нує від Попраду до Кубані: тут лежить велика числом селянська
	с-госп.	пром.	торг.	інтел. і	ин.	
УССР	90.0	3.6	0.9	5.5		
Галичина /1921/	93.4	1.8	1.8	3.0		
Волинь /1921/	93.0	3.3	1.0	2.7		
Під. Русь /1921/	82.1	5.1	1.9	10.9		

нація, у якої ледве почалась диференціація з відокремленням від села пролетаріату, торговців і ремісничо-промислової груп. Група інтеліге-нції - дрібне урядництво. Нація лежить під п'ятою м і с т а. І доки українці не збільшаться в торгівлі й промислі, доти вся перевага бу-де за мійськими чужонаціональними групами.

Перші бої чужим групам може дати в містах пролетаріат. Але ук-раїнського пролетаріату ще мало та він ще мало свідомий. Скільки тепер може бути українського пролетаріату, ми бачили:

в УССР /р. 1926/	586000	душ = 3.94%	в укр. на-
в ССРР	" /приблизно/	220000	" = 3.50%	роді.
в Польщі: Галичина /1921р./	273000	" = 9.00%	/р. 1910 -
Волинь	" /" /	32000	" = 3.00%	7.55% /.
Полісся	" /приб./	30000	" = 2.50%	
в ЧСР: Підкарп. Русь	35000	" = 9.84%	
Словацьчина.	5000	" = 6.05%	
		1121000	= 4.0%	

Коли прийняти на увагу ще Буковину і Бессарабію та обрахувати на теперішній час, то можна припускати, що укр. пролетаріату на укр. етно-графічній території загалом є коло 1,5 мільйону /або 4% / на 36-37 міл. цілого укр. населення. Це поки-що слабкий авангард для класових і на-ціональних боїв українського народу з його гнобителями. Українській буржуазії, яко класу, ще нема. Початки "буржуазії" можна бачить в невеличкій групі укр. д р і б н о ї буржуазії, але маючи на увазі соціал-но-психологічну природу дрібної буржуазії, покладати на неї жадних націй неможна, бо дрібна буржуазія боротись організовано не може з огляду на брак у неї суспільної свідомости.

ризація українців виявилась лише на /6.05+4.93/ = 10.98%. Група укр. трудової інтелігенції: на Під. Русі 1.32%, на Словацьчині 2.11% внутрі укр. народу. Останні припадають на так звані "самостійні" родини /на П. Русі 69.13%, на Словацьчині 86.91% / в подавляючій більшості хліборо-бські. Злидні українського народу на Підкарпатті переходять всяку міру: півголод, а у Верховині голод - постійне явище. Фізична дегра-дація льоду видається просто ввічі.

V. КУЛЬТУРНІ СКУПИНИ.

Слово "культура" походить від лат. "colere", цеб-то обробляти. Зберігаючи етимологічний зміст слова, ми моглиб називати культурою ту чи іншу обробку різних елементів природи. Поскільки обробка виконується лише людиною, то взагалі явище культури є явищем чисто-людським. Поскільки предметом культури є й сама людина, то всю область культури в звичайній мові ділиться в залежності від предмету культури на дві частини: культура духовна /людська/ і культура матеріальна. Такий поділ не може задовольнити, бо культура людини є не лише духовна, а й фізична, а окріч того, культурі підлягають не лише мертві матеріальні предмети, а й живі істоти - і людина, і тварини, і рослини.

Оскільки йде мова про культуру самої людини, то треба культуру ділити на основі, так би сказати, в и т в о р і в культури: культура самої людини /фізична чи психична/ є с у б е к т и в н о ю культурою поскільки витвори не можуть бути відокремлені від людської істоти; всі ж витвори по-за людиною, відокремлені від субекта, будуть складати всю область культури в об'єктивному розумінні або о б е к т и в н у культуру, яка може бути і д у х о в о ю /інші люди і тварини/, і ф і з и ч н о ю /притосування живих організмів до виконання певної функції/ і м а т е р і я л ь н о ю /оскільки діло йде про оброблені предмети мертвої природи/.

При вивченні населення діло йде передовсім про культуру в суб'єктивному смислі, про підготовку самих людей. Ця підготовка відбувається в суспільному процесі не лише шляхом психичної взаємочинності, але й в умовах матеріальної культури, коли в и т в о р и цієї матеріальної культури діють, як знаряддя культурної підготовки субекта, /напр. книги, як засіб освіти, будучи обробленими продуктами матерії, грають роль чинників людської культури в суб'єктивному смислі/.

Отже коли ми хочемо пізнати суб'єктивну культуру, то беремо під увагу і засоби матеріальної культури, розглядаючи їх один раз, як витвори субекта, а другий раз, як чинники, що діють на інших субектів.

Дослідити дане суспільство з погляду культурного, значить, означити в ній скупини з р і ж н и м р і в н е м суб'єктивно-культурної підготовки. Нам це потрібно для того, щоб означити такі скупини, як збірники різної сили, як окремі комплекси соціальних чинників, окремі явища активності і пасивності. Такі комплекси називаємо культурними скупинами. Поглянемо на їх по черзі на укр. землях.

I. УКРАЇНСЬКІ РІЗНОМОВНІ ГРУПИ.

Перепис 1926р. в УСРС мав своєю метою визначити число індивідів української національності на основі двох "прикмет": суб'єктивної декларації індивідів, які самі себе вважають за приналежних до української національності, і об'єктивної прикмети - мови. Виявилось, що свідомих українців б і л ь ш е, ніж осіб, що говорять українською мовою. СРСРська статистика подає ці паралельні ряди цифр, які ми тут наведемо з спеціального видання "Народность и родной язык населения СССР /Москва, 1928р. Видання ЦСУ СССР/.

I. Північно-Кавказький Край:

Округи:	Українців		Україн. мова.		Українці, що втратили свою мову	
	число	в %	число	в %	в %	%
Таганрозька	191771	- 71.45	68019	- 35.34		
Кубанська	915402	- 61.50	729278	- 49.00		
Донецька	203520	- 55.11	193174	- 51.55		
Донська	498287	- 44.01	255399	- 22.56		
Сальська	207195	- 43.91	167505	- 35.50		
Чорноморська	103922	- 35.66	51699	- 17.74		
Ставропільська	245755	- 33.78	85235	- 11.72		
Армавірська	305126	- 32.90	74524	- 8.04		
Терська	194083	- 30.17	95265	- 14.81		
Майкопська	94322	- 28.57	34566	- 10.47		
Адигей-Черкеська ...	26453	- 23.17	4567	- 4.00		
Шахтинсько-Донецька	70686	- 13.08	41194	- 7.62		
Кабард-Балкарська ..	17213	- 8.44	10244	- 5.02		
м. Грозне	7796	- 8.03	2629	- 2.71		
Сунженська округа ..	2522	- 7.23	64	- 0.13		
Осетинська	10301	- 6.76	893	- 0.59		
м. Владикавказ	3981	- 5.08	453	- 0.58		
Карачаївська	2224	- 4.37	1305	- 2.02		
Черкеська	1375	- 3.72	742	- 2.00		
Чеченська	1232	- 0.40	264	- 0.09		
Інгушська	-	-	-	-		
	3006766	- 35.94	1818069	- 21.74	1188697	- 39.53%
Дагестанська респ.	4126	- 0.52	2797	- 0.35		
II. Крим	77405	- 10.25	33760	- 4.73	43645	- 36.33
III. Курдіна	554654	- 19.09	500697	- 17.24	53957	- 9.73
IV. Вороніжчина	1078552	- 32.61	972295	- 29.39	106257	- 9.85
	1710611		1506257		203859	- 11.91
V. Орлов і Тамбов.	18587		13584		5003	- 26.91
VI. Смолен. і Брянська	134241		9577		122664	- 92.83
VII. Центр.-пром. край	12305		9572		2733	- 22.21
м. Москва	16082		5124		10958	- 68.8
VIII. Нижневолж:						
Астрахан	13926	- 2.73	2390	- 0.47		
Комлиц. А.О.	14606	- 10.32	7527	- 5.33		
Саратов	202279	- 6.98	182907	- 6.31		
Сталінградська	140853	- 10.00	119442	- 8.43		
Нім.-Повол. А.Р.	68561	- 20.33	66105	- 11.56		
	440225		378391		61834	- 14.05
IX. Середне-Волж.:						
Татар. А.Р.	3143	- 0.12	1758	- 0.07		
Чуваш. А.Р.	-	-	-	-		
Оренбург. оубр.	103854	- 14.63	22352	- 11.13		
Пензенск. "	5531	- 0.25	3644	- 0.17		
Самарск. "	30033	- 3.32	63447	- 2.63		
Ульянівс. "	5223	- 0.38	2354	- 0.17		
	202789		152297		50492	- 20.0
X. Башкирська респ.	79964	- 2.97	62589	- 2.32	17365	- 21.71
XI. Кайзацька респ.	860222	- 13.24	661069	- 10.17	199753	- 23.20
XII. Киргизька респ.	64123	- 6.46	59522	- 5.99	4603	- 7.18

XIII. Сибирський край:	Українців		Україн. мова		Українці, що втратили свою мову	
	число	в %.	число	в %.	число	в %.
Ачинська округа	15812	- 4.03	5557	- 1.41		
Барабинська.....	68375	- 13.58	37012	- 7.35		
Барнаульська.....	38675	- 5.53	13530	- 1.93		
Бійська.....	16819	- 2.26	6040	- 0.81		
Іркутська.....	6604	- 1.40	1910	- 0.40		
Каменська.....	70601	- 15.86	32079	- 7.20		
Клиньська.....	29509	- 7.78	6489	- 1.71		
Красноярська.....	15027	- 4.03	3363	- 0.90		
Кузнецька.....	13061	- 3.23	8760	- 2.16		
Мінусінська.....	27349	- 8.62	11896	- 3.75		
Ново-Сібірська..	60159	- 7.57	30839	- 3.83		
Омська.....	159694	- 19.37	116286	- 14.11		
Рубцовська.....	64758	- 15.46	27808	- 6.64		
Славгородська...	202748	- 46.77	154540	- 35.65		
Тарська.....	6270	- 2.26	2503	- 0.90		
Томська.....	20870	- 2.89	7915	- 1.09		
Тумононьська.....	9674	- 4.36	1710	- 0.77		
Хакаська.....	836	- 0.94	108	- 0.12		
Ойратська.....	569	- 0.57	174	- 0.17		
	827306	- 9.52	468489	-	358817	- 43.37%
XIV. Бурят-Монгольс. республ.	1982	- 0.40	1331	- 0.27	651	
XV. Далеко-Східн. край	315203	- 16.75	162998	- 8.65	152205	
XVI. Білоруська респ.	34681	- 0.69	18001	- 0.36	16680	- 48.10
XVII. Закавказ. Федер. Респ.:						
Грузинська	14356	- 0.54	6653	- 0.25		
Азейберджан.	18241	- 0.79	6955	- 0.30		
Вірменська	2826	- 0.32	1606	- 0.18		
	35423		15194		10229	- 29.00
XVIII. Узбецька респ.	25804	- 0.49	11822	- 0.22	13982	- 54.18
XIX. Туркменська респ.	6781	- 0.75	3893	- 0.43	2888	- 42.44

Ми переглянули 7975918 українців, що живуть в ССРСР, по-за межами радянської України, цеб-то 25.6% українського народу. З цього числа 2567.2 тисячі українців забули рідну мову /32.2%. Оскільки в цим числі рахуються Північ.-Кавказ. Край, а також Курщина і Вороніжчина, то цей процент /32.2%/ понижений, колиж порахувати без згаданих областей, то % укр., що втратили мову, буде значно вищий, а власне 38%.

Коли в рахунок включити і УССР, то з 31194.8 тисяч українців лише 27572.3 тисячі говорять рідною мовою, а 3622.5 тисяч її вже забуло /11.6%. Ці 3622.5 тисячі українців є мірою денационалізації укр. народу в старій Росії.

Таким чином українська нація в ССРСР р.1926 представляла дві культурних групи: одна 27572.3 тис. /або 88.4%/ говорила українською мовою, а тому є чинником української культури, друга-ж 3622.5 тисячі /11.6%/ включена в чужий культурний оборот і ані творцем укр. культури, ані споживачем її бути не може аж доти, доки не почнеться знову процес включення її в український культурний оборот.

Затямити нам треба, що навіть в УССР є 1054.7 тисячі українців, що забули укр. мову і включені в оборот російської культури. Це вже явище прямої шкоди українському народові, на який діє ця група 1054.7 тис. людей як чинник російської культури.

Коли-ж взяти пануючу націю /росіян/, то ми побачимо протилежне

явище: росіян по нарочности нараховано в р.1926 77760 тисяч душ, цеб-то 52.9% всього населення ССРСР, а за новою росіян вже рахується 84184 тисячі, цеб-то 57.3% населення ССРСР. Таким чином москалі мають 6424 тисяч душ, включених в великоруський культурний оборот в понево- лених народів, збільшивши штучно свою національність на 7.63%. При цім треба згадати, що за переписом 1897р. росіян було в старій Росії 44.3%, а тепер 52.9% всього населення. Стже, навіть меншість в 44.3% могла завювати і панувати над більшістю в 55.6%. Інтензивність впливу великоруської національності в ССРСР значно збільшилась, поскільки тепер великоруси є більшістю в ССРСР /52.9%/ і поскільки націоналізм їх збільшився. Розуміється, збільшився і націоналізм і поневоле- них народів, але цей націоналізм має проти себе скрізь російське м і с т о, денационалізаційний вплив якого величезний.

Що-до Польщі, Румунії і Чехословаччини, то тут переписи не мають в собі окремих рубрик національності і мови, а тому ми не можемо означити в точних цифрах степені денационалізації українського. При розгляді суспільного процесу /в розділі про розмноження/ ми подаємо де-які дані, що свідчать про наявність процесу денационалізації. Можна прийняти, що процес денационалізації українців відбувається, особливо це помітно в Холмщині, на Поліссі, на Волині, на Підкарпатті /особливо Кошицька округа/, та на землях, захоплених Румунією. А тому й тут треба припускати наявність двох основних культурних скупин в українському народі: національно-свідому і національно-зломану.

2. ГРАМОТНІСТЬ УКР.НАРОДУ.

Грамотність, звичайно, передполагає розподіл на кілька культурних скупин: перша - цілком неграмотні, друга - лише читальники, третя - читальники і писальники, які в свою чергу поділяються на кілька груп, в залежності від рівня освіти. Грубо поділивши, тут буде три основних групи що-до обсягу освіти - люде з низчою, середньою і вищою освітою, що-до х а р а к т е р у освіти, то груп буде значне число: освіта "загальна" і спеціальна /науки про мертву природу або фізико- хемичні, про живу природу або біологічні і про людське суспільство або соціальні/. Науки абстрактні, конкретні і практичні вказують на різні степені і різний характер освіти.

На жаль культурно-освітня статистика ще стоїть на дуже низькому рівні, не йдучи в розподілі населення на культурні групи далі поділу на грамотних і неграмотних, хоч для обрахування осіб, що скінчують ріжні школи, задних труднощів нема.

Для висновків нам потрібно буде порівняти грамотність народів ССРСР за переписом 1926 року:

Г р а м о т н і с т ь:			
Караїни	84.9%	Водь	59.7%
Англійці, Шведи,		Румуни	56.4
Голандці, Італійці,		Поляки	53.8
Французи, Мадяри	83.4	Болгари	51.5
Фини	76.0	Греки	50.3
Латисі	74.5	Албанці	46.5
Чехи і Словаки ...	74.3	Руські	45.1
Естовці	72.3	Нарайбаки	42.0
Жиди	72.3	Китайці	41.9
Литвини	70.5	Карели	41.4
Серби	61.3	Українці	41.3
Іжори	60.9	Корейці	39.7
Німці	60.2	Камчадали	39.6

Грузини	39.5%
Монголи	38.8
Зиряки.....	38.1
Білоруси.....	37.3
Латгальці.....	37.0
Венети	35.7
Вірмени.....	34.0
Татари	33.4
Чуваші	30.7
Молдовани.....	27.6
Марійці.....	26.6
Пермяки	26.1

Бухарці.....	26.1%
Ботяки.....	25.6
Кипчакі.....	25.6
Айсори.....	25.2
Башкири.....	24.3.
Буряти.....	23.2
Мордва.....	22.9
Осетини.....	21.2
Турки осм. ...	19.8
Черкеси.....	16.9
Перси.....	14.1

В додаток до цих відомостей цікаво буде згадати порівняння грамотності деяких народів Сибіру і сусідніх областей:

О к р у г и	Укр.	Рос.	Білор.	Морд- два.	Буря- ти.	Німці.	Тата- ри.	Хака- си.
Сибірський Край:								
Ачинська	26.3	29.6	21.6	-	-	-	-	-
Барабинська	27.2	25.3	-	-	-	-	-	-
Барнаульська	31.3	28.9	-	19.3	-	-	-	-
Бійська	33.3	27.0	-	-	-	-	-	-
Іркутська	48.8	42.8	-	-	28.1	-	-	-
Каменська	27.9	26.0	-	-	-	-	-	-
Канська	28.4	27.2	21.4	-	-	-	-	-
Красноярська	33.0	37.1	26.1	-	-	-	-	-
Кузнецька	31.0	30.2	-	-	-	-	-	-
Мінусінська	31.9	32.3	-	-	-	-	-	-
Ново-Сибірська	29.4	33.7	26.9	-	-	-	-	-
Омська	34.9	35.6	-	-	-	42.4	-	-
Рубцовська	31.8	28.2	-	-	-	-	-	-
Славгородська	28.4	29.3	-	-	-	51.3	-	-
Тарська	24.7	22.9	18.4	-	-	-	-	-
Томська	33.6	34.9	27.9	-	-	-	30.8	-
Тулунівська	33.2	31.2	24.7	-	-	-	-	12.7
Хакаська	37.7	35.3	-	-	-	-	-	-
Далеко-Сх. Край:	42.6	46.7	Корей.	Кит.	Тузем.			
Амурська округа	39.0	49.3	37.0	34.7	-			
Владивостоцька	43.8	60.2	34.6	34.7	-			
Зейська	55.1	53.9	35.9	26.3	-			
Миколаївська	60.5	56.8	36.8	34.4	7.9			
Сахалінська	60.3	56.9	27.6	44.8	-			
Стрітенська	48.4	35.0	-	22.9	33.3			
Хабаровська	43.8	57.9	36.3	35.2	6.1			
Читинська	44.3	38.7	55.5	29.5	14.9			
			Кай- закі.	Тузе- мці.				
Кайзацька Респ.:	30.0	36.0	7.0	8.2				
Акмолинська	26.1	30.3	10.4	-				
Актюбінська	31.5	49.4	7.4	-				
Джетисуйська	26.3	34.0	6.5	8.2				
Семіпалатинс.	32.5	33.7	8.8	-				
			Узбеки.					
Сир-Дарїнська	40.7	52.9	4.0	6.9				
Уральська	36.3	46.7	7.7	-				
Кустанайська	32.5	37.2	13.0	-				
Киргизька Респ.	33.8	40.3	4.7	5.4				

Незвичайно цікавим моментом є те, що в Сибірському краю і на далекому Сході українці переважають грамотністю руських, а в степах киргизьких навпаки: руські переважають українців.

Далі зробимо огляд по українських землях.

Грамотність народностей на Кубані /за переписом 1920 р./

	Грамотність:			Неграмотність:		
	чолов.	жінок	разом	чолов.	жінок	разом
А. Великоруси.....	45.60	30.90	37.45	54.40	69.10	63.55
В. Українці.....	42.79	23.52	32.44	57.21	76.48	67.56
В. "Руські".....	42.15	25.08	32.84	57.85	74.92	67.16
три групи разом	42.37	25.15	32.98	57.63	74.85	67.02
С. Гірські племена	10.82	3.13	7.22	89.18	96.87	92.78
Д. Інші народности	43.89	30.54	37.44	56.11	69.46	66.56

Коли переглянути грамотність гірських народів, то виявиться, що вони одріжняються з цього погляду /опріч грузинів/ дуже мало:

	чол.	жінок	разом	в %		чол.	жінок	разом	в %
Бжедухи	5.1	0.0	2.7%	97.3%	Ногайці	12.6	0.4	6.9	93.1
Кабардинці	6.5	0.4	3.6"	96.4"	Беслиннівці	12.7	0.0	7.2	92.8
Черкеси	7.7	1.9	5.0"	95.0"	Інші групи				
Абазинці	8.8	0.6	4.5"	95.5"	разом	33.5	30.5	32.3	67.7
Карачаївці	11.9	1.4	6.8"	93.2"	Грузини х/	54.1	37.4	47.7	52.3

Грамотність "інших народностей" на Кубані така:

	чол.	жінки	разом	в %		чол.	жінки	разом	в %
Татари	28.5	17.9	23.5	76.5	Чехи	65.2	55.1	60.9	39.1
Осетини	41.6	16.0	27.9	72.1	Поляки	70.4	62.7	66.6	33.4
Греки	40.7	18.9	30.1	69.9	Лиди	73.2	71.3	74.6	25.4
Вірмени	40.3	29.0	34.8	65.4	Естонці	76.9	75.5	76.1	23.9
Німці	46.0	40.0	43.0	57.0	Інші нар.				
Болгари	64.6	36.5	54.7	43.3	разом.	38.5	29.8	34.7	65.3

Грамотність населення УССР в р.1897-1926: /грамотне в %/:

Старше чоловік - р.1897 - 29.5; р.1920 - 49.7; р.1926 - 69.8
5 років жінок - р.1897 - 9.5; р.1920 - 27.0; р.1926 - 38.9

З окрема було грамотних р.1926 в УССР:

	по Україні	в містах	в селах
російською мовою	8369692	3022189	5347503
українською "	10134612	1867513	8267099

Грамотність народів УССР в р.1926 представляється так:

	в містах			в селах		
	чолов.	жінок	разом	чол.	жінок	разом
Молдовани	43.54	11.89	27.54	61.09	23.36	42.60
Цигани	10.65	5.17	7.90	21.72	12.16	8.77
Українці	56.03	27.76	41.46	70.09	49.89	54.27
Албанці	61.42	30.95	46.03	-	-	-
Поляки	54.02	42.53	48.02	73.58	65.21	49.24
Болгари	62.58	40.82	51.86	34.39	65.63	61.48
Татари	62.53	34.12	54.55	65.07	37.04	54.52
Росіяни	66.47	44.71	55.52	75.81	59.82	56.81
Греки	69.53	55.83	62.43	80.80	72.37	68.26
Вірмени	67.60	56.76	62.97	-	-	-
Білоруси	78.22	48.99	66.05	85.80	58.33	69.27
Німці	66.49	65.99	66.23	78.70	74.38	65.36
Лиди	73.86	66.65	70.01	75.23	68.69	69.31
Чехи	77.79	71.13	74.60	87.10	81.03	74.65
Литвини	81.84	66.32	74.71	-	-	-
Латвії	88.69	87.91	86.16	-	-	-
Карали	93.47	86.77	89.70	-	-	-

х/ За переписом 1926р. грамотність грузинів показана значно меншою - 39.5%

	разом			в містах		в селах	
	чолов.	жінок		чол.	жінок	чол.	жінок
Французи	87.98	92.61	91.22	-	-	-	-
Фіни	93.18	90.73	92.00	-	-	-	-

Зводячи до купи про грамотність всього населення УССР за 1926р., одержуємо такий результат грамотности:

чоловіків в містах	- 72.94	жінок в містах	- 57.14
" в селах	- 54.70	" в селах	- 26.76
	65.03		40.29

Щодо проценту грамотности народів своєю рідною мовою, то головні народи УССР представляються так:

Грамотні:	Українці		Польки	
	по-україн.	взагалі	по-польс.	взагалі
в селах.....	27.1	39.2	27.2	42.5
в містах.....	34.0	59.9	40.0	70.0
Разом	27.8	41.4	30.0	48.2
Чужа грамота	13.6	-	18.2	-
Цілком неграмот.		58.6		51.81

Грамотні:	Росіяни		Жиди	
	по-російс.	взагалі	по-жидівс.	взагалі
в селах.....	41.0	43.0	57.1	64.2
в містах.....	65.0	67.8	40.0	71.7
Разом	53.0	55.5	42.5	70.0
Чужа грамота	2.5	-	27.5	-
Цілком неграмот.		45.51		30.0

З огляду на процеси русифікації і українізації цікаво подивитись на роль російської і української мови в грамотности інших народів УССР:

Національність	Мова, якою грамотні:					
	своїй націон.		українська.		російська.	
	чолов.	жінок	чолов.	жінок	чол.	жінок
Жиди.....	65.1	56.4	23.4	20.4	85.4	84.4
Польки....	54.6	70.8	63.5	34.0	48.9	43.7
Німці	93.2	95.3	9.6	5.2	72.2	59.7
Молдовани.	41.8	36.3	22.5	22.9	75.5	70.9
Греки.....	3.1	2.8	6.3	6.7	98.4	98.5
Болгари...	43.4	37.5	9.3	6.5	92.3	93.5
Білоруси..	5.4	3.1	23.3	20.5	93.0	91.9

З цього видно, що українська мова стала вже потрібною для інших народів: на першому місці поляки /біля 42%/, потім білоруси /22%/, жиди /22%/, молдовани /22%/, болгари /7.8%/, німці /7.4%/ і греки /6.5%/. Невідомо лише, як вчать по-українському-росіяни.

Грамотність населення Галичини і Буковини в 1910р. /Перепис, т.3., кн.2, 33/:

Н а с е л е н н я с т а р ш е 10 р о к і в.

Країни:	Вміють читати й писати			Вміють лише читати			не вміють ані читати, ані писати		
	чолов.	жінок	Разом.	чол.	жін.	Разом.	чолов.	жінок	Разом.
Галичина	60.16	48.48	54.15	3.55	6.86	5.25	36.29	44.66	40.60
Буковина	50.41	40.22	45.23	0.80	0.96	0.88	48.79	58.82	53.89

Це загальний образ грамотності й неграмотності в межах Галичини й Буковини, що-ж до грамотності у к р а ї н с ь к о г о народу, то ми й про це можемо довідатись лише приблизно, оглянувши грамотність всього населення у к р а ї н с ь к и х повітів в Галичині і Буковині. Ось грамотність в цих повітах, поставлених за чергою неграмотності /1910р./:

Повіти:	% не-грамотних	Повіти:	% не-грамотних
Турка.....	77.45	Цішанів.....	48.81
Ліско.....	73.27	Мостиска.....	48.14
Косів.....	73.11	Рогатин.....	47.91
Печеніжин.....	73.09	Коломия.....	47.58
Надвірна.....	69.45	Броди.....	47.53
Богородчани...	69.01	Збараж.....	47.53
Городенча.....	64.24	Дорогобич.....	46.85
Доброміль.....	63.15	Скалат.....	45.64
Стар.Самбір...	62.95	Ловква.....	45.55
Рава.....	62.86	Самбір.....	43.74
Борщів.....	62.44	Санок.....	43.66
Заліщики.....	62.14	Перемишляни...	42.46
Товмач.....	59.67	Станиславів...	41.26
Снятин.....	58.65	Мидачів.....	40.23
Долина.....	57.36	Злочів.....	39.34
Лворів.....	56.36	Теребовля.....	39.18
Підгайці.....	55.17	Перемишль.....	38.08
Городок.....	54.66	Ярослав.....	37.07
Рудки.....	54.37	Стрий.....	36.60
Сколе.....	53.45	Тарнопіль.....	36.51
Калуш.....	51.92	Бібра.....	35.31
Чортків.....	51.52	Сокаль.....	34.70
Бучач.....	50.77	Камінка Стр...	34.53
Зборів.....	50.51	Львів.пов.....	29.51
Бережани.....	49.60	Львів м.	13.95
Гусятин.....	49.55	Пересічно	40.60

Розуміється означення % грамотності в населенні, старшім за 10 років, дає картину значно відмінну від дійсності: населення до 10 років обіймає не менш 25% всього населення, неграмотність дітей до 5 років /ці віксові групи творять в населенні 15-17%/ очевидна, отже виведений % неграмотності для всього населення буде по Галичині значно вищий - в усякому разі для 1910р. він буде не менший 60%. Колиж взяти на увагу неграмотність міста й села, то село дає звичайно більшу неграмотність, ніж місто. По скільки український народ живе в подавляючій більшості в селі, як це ми бачили в попередніх даних, то неграмотність села є фактично неграмотністю українського народу.

В тих матеріялах польського перепису 1921р., якими я користувався, на жаль, я не знайшов даних про грамотність народів. Я припускаю, що % неграмотності українського народу не менший 65.

Повіти Буковини в 1910р. представляються ще гірше, ніж галицькі:

Повіти:	% не-грамотних	Повіти:	% не-грамотних
Вашківський...	68.98	Серетський....	56.37
Вижницький ...	65.74	Сучавський....	54.47
Заставненський	64.33	Гурагунорський	52.04
Черновецький..	64.17	Радовецький...	49.32
Сторожинецький	61.66	Кімполонгський	45.45
Кицьманський..	57.72	м.Чернівці....	35.21
		Пересічно	53.89%

І тут б'є в-вічі очевидність: українські повіти більше неграмотні, ніж румунські! Приймаючи уваги, висловлені що-до укр. населення Галичини, ми могли-би сказати, що на Буковині неграмотність українського населення не менша 70%.

В о л и н ь.

Що-до Волині, то ми знайшли дані польського перепису 1910р. про стан грамотности релігійних груп, а тому можемо прийняти, що за крайно-дрібними групами росіян і білорусів, неграмотність православних є неграмотністю українського населення Волині. Дані про це подаю в цій таблиці:

	римокатолики		православні		жиди	
	всі	неграмотні	всі	неграмотні	всі	неграмотні
	в селах....	142131	85471	1010427	844353	44753
в містах...	24381	7495	56415	31369	119987	56854
в місцевостях вище 2000 нас.	10739	2962	11779	4488	49320	21667
По Волині	166512	92966	1066342	876337	164740	83301
	в п р о ц е н т а х					
	грам.	неграм.	грам.	неграм.	грам.	неграм.
в селах.....	39.9	60.1	16.4	83.6	40.9	59.1
в містах.....	69.3	30.7	44.4	55.6	53.0	47.4
в місцевостях вище 2000 нас.	72.4	27.6	61.9	38.1	56.1	43.9
	44.2	55.8	17.9	82.1	49.4	50.6
	И н ш і		Р а з о м			
	при-сутні	неграмотні	грамотні	неграмотні	не відомо	В с і х
в селах....	37819	33537	254392	980313	435	1235130
в містах...	1994	764	105707	96482	888	202777
в місцевостях вище 2000 нас.	619	222	42764	29339	354	72457
По Волині	39813	24301	360099	1076795	1013	1437907
	в п р о ц е н т а х					
	грам.	неграм.	грам.	неграм.	не від.	
в селах....	37.8	62.2	20.59	79.38	0.03	100
в містах...	61.7	38.3	52.12	47.45	0.43	100
в місцевостях вище 2000 нас.	64.1	35.9	59.03	40.49	0.49	100
	39.0	61.0	25.04	74.89	0.07	100

Отже український люд неграмотний, пересічно взявши на 82%, причім на селах ця неграмотність сягає 83.6%, а в містах 55.6%. Неграмотність Волині /а Полісся з цього погляду стоїть ще гірше за Волинь! остільки є загальним явищем, що навіть жиди мають неграмотних 50.6%... Поляки /римокатолики/ неграмотні на 55.8%, інші релігійні групи неграмотні на 61%, але все ж рекорд неграмотности побив такий наш український люд села і міста.

П і д к а р п а т с ь к а Р у с ь.

Що торкається Підкарпаття, то неграмотність люду й тут дивовижно-застрашаюча. За переписом 1910р. народности Угорщини що-до грамотности виглядали так:

	Скінчило		
	грамот- них:	неграмот- них:	середню школу до 1910р.
Українці	22.2%	77.8%	274 осіб
Румуни...	28.2"	71.8%	10041 "
Серби....	51.3"	48.7"	2564 "
Словаки..	59.1"	40.9"	2350 "
Хорвати..	62.5"	37.5"	869 "
Мадяри...	67.1"	32.9"	212549 "
Німці....	70.6"	29.4"	19717 "
Пересічно	58.2"	41.8"	248364 "

Що на 472 тисячі українців в Угорщині скінчило середню школу до 1910р. лише 274 особи - це не дивно, коли пригадати, що в 1890 р.р. грамотність укр.люду була ще низка, ніж в 1910р., а саме:

Українці:

а/вміло читати й писати - 9.8%	Звідки українці могли мати осіб з середною освітою, коли це навіть в 1913-14 шкільному році по середніх школах Угорщини було нараховано українців... 49 осіб. По середніх
б/вміло лише читати - 3.3%	
в/не вміло читати й писати 86.9%	
100.0	

школах Підкарпаття вчилиось в гімназіях, реальних і ин.середніх школах:

	укр.	мадяр.
в Мараморші	- 6	601
в Пряшеві	- 18	603
в Ужгороді	- 4	661
в Мукачеві	- 3	402
в Кошицях	- 3	874
	39	3141

Який же стан грамотности на Підкарпатті тепер? За чеським переписом 1921 року населення Підкарпаття, старше за 5 років, що-до

грамотности представлялось так:

Народність:	Населення, стар- ше за 5 років		Вміло читати й писати.		Вміло лише читати.	
	чол.	жінк.	чол.	жінк.	чол.	жінк.
Українська	155391	166577	58548	44876	2662	4237
Литвівська	33416	35921	24492	22440	206	225
Німецька	4800	4375	4040	3293	22	104
Мадярська	43177	47502	37061	38358	151	473
Чеська	12125	6009	10857	4127	33	137
Инші	6181	6292	1459	645	13	7
Чужинці	3341	2698	2450	1796	23	21
Разом	258321	269474	138907	115535	3110	5204

Не вміло чита-
ти й писати

Невідомо.

зі 100 осіб

	чол.		жінк.		Не вміло читати й писати	
	чол.	жінк.	чол.	жінк.	чол.	жінк.
Україн.	94001	117385	80	79	60.53	70.47
Литвівська	8691	13232	27	24	26.01	36.84
Німецька	736	977	2	1	15.33	22.33
Мадярська	5934	8644	31	27	13.74	18.20
Чеська	1216	1738	19	7	10.03	28.92
Инші	4709	5738	-	2	76.19	89.77
Чужинці	862	876	6	5	25.80	32.47
Разом	116149	148590	165	145	44.96	55.14

Для повноти картини прилучено висновки про стан грамотности на Словащині, де живе також поважна частина українців. Неграмотність народів Словащини переписом 1921 р. подана так:

	цілком не грамотні в %:		
	чолов.	жінок.	Всіх.
Українців	39.29	47.48	43.55
Словаків	13.49	17.81	15.72
Мадяр	9.43	10.93	10.21
Німців	8.54	10.62	9.58
Литців	4.05	6.85	5.49
Інших	66.19	72.98	69.63
Чужинців	18.64	13.03	18.35
Разом	13.16	16.78	15.03

Неграмотність уграїнців в ЧСР /Підкарпатська Русь і Словаччина/ пересічно 61.13%, коли ж взяти на увагу все українське населення /включно з 5-літніми/, то процент неграмотности уграїнців буде 72.

Щоб уявити собі місце уграїнського народу що-до рівня грамотности, то наведемо

дані про чеські історичні землі /Чехія, Моравя, Шлеск/, де перепис р. 1921 показав неграмотних у населенні, старшому за 5 літ:

	Неграмотних в % :		
	Чехія	Моравя	Шлеск.
Чехів	2.38	3.20	3.61
Німців	2.52	2.66	2.38
Литців	0.75	1.63	2.03
Інших	6.09	11.13	13.04
Чужинців	3.06	5.87	9.08
Пересічно	2.44	3.14	3.64

Проти цих культурних груп уграїнці з своїми 61-65% неграмотности представляються, як афріканці супроти європейців у колоніях.

Коментарії і пояснення тут зайві.

Поставимо дані про неграмотність уграїнців на всіх землях, починаючи зі сходу:

	% неграмотних уграїнців:
Кубанщина /1920р./	67.56%
УССР /1926р./	58.54"
Галичина /1910р./прибл.	60.00"
Буковина /1910р./прибл.	70.00"
Волінь /1921р./	82.00"
Полісся /1921р./прибл.	85.00"
Підкар.Русь /1921р./	65.67"
Словаччина /1921р./	43.55"

Загальну неграмотність уграїнської національности для нашого часу можна прийняти в 60% для населення, старшого за 5 років. Грамотність уграїнців - це в подавляючій більшості лише вміння читати й писати. Освічені частини нашого народу /з видом і середною освітою/ дуже незначні.

Тому з культурно-освітнього погляду наш народ за цієї історичної доби представляється, як маса в 24-25 мільйонів цілком неграмотних, 14 мільйонів грамотних, а освічена частина народу представляє набуть не більше, як 200.000 осіб або $\frac{1}{120}$. Національність на 92-93% сільська, хліборобська, запряжена до чорної фізичної праці. Народність, яка при такому стані не може бути керуючою силою в складному суспільному процесі сучасного диференційованого суспільства. Вже те одно, що вона чисельно дуже слаба в містах є твердим показником соціальної слабости.

3. ШКІЛЬНИЦТВО.

Групування населення по культурних скупинах можна собі уявити до певної міри на розгляді шкільництва, бо кожна школа уявляє в себе постійну скупину людей, в якій одна частина членів /учителі/ постійно діє в певному напрямі на другу /школярів, учеників, студентів і ин./ . Постійне функціонування цих скупин є фактичною культурною роботою - обробкою людських індивідів у певному напрямі. Число шкіл, як культурних скупин, число учителів, як чинників, рівень і характер знань, як фактори культурної взаємочинности - це незвичайно важне явище суспільного процесу на Україні. Тому ми мусимо хоч коротко це оглянути в черзі укр.земель.

До революції 1917р. уграїнський народ був позбавлений свого на-

ціонального шкільництва в Росії. Оскільки можна установити історично, український народ н і к о л и не мав національної школи аж до другої половини XIX ст., коли в Галичині зявилося національне укр. шкільництво. Були школи грецькі, латинські, польські, старо-словянські, московські, але не було у к р а ї н с ь к и х. В нашій публіцистиці в полемічному ратоборстві з денационалізаторами говориться іноді про "українські школи" за Козащини, при чім у свідки беруться Алепський, Боплан і ин. Але-ж треба ясно сказати, що то були церковно-словянські школи на Україні, але н е українські в смислі мови навчання. Тому українська мова залишилась аж до наших часів не обробленою, до науки не пристосованою. Аж тепер на-швидку виробляються словники і термінологічні каталоги. Лише тепер компануються підручники українською мовою для шкільного вжитку. Революція 1917р. принесла визволення української мови, як культурно-шкільного знаряддя освіти. Те, що трохи раніше українські школи зявилися в Галичині і на Буковині, було позитивним фактом для зросту національної свідомости в інтелігенції і пів-інтелігенції всіх укр.земель, чим і пояснюється велика увага до шкільництва в укр.рухові і боротьби за школу, як форму планомирного вщиплювання знань укр.мовою і української національної пропаганди. Революція 1917р. принесла нам укр.шкільництво.

А. Українські землі РСФСР/Кубанщина, Вороніжчина, Курщина і ин./
 Як ми бачили, ці укр.землі не входять в склад УССР, а знаходяться в межах РСФСР і ин.совітських республік. Загалом, як бачили, там живе 8 мільонів українців, але укр.шкіл вони мають дуже мало.

В Курщині і Вороніжчині майже на 2 міл.укр.населення українських низчих сільських шкіл було в р.1929 не більш 50. Надних україн. шкіл иншого типу там зовсім нема.

Українське населення Північно-Кавказького краю /більше 3.1 міліона/ яке творить не менш 40%, а в кількох округах є більшістю, шкільництва свого має дуже мало. На 350.000 дітей шкільного віку в українських школах вчиться не більш 30.000 осіб. Ще в 1919р. було на Кубані 2 укр.Гімназії, а тепер вони знищені. Опріч сільських шкіл є лише одна середня укр.школа /Укр.Педагогічн.Технікум в станиці Полтавській/. Таганрозька, Кубанська, Чорноморська і донецька округи мають абсолютну більшість населення на донщині 44%, в Сальській округі - 43%, отже на великій території мільони українців не мають своєї національної школи - це так розвязана проблема націон.культури в "стра-не советов".

Б. УССР.

Шкільництво в УССР на 1 грудня 1928 року має такий обсяг:

	Число установ	Число учнів
<u>I. Установи соціального виховання:</u>		
а/школи I ступня	17487	1583174
б/7-літки, II ступ., 9-літки	2545	946762
в/школи селян. молоді	115	7473
г/ " переростків	240	11281
д/установи соц-прав.охорони		
" - для здорових дітей	234	29958
" - для дефективних	92	5350
е/прийомники та ізолятори	72	5557
є/дитячі садки та дит.будинки	440	17974
	<u>21225</u>	<u>2607529</u>

	Число установ.	Число учнів.
II. Професійна освіта:		
Інститути	38	33406
Робітн. факультети.....	48	9803
Технікуми.....	126	26896
Профес. школи.....	626	73797
Школи робітн. молоді.....	205	25860
Навчальні майстерні.....	36	3146
Профес. курси /довгочасові/.....	274	26097
Профес. курси /короткочасові/....	341	18887
	1694	217892
III. Установи політ. освіти:		
Школи ліквід. неграмотности	12604	614802
Заг.-освіт. школи для дорослих	238	25511
Робітничі університети.....	22	7389
Рад. партійні школи.....	524	26938
Комуніст. вищі школи.....	2	700
	13390	675340
	По УССР	36309 3500761

Окрім того, ролю освітніх груп грають клуби /1140/, сел. будинки /4550/, читальні /5707/, разом 11397 установ, та окрім того ще 9386 бібліотек.

Національний склад учнів у школах I концентру та I концентру 7-літок /в 1927р./:

% учнів, що вчатьс я однією мовою:—

Нац. учнів.	Викладача своєї мови.	своєї національно-сти.	чужої національності					
			укр.	рос.	жид.	поль.	нім.	інші.
Українці		93.6		3.4	0.003	0.1	0.04	0.02
Росіяни		67.1	18.2	-	0.01	0.1	0.3	0.2
Жиди		49.6	22.2	19.6	-	0.1	0.2	0.1
Німці		84.5	5.8	3.6	0.1	0.1	-	0.03
Поляки		45.7	41.7	3.8	0.01	-	0.3	0.02
Молдовани		49.1	29.6	6.2	-	-	0.01	0.2
Греки		0.9	2.3	66.5	-	-	0.1	0.1
Болгари		72.5	6.0	5.0	-	-	2.0	-
Білоруси		-	33.1	50.3	-	5.6	0.1	-
Чехи		43.8	34.3	11.2	-	2.4	1.0	-
Татари		21.4	16.6	31.5	-	-	0.1	-
Вірмени		29.3	15.2	23.4	-	-	0.5	0.3
Інші		10.6	36.6	39.5	-	0.4	1.5	11.4
Разом		86.5	4.3	3.6	0.005	0.1	0.1	0.05

% учнів, що вчатьс я двома мовами:

	своєї нац. та україн.	своєї нац. та російськ.	своєї нац. та іншої. жой націон.	тільки чу- жой націон.	Разом:
Українці	-	3.2	0.3	0.1	100
Росіяни	12.8	-	1.3	0.1	100
Жиди	0.9	2.5	-	4.8	100
Німці	4.6	0.1	0.1	1.1	100
Поляки	6.6	0.1	0.02	1.8	100
Молдовани	11.9	2.3	-	0.7	100
Греки	-	25.6	-	4.5	100
Болгари	2.7	9.7	-	2.1	100

Білоруси				10.9	100
Чехи	5.1	-	-	2.2	100
Татари	7.9	13.8	-	8.7	100
Вірмени	-	22.6	-	8.7	100
Інші	-	-	-	-	-
Разом	1.6	2.9	0.4	0.5	100

Оскільки ми знаємо, що перепис 1926р. вівся не лише за національністю, але й за рідною мовою, то цікаво переглянути розподіл учнів I конц. і I конц. 7-міток за рідною і викладовою мовами. Отже подаємо дані за 1927 р.

рідна мова	викладова мова					
	% учнів, що вчаться мовою					
	Укр.	Рос.	Жид.	Польс.	Нім.	Вірмен.
Українська	97.6	2.1	0.04	0.2	0.04	-
Російська	23.6	75.9	0.1	0.03	0.2	0.01
Жидівська	23.2	7.9	63.5	0.1	0.2	-
Польська	30.8	3.1	0.01	61.8	4.3	-
Німецька	4.5	2.1	0.1	0.1	93.2	-
Вірменська	13.6	21.6	0.1	-	0.2	64.1
Грецька	2.0	76.3	-	0.1	0.03	-
Болгарська	4.3	6.6	-	-	0.1	-
Молдованська	29.0	5.8	0.04	-	0.01	-
Чеська	40.4	11.9	-	1.9	1.3	-
Інші	11.4	75.4	-	0.05	0.6	-
Разом	79.3	14.1	3.2	1.0	1.5	10.03

рідна мова	викладова мова					
	% учнів, що вчаться мовою					
	Грец.	Болг.	Молд.	Чеськ.	Інш.	Всіх учнів.
Українська	-	0.01	0.01	-	-	100
Російська	0.01	0.1	0.04	-	-	100
Жидівська	0.001	0.01	0.1	-	-	100
Польська	0.003	-	-	0.01	-	100
Німецька	-	0.02	0.01	0.01	-	100
Вірменська	-	0.3	0.1	-	-	100
Грецька	19.8	0.3	-	-	1.0	100
Болгарська	-	89.0	-	-	-	100
Молдованська	-	1.7	63.5	-	-	100
Чеська	-	-	-	44.5	-	100
Інші	-	0.05	-	0.5	12.0	100
Разом	0.1	0.2	0.4	0.03	0.03	100

Коли взяти учнів укр. національності, то з їх 6.4% вчиться чужою мовою, а коли їх взяти за рідною мовою, то 2.4% з їх вчаться чужими мовами, цеб-то р у с и ф і к а ц і я на Україні продовжується, на що показує і той факт, що російською мовою вчиться 14.1% учнів низчих шкіл, тоді, як росіяни на Україні творять лише 9.2% населення.

Погляньмо на національний склад учительського персоналу трудових шкіл /1927р./: всіх учителів 63.91% осіб /фізичних/, які розподіляються так:

	Рід. мова			Виклад. мова		
	Нац.	Рід. мова	Виклад. мова	Нац.	Рід. мова	Виклад. мова
Українська	76.6	71.5	75.8	Болгарська	0.6	0.3
Російська	10.1	19.6	15.5	Білоруська	0.6	0.04
Жидівська	6.0	3.9	3.6	Татарська	0.04	0.04
Польська	1.2	1.0	1.0	Чеська	0.01	0.03
Німецька	2.2	2.1	2.2	Вірменська	0.1	0.05
Молдованс.	0.4	0.2	0.4	Інша	0.9	1.5
Грецька	0.9	-	0.1			

Нає особливо цікавить ще національн. склад учнів у вищих і середніх школах. Знаходимо дані про Інститути, Технікуми та Робфаки на I. XII. 1928р.

Типи установ та основні фахи.	Число учнів розподілен. за націон.	% учнів за національністю					
		Укр.	Рос.	Лит.	Пол.	Нім.	Інш.
I. Інститути	33406	53.5	16.6	25.0	0.7	0.7	3.5
1. Сельсько-господ.	5788	71.3	13.4	7.9	0.8	0.2	7.5
2. Індустр. техн.	7219	37.4	30.0	27.4	0.8	0.1	4.3
3. Соц.-економ.	4230	46.2	14.0	36.7	0.4	2.7	-
4. Медичні	4394	44.5	17.1	34.5	0.6	0.2	3.1
5. Педагогічні	8946	66.3	9.0	20.8	0.5	1.0	2.4
6. Художні	2279	46.7	16.3	33.4	0.6	0.5	2.5
II. Технікуми	26896	61.5	14.7	18.1	1.7	1.1	2.9
1. Сель.-госп.	3095	25.3	5.6	4.7	1.8	0.4	2.2
2. Індустр. техн.	6492	46.9	23.1	25.4	1.5	0.4	2.7
3. Будівельні	1076	38.6	21.4	37.1	0.4	0.5	2.0
4. Транспортіві	1950	50.5	38.2	6.2	1.6	0.2	3.3
5. Соц.-економ.	850	40.2	28.2	26.7	-	-	4.3
6. Медичні	1289	23.4	8.4	60.9	1.0	-	1.3
7. Педагогічні	11009	76.1	5.3	10.9	2.1	2.3	3.3
8. Художні	1135	45.4	27.4	22.9	1.1	0.7	2.5
III. Робфаки	9303	52.7	21.5	19.7	1.8	1.1	3.2
1. Сельс.-госп.	1183	73.2	11.5	6.4	1.3	0.1	2.5
2. Індустр. техн.	5364	44.4	27.6	22.5	1.8	0.1	3.6
3. Соц.-економ.	439	56.0	16.3	25.2	1.4	-	2.8
4. Медичні	911	60.5	13.9	20.0	0.5	-	5.1
5. Педагогічні	1401	59.0	11.1	18.1	3.0	7.1	1.7

Типи установ та основні фахи	% учнів за соціальним станом					
	Робіт.	Селян.	Служб.	Кустар.	Інш.	Разом
I. Інститути	23.3	25.7	42.6	1.3	2.1	100
1. Сельсько-господ.	19.1	54.9	24.2	0.5	1.3	100
2. Індустр.-техн.	53.8	11.3	31.0	0.5	3.2	100
3. Соц.-економ.	37.0	23.1	36.0	0.9	3.0	100
4. Медичні	20.1	20.9	54.4	2.4	2.2	100
5. Педагогічні	15.7	25.8	53.3	1.7	1.5	100
6. Художні	17.0	13.5	64.9	3.5	1.1	100
II. Технікуми	36.3	35.2	23.0	2.2	4.3	100
1. Сельсько-господ.	16.4	62.5	16.0	1.2	3.9	100
2. Індустр.-техн.	67.9	9.4	18.3	1.3	3.1	100
3. Будівельні	59.3	10.6	24.9	1.2	4.0	100
4. Транспортіві	74.8	3.9	20.2	0.7	0.4	100
5. Соц.-економ.	27.6	15.8	42.8	1.1	12.7	100
6. Медичні	24.1	16.9	45.7	6.7	6.6	100
7. Педагогічні	16.3	56.8	19.5	2.7	4.7	100
8. Художні	24.3	19.3	42.1	5.0	8.3	100
III. Робфаки	68.5	21.4	7.5	0.3	2.3	100
1. Сельсько-господ.	32.4	55.1	3.0	0.1	3.4	100
2. Індустр.-техн.	32.2	7.4	3.2	0.3	1.9	100
3. Соц.-економ.	64.9	27.3	5.0	0.7	2.1	100
4. Медичні	49.2	33.1	15.2	-	1.9	100
5. Педагогічні	51.5	40.3	4.1	0.6	3.3	100

Уважний розгляд цієї таблиці показує, що націон. склад студентства очевидно регулюється так, щоб забезпечити за росіянами і жидами перевагу в будівництві індустрії, торгівлі, мистецтві, медицині. Українці-студенти є більшістю лише в сільсько-господарських школах /селянська нація! / та в педагогічних. Селяни-студенти творять лише $\frac{1}{4}$ частину студентства. "Українців" і "селян" пускається лише в сільське господарство і учительство - два найдешевших фахи. В такій національній структурі студентства ясно визирає тенденція, щоб росіяни і жиди, які в населенні творять 14.67% /9.24 + 5.43/, все таки були панамі промислу, торгівлі, науки, мистецтва, будівництва то-що, а тоді вони будуть панамі м і с т, цеб-то панамі України.

Те саме видно і з територіяльного розміщення шкіл професійної освіти:

	Число установ. Учителів. Учнів.		
Інститути	38	3998	33406
Технікуми	126	2697	26896
Робфаки	48	792	9803
Проф.школи	626	7955	73797
Фаб.зав.уч.	205	3111	25860
Навч.майстер.	36	273	3146
Проф.курси довгі	274	2390	26097
" " короткі	341	1413	18887
Разом -	1694	22629	217392
в % %	100	100	100

	В м і с т а х			В с е л а х.		
	Установ.	Учителів.	Учнів.	Уст.	Учител.	Учнів.
Інститути	38	3998	33406	-	-	-
Технікуми	111	2474	24532	15	223	2364
Робфаки	47	786	9766	1	6	37
Проф.школи	400	6203	55094	226	1752	18703
Фаб.зав.уч.	179	2851	23496	26	260	2364
Навч.майстер.	18	168	1924	18	105	1222
Проф.курси довгі	266	2354	25686	8	36	411
" " короткі	197	1028	13201	144	385	5686
Разом -	1258	19862	187105	498	2767	30787
в % %	74.2	87.8	85.9	25.8	12.2	14.1

Отже маємо: професійна освіта села представляє лише маленьку частину од всієї організації профосвіти в УССР, а власне: на селі профустанов 25.8%, але вони маленькі - учителів 12.2%, учнів 14.1%. На селі українці творять 87% сільського населення.

Отже укр.народ в системі проф.освіти є в меншості як на селі, так і в місті.

Будучність в професійній освіті. Кому належить будучність на Україні, показують вищенаведені дані.

В. Українське шкільництво під Польщею.

Ми зустріли в пресі такі дані про шкільництво на В о л н і.

Державних шкіл: польських	375	-	31.6%
з польською викладовою мовою/укр., як предмет/.....	348	-	29.2
утраквістичні/польс.-укр./...	417	-	35.2
чеські.....	17	}	- 2.8
польська викладова мова, а чеська, як предмет.....	12		
польсько-чеські.....	4		

польська мова, а нім., як предмет...	5	-	0.42%
польс. мова, а укр. і чес., як предм..	3	-	0.17
українських.....	4	-	0.34
	1184		

Учительський склад на Волині:

поляків.....	1535	-	69.84%
українців....	536	-	24.23%
руських.....	79	-	3.57%
чеських.....	21	-	0.91%
білорусів....	4	-	0.18%
жидів.....	28	-	1.27%
	2203	-	100

На Поліссі і в Холмщині українських шкіл н е м а.

Шкільництво в Галичині:

В р.1917 було в Галичині укр.шкіл 3662, в р.1926 - 867.

Г. Шкільництво під Румунією.

Щоб дати поняття про стан шкільництва на укр.землях під Румунією, наведу дані про р у м у н с ь к і школи 1926-27р.на укр.землях на основі відомостей, що я взяв з Anuarul statistic al Romaniei 1927p.

Д и т я ч і ш к о л и

	Буковина.		Разом	Бессарабія.		Разом
	села	міста		села	міста	
Число шкіл	31	24		237	93	
в їх записано учнів	2111	2261		13237	5327	
Національності:						
Румунської	799	620	1419	5654	1881	7535
Жидівської	155	805	960	1232	1157	2389
Української	588	94	682	1770	272	2042
Німецької	211	318	529	351	17	368
Російської	1	-	1	588	1034	1622
Польської	50	95	145	6	41	47
Вірменської	-	2	2	133	137	270
Турецької	-	-	-	-	-	-
Болгарської	-	-	-	948	92	1040
Венгерської	-	11	11	-	1	1
Іншої	2	2	4	476	120	606
Фактично:	1306	1947	3253	11158	4762	15920

П о ч а т к о в і ш к о л и

	Буковина		Разом	Бессарабія		Разом
	села	міста		села	міста	
Число шкіл	475	62		1862	189	
в їх записано учнів	76812	15313		250531	32493	
Національності:						
Румунської	49973	5260	55233	157464	10099	167563
Жидівської	2234	3815	6049	10591	8010	18601
Української	15440	2020	17460	34335	4209	38544
Німецької	5620	2937	8557	11599	50	11649
Російської	307	7	314	10830	6950	17780
Польської	1633	1132	2765	608	278	886
Вірменської	2	5	7	26	52	78
Турецької	-	-	-	313	51	364
Болгарської	-	-	-	16824	958	17782
Венгерської	1576	3	1579	470	5	475
Іншої	27	134	161	7471	1831	9302
Фактично:	76812	15313	92125	250531	32493	283024

Разом маємо в низчих школах учнів:

	Буковини	Бесарабії
Українців	18142 - 13.92%	40586 - 13.53%
Румунів	56652 - 59.08	175098 - 58.57
Жидів	7009 - 7.31	20990 - 7.02
Німців	9086 - 9.46	12070 - 4.03
Поляків	2910	933
Венгерців	1590	476
Росіян	315	19402 - 6.49
Болгар	-	18823 - 6.30
Вірмен	9	348
Інших	165	10818 - 3.54
	95878 - 100%	298943 - 100%

Як знаємо з перепису 1910р. українці в цій і в Буковині становили більшість - 38.38%, румуни 34.38%, жида 12.95%, німці - 8.29%, інші 6%. На селлах українці безсумнівно були більшістю ще значнішою, одначе, як бачимо, шкільництво в селлах є румунське на 100%, а українські діти в більшості записані ру-

мунами, бо де-ж таки, щоб румун було аж 59.08%, коли вони в краю становлять число не більше 35%! Хіба що вчаться в школах румунські діти, а українських дітей допускається в школи мало.

В Бесарабії становище ще гірше. В мійських школах українців дуже мало. Навіть ця румунська статистика розвіє легенду про "руську Бесарабію", бо росіяни там представляють як видно, маленьку величину.

Г. Українське шкільництво на Підкарпатті.

В 1929р. було в пресі подано відомости про стан шкільництва на Підкарпатті і з того видно, що

	в р. 1920-21	в р. 1927-28
Народніх шкіл було:	475	745
в їх учнів	62428	87834

Виглядова мова в 753 школах в р. 1928:

українська	507 шкіл або 66.88%
мадярська	114 " 15.04
чеська	91 " 12.00
німецька	14 " "
жидівська	8 " 6.08
інші	14 " "
	753 100%

Виділових шкіл було 9, тепер 16, з яких: українських 5, чесько-українських 7, україн.-мадярських 3, чеська 1. В цих школах учнів: українців 1496 /34.05%/, жидів 1515 /34.49%/, маляр 1022 /23.26%/, чехів 360 /8.20/, разом 4393 учні.

В цих школах учителів: українців 96 /57.00%/, чехів 60 /35.50%/, маляр 10 /5.91%/, жидів 3 /1.59%/, разом 169.

Гімназій 5 /з їх укр. 3/, учительських семінарій 3 /укр. 2/, фахових шкіл 6. Є навіть одна "висока школа" - богословська греко-католицька, отже ніби-то українська.

Державна гімназія в Ужгороді має: укр. клас 13, учнів 476
чеш. " 6, " 260

в Густі- українська: учителів 8, учнів 191.

Оглядаючи все шкільництво на укр. землях, ми бачимо, що релятивно найліпше виглядає УССР і Підкарпатська Русь, драматичний стан українців в Галичині, катастрофальний в РСФСР, на Волині, Поліссі, Холмщині і на землях, що знаходяться під Румунією та на тій часті Підкарпаття, що влучена в склад Словаччини.

Поскільки соціально-політичний, культурний і господарський поступ є можливий лише для грамотних взагалі і національно-грамотних

зокрема, то оцінка стану річей на українських землях РСФСР, в Польщі, Румунії і на Словаччині може бути лише глибоко-песимістична: тут наш народ поставлений на шлях пониження, денационалізації і знищення.

Село, як суспільна форма діяльності українців, є їх проявом: денационалізують і визискують селяни, але селяни навіть боротись за свою будучність не можуть без допомоги освічених скупин люду. З усієї кількості народу лише 23,5 мільйони сяр-так мають вигляди на розвиток національної культури, а останні 15-16 мільйонів? Стан шкільництва показує, що український народ не має иншого шляху, як революційна боротьба за можливість організувати своє національне шкільництво.

4. ПРЕСА І ВИДАВНИЦТВА.

На кінець 1928 року стан української преси був такий:

Виходило в УССР:		Газет	95	} 278
українських	}	журналів	133	
		неперіодичних	82	
російських	}	Газет	69	} 136
		журналів	67	
		неперіодич.	31	
иншими мовами		Газет і журналів	27	
<u>В Польщі:</u>				
	в Галичині	85	%	
	на Волині	4	"	
	Холмщині	3	"	
	в Польщі	9	"	/Варшава 6, Краків 2, Каміш 1/.
		100	"	

<u>Періодичність:</u>				<u>Зміст:</u>	
	щоденників	1		політичних	30
	тричі на тижд.	3		станових	15
	двічі " "	1		"для народу"	15
	тижневиків	26		наук. і фахових	14
	двотижневиків	14		для молоді і дітей	8
	місясників	33		загально-освітн.	6
	тримісясників	7		літературних	5
	неправильно	16		господарських	4
				жіночих	2

Буржуазні /"національні"/органі становлять 3/4 всього числа, з того україн.католицька преса представлена 15 органами.

Ліва преса /радикали-соціалісти, комуністи, селяроби і т.п./26 орг, мсєвофіли - 7 органів/укр.мовою 2, "макаронічною"2, рос.-укр.1, російськ.1/.

Пересічно 1 орган припадає на 70.000 укр.населення.

На Підкарпатті /і взагалі в ЧСР/укр.органів преси 35.

У Франції - 1, Югославії 1, Румунії 5, в Америці і Канаді точно не відомо, але приблизно можна рахувати на 60 органів.

Отже разом: УССР - 278, Галичина 100, ЧСР- 35, инші 67, разом 480 органів. Можна думати, що взагалі не більше 500.

Не рахуючи УССР, де українську щоденну пресу видають і пишуть в більшості не-українці, які ведуть лише пропаганду свого панування україн.мовою, щоденних укр.газет по-за УССР - 3 /2 в Америці і 1 в Галичині/.

Щоденна преса є явищем м і с т а, село щоденною пресою користується дуже мало. Селянин-хлібороб та ще малограмотний не може читати ніякої преси з огляду на її недоступний для його зміст. Неграмотний жє.селянин не читає жадної преси.

Ми бачили "грамотність" українського народу і тому можна сказати - більшість його /60%/ взагалі жодної преси читати не може, а для меншості справжня преса малодоступна, ось тому наша преса - це "популярні" тижневики з маленьким тиражем.

Рівень цієї преси, фабрикованої пів-інтелігентами для ще менш освічених - потрясаюче-низький, зміст - убожество. Чому так? Всі попередні дані що-до характеристики суспільної структури вказують, що инакшою укр. преса для нашого часу не може бути: нема бо українського міста. Навіть в країні, де керують "робітники й селяни", пресу читають... інші! "Пролет.Прав." 15 лютого 1938р. подала відомости про передплатників радянської преси:

		в тім числі	жінок
урядовців	63%		6%
робітників	38%		4%
селян	2.5		0.2%
ремісники і вільно-			
фахівці	3.0		

Національність цих передплатників: укр. 65%, росіян і жидів 26%, поляків 1.5%, а за всі ці передплатники діляться так: до 25 літ - 80% читачів.

Для українських "оптимістів" і для тих, що "все знають", подаю спис організації однієї газети - Daily Mail в Лондоні.

Daily Mail має:

42 ротатійних машини /кожна друкує за годину 36.000 чисел по 8 сторін кожне/.

17 машин, що згортають газету.

Кілька ротатійних машин зеднано в "агрегати", щоб друкувати за годину 40.000 чисел газети по 30-120 сторін кожне!

Електрична станія має 1800 HP /рушійних "кінських сил"/.

Складальних машин - 322.

Для друку опасок /бандеролів/ 10 машин /кожна друкує 10-12000 опасок/загодину/.

Адреси друкує машина прямо на газеті.

32 авта-вантажники розвозять газету від друкарні та ще 3 аеропляни.

Редакторів - 42.

Кореспондентів - 690.

Телефоністів - 10.

Телеграфістів - 32.

Стенографів - 28.

Господарсько-адміністративну роботу ведуть:

директор - 1

Урядовців - 6

Урядовок - 12

Скарбників - 13

Помішних сил - 268

Технічний персонал: урядовців 32, складачів і машиністів 600, помішних сил 32.

Газета виходить в будень в 1½ мільон. примірників, а в неділю чи свято 3 - 5 мільонів.

За оповістки дістає газета річно 1 м і л і я р д чеськ. корон.

Редакторі одержують за рік плати по 80-160 тисяч чеськ. кор., причім робочий рік рахується 10 місяців /2 місяці на відпустки/.

Оце така одна що-денна газета в Англії. Щоб побачити причини різниць між "Ділом" і "Daily Mail" - треба досліджувати суспільну структуру укр. і англійського народів та розуміти проблему села і міста.

Коли ми округляли число видань української преси до 500, то ця цифра значить лише: що одне видання припадає на 30.000 українців /коли рахувати 40 мільонів/.

А порівняйте пресу, що виходить в Чехословаччині!
Тут в 1938р. було періодичних видань в мові:

		І видання припадає в тій народності на:	
чеській	1857	2510	3490 осіб
словацькій	653		"
німецькій	792		"
мадярській	90		"
українській	35		"
польській	10		"
інших	23		"
3440			
Поглянемо на інші держави:		І вид. на:	
Ісландія	94		1007 дуп.
Данія	понад 2000		1575 "
Норвегія	більш 500		4000 " /і Естонія/
Спслуж. держ. Америки	21012		5646 "
Латвія	314		5957 "
Болгарія	783		6750 "
Фінляндія /і Австрія/	-		7600 "
Угорщина	934		8655 " /і Греція/
Франція	4345		9330 " /і Португалія/
Польща	1711		15880 "
Англія і Ірландія	3423		19675 "
Німеччина	3111		20000 "
Югославія	-		23525 "
Італія	-		45000 "
СССР	2029		71710 "
Албанія	11		73090 "
Україна	до 500		80000 "
Литва	-		100000 "
Румунія	-		153508 "
Туреччина	-		180900 "
Іспанія	-		222910 "

Розглядаючи ці цифри, мусимо мати на увазі, що лише тираж видань був-би добрим мірилом поширення преси, а не число видань.

Число видань в Англії менше через те, що ці видання поширені більше, ніж мало-тиражні видання в інших країнах. Тому справжнє місце Англії значно вище в дійсності, ніж в наведеній таблиці. Те можна сказати і про Німеччину та Францію.

В усякому разі Україна мусить стати поруч Албанії, Литви, Румунії, Туреччини і Іспанії.

Що-до видавництва *и н и ж о к і б р о ш у р*, то Україна не може стояти високо через ті-ж причини - неграмотне населення їх не читає. Коли розглядати український народ, як культурну одиницю, то взагалі всі обрахунки треба вести лише на основі числа грамотних. Загалом тепер їх 40% або 16 м і л і о н і в у к р а ї н ц і в. Ще недавно наша нація була мала в собі лише 10-12% грамотних. Наше ж відродження формально почалось з 1797 року /рік виходу "Енеїди" Котляревського/, коли майже вся нація складалась з неграмотних еслян. Цим і пояснюється темп розвитку видавничо-книжкової справи. Від "Енеїди" до "Кобзаря" /1340р./ минуло 43 роки і за цей час в рос.

Україні було видано укр. мовою 44 книжки /з їх 27 на терені Росії/, цеб-то пересічно по 1 книжці в рік. З 1840р. по 1905 включно видано 1250 книжок /пересічно по 25 в рік/. З 1906 по 1917р. видано 1920 книж. /або по 160 в рік/, причім лише в цій добі почалася українська преса /1 щоденник, 14 тижневиків і місящ./ . За два роки Великої Революції /1917-18/ видано 1931 кн. /965 в рік/ в 17 міл. примірниках або 70% всієї книжкової продукції в УНР. В цій добі значилось 98 видавництв і 20 щоденних газет. Одначе павала Москва зруйнувала це діло. Бо вже в 1919р. було видано лише 665 укр. назв /всіх 1414/, в 1920р. Москва вплинула так, що видано лише 457 укр. книжок /всіх 860/, в 1921р. лише 214 укр. книжок, в 1922р. 374, в 1923-24р. - 855, або 30% од всієї книжної продукції в УССР.

Совітська статистика подає, що продукція укр. книжок становила в 1925р. 40% від всієї книжкової продукції в УССР, в р. 1926 - 43%, в р. 1927 - 48% /або 2256 кн./, в р. 1928 - 58%. Все-ж таки за большевизму укр. книжкова продукція не досягла того рівня, на якому була в 1917-18р. /70% продукції/.

Веручи книжкову продукцію в УССР в порівнанні з ССРСР, маємо в р. 1927: в ССРСР було видано 32000 книжок /320 міл. примірників/, в УССР було видано всіх 4700 кн. /27 міл. примірн./, цеб-то 15%, коли брати число назв і 1.3%, коли порівняти тираж. Поскільки-ж продукція українських книжок є меншою /1927р. - 48% або 2256 кн./, то продукція укр. книжок становить лише 7% од всієї продукції ССРСР. Коли число українців в ССРСР становить 21% населення, то очевидно, що українська книжна продукція в-трьох менша, ніж би то їй треба було бути. /що найменше 6700 укр. книжок в 1927р./

В порівнанні з іншими державами, УССР займає таке місце в 1927р. що-до книжкової продукції, як подає совітська статистика:

			на 100.000 населення припадає:
В Німеччині р. 1927 видано	32000 кн.	50 прим.	
" Японії "	20000 "	34 "	
" Англії "	14000 "	32 "	
" Франції "	12000 "	30 "	
" Спол. Держ. Америки "	10000 "	9 "	
" Польщі "	7000 "	24 "	
" Італії "	6500 "	17 "	
" Голандії "	6000 "	87 "	
" УССР "	5400 "	20 "	/27 міл. прим./

Чому Україні приписується в цій таблиці вже 5400 видань - невідомо. Вище ми подали іншу "совітську" цифру: 4700 видань /27 міл. примірн./, отже 16 видань на кожних 100.000 нас., або 10 укр. книжок на 100.000 українського населення.

Відносно укр. книжкової продукції на інших українських землях, на жаль, відомостей не вдалось мені знайти.

З соціологічного боку дуже важно, скільки примірників якої книжки розійшлося, скільки читачів має яка книжка /по добре впорядкованих бібліотеках така статистика читачів уже ведеться/, щоб можна було собі уявити культурні скупини людські, що творяться "навколо книжки", як важного чинника в процесі культурної переробки індивідів. Одначе і така статистика і соціологічна розробка проблеми читача - діло будучини взагалі і діло культурних суспільств зокрема. Некультурні люде статистики не ведуть, жадних суспільно-наукових проблем не вияснюють.

Між тим соціологія, як наука, мусить досліджувати витвори суспі-

льного процесу: як їх генезу, так і їх соціальну роль /яко роль чинників/.

Для характеристики культурних скупин важне не лише число книжок, а й їх характер /які предмети обговорюються в тих книжках/, їх зміст /що говорить про ті предмети; ступень аналізу дійсності/ і їх композиція /як говорить/. Знаючи аж так літературу, можемо уявляти, що вона відкладає у її споживачів, які типологічні риси їм додає, як формує особистість індивіда. Поки статистика і соціографічна наука цим мало займається, доти тяжко робити об'єктивно-наукові характеристики культурних скупин. В усякому разі ті "характеристики" людей, які робить так зв. "літературна критика", свідчать про повну ненауковість їх. Я спробую при обговоренні культурного процесу і його витворів робити загальні характеристики суспільно-психологічних типів на основі всіх помічень, що здобудемо в цій досліді суспільства України.

5. РЕЛІГІЯ, ЯК КУЛЬТУРНЕ ЯВИЩЕ НА УКРАЇНІ.

Релігія, як сукупність певних думок, почувань і вчинків, є складне явище своєрідної людської поведінки. Як явище думки - це є своєрідний "світогляд", в котрому ми знаходимо два елементи: своєрідне розуміння дійсного світу, отже ягесь "знання" про його і своєрідну "філософію" - про початок, смисл і мету всього сущого й людиню. Таким чином, релігія з цього погляду є ідеологією. Як явище почуття - це є своєрідне переживання з адволення і насолоди образами, що постає "релігійна творчість", при чім особливо діють образи зорові /картини, композиції то-що/, слухові /музика, спів, деклямація, оповідання/, нюхові /запахи/, смакові /"причастя", "трапези" і т.п./, дотикальні /поцілунок то-що/. Це все область мистецтва.

Як сукупність вчинків - це своєрідні рухи /благословення, хрестіння, поклони, церемонії і т.п./ для насолоди і певна поведінка що-до "бога" і до людей. В цім разі це буде своєрідна система суспільної поведінки людей, що нормується правилами соціальної моралі.

Який смисл цієї складної композиції - релігії?

Вона силкується: організувати певну свідомість людини, певні переживання і певні вчинки її, щоб замити суспільне середовище давлінням авторитету непереможної сили - бога, який скрізь перебуває, все бачить, все знає, все контролює і керує. Ця сила є об'єктивна, вимоги її безапеляційні. Таким чином, релігія є певною системою суспільного виховання людини з метою приспособити індивіда до свого оточення, "соціалізувати" його.

Хоч де-хто з соціологів критикує соціологічну теорію релігії Е.Дюркгейма /напр. др. Е.Халупний/, але все-таки треба признати, що основний підход Дюркгейма до розуміння релігії, як суспільного витвору і як чинника, є правильний. Релігія мислить суспільство символістично, що^{би} авторитет суспільства ніби "об'єктивувати" в символі бога і цим авторитетом давити на поведінку людей.

Що релігія виконує цю роль - це безсумнівний факт. Релігія є у подавляючій більшості народів. Релігія виросла поступенно з тотемізму, в якому ще не було ідеї бога, але була ідея вищого авторитету, тотему, винесеного за межі людського суспільства. Ось тому й звір, і птах, і сонце, й камінь, річка були тотемом, цеб-то авторитетом, до якого пристосовується поведінка людей. Релігія - ідеологія суспільного співжиття і означення місця людини, як в суспільстві, так і в природі. Як ідеологія, релігія є чинником людської поведінки. Отже розуміти, як генезу, так і соціальну роль релігії мож-

на лише соціологічно, маючи на увазі її символічний, а не буквальный зміст.

Релігійні групи сучасного суспільства є очевидний факт, яким наука мусить займатися. Релігійні групи - своєрідні культурні групи, які треба досліджувати, як і кожен інші групи. Окрім релігійних груп /церков/, є ще інші і де о л о г і ч н і групи, найголовніші з яких наукові, правові і політичні. Наукові групи претендують одібрати у релігії її соціальну роль, неб-то роль авторитету, що керує поведінкою людей.

Наука, досліджуючи реальну дійсність, помітила величезну прірву між дійсністю і її релігійним поясненням, яке часто і очевидно вражає своєю суперечністю до науки. Релігійна ідеологія повне недоказаних тверджень, неб-то в і р у в а н ь. Так в поясненні будови і походження всесвіту, людини і явищ космічних, біологічних, психічних. Земля не площина, а куля; людина ходити по воді, не тонувши, не може; в хвору людину не вступає "біс", а просто органічні чи функціональні збocenня і хибні; почати людину без заплodження мужським елементом не можна і т.д. і т.д. Це спір знання з незнанням і його можна розглядати, як боротьбу науки з нецтвом. Означе не треба випускати з виду, що релігія є не лише певна сукупність хибних понять про дійсність: вона є ще вихованням, вона є ще системою мистецьких впливів на людину, вона ще є системою суспільної моралі. Боротьба з забобами - це є боротьба лише проти невеликої частини явища релігії. Неграматні маси живуть релігією, як своєю ідеологією суспільного спілчтвa, одержуючи її шляхом напoдoблення і виховання від свого оточення, передовсім - від родини. Сума рефлексів, яку ми незважаємо "релігією" індивід о д е р ж у є - це факт, що закріплюється повторенням як з в и ч к а. Що обернулось в звичку, те є "органічною" прицепкою, яку усунути можна методичним впливанням інших рефлексів і звичок: замість релігійної філософії треба дати наукову філософію; замість естетичні і символістичні релігії треба дати естетику і символістику, вироблену науково; замість релігійної системи суспільної моралі треба прицепити іншу, але к р а щ у систему суспільної моралі. А саме головне - треба утворити інший в и щ и й а в т о р и т е т - представника науки безсуперечної, непомильної і через те авторитетної, а разом остільки діалектично-гнучкої, щоб давати відповідь на всі питання допитливої людини, що хоче знати. Оскільки релігія є системою авторитету, то сюди й мусить бути звернута вся увага.

Ідеологію авторитету мають і партії, особливо суспільно-реформаційні. Перед нашими очима відбувається процес утворення авторитетів: Мазаріна, як представника науки, Леніна і Мусоліні, як представників с и л и, яка також ніби-то керується непомильним знанням. Авторитет католицького папи будується також на непомильності знання ним всіх правд. Основною етичного авторитету є ідея справедливості. Отже де ви вщепите ідею псиможенного авторитету /непомильність, сила і справедливість/, там безумовно буде явище суспільно-політичного авторитету - отже виконуватиметься функція виховання і політичного керівництва суспільствами, агрегатами, групами.

Вивчення проблеми авторитету дає ключ до зрозуміння і соціальної функції релігії. Через те соціолог, як учений, не може ігнорувати явища релігії і досліджувати релігійні групи, як носіїв певної вимуштрованої суспільної сили.

Український народ складається з кількох релігійних груп, найбільші з яких православні і уніати /греко-католики/, а інші представлені невеликими числами.

В ССРСР українці з подавляючої більшості православні. За совітсь-

кої влади статистики релігійних груп нема. Релігія викориняється насильними методами. Вже революція 1917р. поставила церкву осторонь політичного життя. Зв'язок церкви з монархією і пануючими класами означив долю її - трудові маси зненавиділи ц е р к в у, а не релігію. Через те почалась реорганізація церкви відповідно інтересам мас і їх нової свідомості. В суті річі це була переробка соціально-етичної практики, але не торкалось світогляду і естетики.

Оскільки неграмотні і півграмотні маси не живуть наукою, остільки вони й не можуть засвоїти зразу нову науково-суспільну ідеологію авторитету. Переробка соціальної моралі церкви не означає з н и щ е н н я церкви - це треба розуміти. З огляду на те, що укр. народ в революції усвідомив себе, як окрему лінгвістично-культурну групу, почалось відокремлення і церковно-релігійне. З'явилась укр. автокефальна /самостійна/ церква, окрема від московської. Це явище глибоко-закономірне. Автокефалія організувала під своїм проводом до 12 мільйонів українців - цей факт показує, що свідомість національної відрубності охопила не всіх українців.

Автокефалія доволі значно поширилась і почала захоплювати під свій вплив навіть греко-католиків /на еміграції в Канаді і в Америці/, однак цей процес не розвинувся не то-що в Галичині, а навіть на Волині й Поліссі, де панує й досі старе синодське православ'є. Процес витворення старого православ'я на Підкарпатті /що так був розвинувся до революції 1917р./ припинився, але автокефальне православ'є не шириться: народ ще перебуває в клішах старої релігійно-суспільної ідеології.

Унія, заведена 1569р. в Галичині і 1649р. на Підкарпатті, тримається значно, відокремлюючи уніятів-українців від православних мас укр. народу в окрему цілість. Така зв."сокальський кордон" між Галичиною і Волинню, є в дійсності кордоном двох релігійних груп укр. народу. Перемога над цим кордоном прийде з перемогою інших чинників: економічних, політичних і культурних.

Перепис 1921р. в Польщі так мале релігійний склад народів:

	Всіх	Поляк.	Україн.	Жидів.	Білорус.		
греко-католиків	3031057	361294	2667840	125	197		
римокатоликів	16057229	15850890	16239	1316	60123		
православних	2815817	545457	1207739	140	960539		
іудеїв	2771949	707400	3751	2044637	3983		
безвірців	5972	3309	50	2287	10		
інших	1012676	310937	2809	373	10841		
	25694700	17779287	3898428	2048373	1035693		
	Німц.	Литв.	Росіян.	Тутешніх.	Чехів.	інш.	не-від.
греко-католиків	383	6	504	348	32	325	3
римокатоликів	94017	21639	1144	113	7398	4310	40
православних	303	2227	41968	35135	18404	891	14
іудеїв	9937	74	1031	346	91	644	5
безвірців	135	7	46	-	17	111	-
інших	664617	091	4177	1	4686	3575	569
	769392	24044	48920	38943	30628	9856	631

Таблиця показує розбитість кожної національності на значне число релігійних груп! Оскільки православ'є і уніятство є виразними формами історичної боротьби з католицизмом, то впадає в око "статистичне" прилучення багатьох уніятів і православних /361294 + 545457 = 906751/ до католиків. 906751 особи - це українці в минулому і сучасному, але поляки хочуть з їх зробити поляків. Другий цікавий факт: і православні, і уніяти, і іудеї є в кожній народності. Тут є певна доза

і асиміляційного явища. Третій факт: безвірців більше у тій народності, яка більш урбанізована. Село і віра - тотожні. Українці і білоруси найменш "безвірні".

В ЧСР релігійний склад народів за переписом 1931р. такий:

	Всіх	Україн.	Мадяр.	Жиди	Чехи.
грего-католиків	535543	327333	24742	23	94934
православних	73097	63631	171	12	3483
римо-католиків	10405083	6586	475936	74	6771833
чеськословенців	525333	44	3	1	521387
іудеїв	354342	3751	29473	130616	73371
евангелистів	990319	1196	14771	19	590353
інших	2224	224	40	4	1132
безвірців	724507	136	220	100	703116
невідомих	2119	19	75	6	1378
	13613172	461949	545431	180255	8760937

	Німці.	Поляки.	Инш.	Чуж.
грего-католиків	384	230	14022	13926
православних	76	15	962	5757
римо-католиків	29345.9	48121	9919	153040
чеськословенців	391	91	34	3482
іудеїв	49123	74	112	17322
евангелистів	121893	26943	617	34527
інших	895	124	29	376
безвірців	15986	347	78	4574
невідомих	291	8	33	304
	3123568	75853	25871	238808

у в і д с о т к а х:

	Всіх	Укр.	Мад.	Жиди	Чехи.	Німц.	Пол.	Инш.	Чуж.
грего-кат.	3.93	83.84	3.32	0.01	1.03	0.01	0.30	54.43	5.83
православ.	0.54	13.53	0.02	0.01	0.04	0.00	0.02	3.73	2.41
римо-кат.	76.44	1.43	63.35	0.04	77.48	93.95	63.44	33.34	66.17
чеськосл.	3.86	0.01	0.00	0.00	5.95	0.01	0.12	0.13	1.46
іудеїв	2.60	0.31	3.95	99.87	0.34	1.53	0.10	0.43	7.46
евангелист.	7.28	0.26	28.81	0.01	6.74	3.90	35.52	2.39	14.46
інших	0.02	0.05	0.01	0.00	0.01	0.03	0.16	0.11	0.16
безвірців	5.32	0.04	0.03	0.06	8.02	0.51	0.33	0.30	1.92
невідомих	0.01	0.00	0.01	0.00	0.02	0.01	0.01	0.15	0.13
	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Українці в ЧСР переважно уніяти і православні. Уніяцтво, до відокремлення православних, було "українською релігією". Уніяцтво протрону розкладається, оскільки хоч невеличка частина переходить з української до іншої народності.

На території Польщі і ЧСР українцями себе вважають 7.50% жидів. Поскільки признання до поневоленої і малокультурної національності є річ не вигідна, то оці 7.50% жиди є показником асиміляційного процесу в жидівстві, яке шире чи не шире в значній мірі заявляє себе належними до інших націй.

Українці на Буковині і в Бессарабії в подавляючій більшості православні.

Оскільки українці на 92% живуть в селах, займаються хліборобством і в більшості цілком неграмотні, то ідеологічною підготовкою їх до суспільного життя ще довго залишиться релігія. Методи большевицької боротьби з релігією остільки brutальні, що можна наперед сказати, що вони успіху не матимуть. Одна ідеологія може зникнути лише при

умові з а м і н и її другою ідеологією, а ця заміна завжди вимагає довгого часу і методичної освітньо-виховавчої праці. Поскільки у большевиків замість виховання панує принцип терору, то хоч терор і дає певні наслідки, бажані для гнобителя, але дає ще більш наслідків не бажаних, тому наперед можна сказати, що однією з причин протибольшевицької революції буде релігія.

Цілком інші ідеології панування на східних і західних наших землях витворюють потроху розлом між двома частинами українського народу. Коли соборність України скоро не здійсниться, то ми станемо перед фактом типологічного розшарування українців по лінії релігійного виховання. Релігійний поділ українців вказує на слабкість інших психологічно-виховавчих чинників.

Лише величезною напруженою культурно-освітньою працею можна вивести українців на шлях поступу і розвитку, дуже загальмованого релігією.

6. ІНШІ КУЛЬТУРНІ РОЗШАРУВАННЯ УКР. НАРОДУ.

Виходячи з засади, що ідеологічно-культурна підготовка людини є витвором тих оточень, в яких вона перебуває, а також продуктом її індивідуального досвіду /практики/, треба ясно зазначити, що господарські, політичні і культурні класи суспільства є ріжні своєю підготовкою і досвідом індивідів.

Оскільки ми бачили розшарування укр. народу на культурні групи в залежності від мови, неграмотності, різних рівнів грамотності /і освіти/, різної степені витворювання засобів культурного впливу /преси і книжок/ і релігійних ідеологій, то цим ми зовсім не висчерпали всієї складності культурної диференціації укр. населення. Поділ на професії і фахи є основою поділу д о с в і д у, а це значить і поділу на ріжні о б с я г и і р і в н і свідомости чи культурної підготовки. Так само і політичний поділ населення на керуючих, підлегло-керуючих і підлеглих є основою різного д о с в і д у, а значить і різної свідомости в області керовництва людською поведінкою: одна свідомість у головних керовників, друга - у підлеглих керовників і третя - у підлеглих.

Ці розшарування є основою явища культурної ріжнотності індивідів і груп, яку ми всі бачимо навколо себе. Однак користування тими чи іншими витворами суспільного процесу так само зріжничкує людську свідомість. Взяти б хоч мистецтво: воно з його ріжними родами і різною степеню об'єктивації розбиває людей на багато культурних груп. Користування кіном і радіозвуком зріжничкує чимало.

Таким чином, ми спостерігаємо величезне число окремих культурних груп. Тяжко між ними проводити точні межі, тому в науковій літературі прийнято орудувати поняттям т и п у, як явищем очевидного споріднення між об'єктами. Ні один дуб не тотожний з другим, але між ними багато є спільного. Всі риси, що входять в ту спільність, становлять разом т и п дуба. Таким чином, типовість є явищем повторення д е я к и х /а не всіх/ ознак. Кожна конкретна людина в де-чім не подібна до всіх людей, але у неї багато і типологічних спільностей. Однак, з культурного боку беручи, типові риси повторюються у людей лише о д н а к о в о г о суспільного оточення. Типологічно одріжняються дуже люде с е л а і м і с т а, а в місті кілька культурних шарів, цебто кілька різних т и п і в, у яких і обсяг, і зміст, і характер знання та переживань р і ж н и й. Вроджені рефлексивні однакові, але придбані - не однакові. Біологічна характеристика всіх людей однакова, але суспільно-культурна не однакова. Отже коли ми говоримо про культурні групи, то маємо на увазі неоднаковість в числі і якості прид-

баних рефлексів.

Всі попередні дані свідчать, що український народ складається не з одного, а з багатьох культурних груп, у кожній з яких характер, обсяг і зміст знань різний.

По скільки не легка характеристика цих груп-типів, то ще тяжча характеристика їх сукупності. А цим явраз і займається сучасна не розвинена наука про суспільні явища. Відомі оті довгі розмови про "національні типи". Коли кожна нація складається з кількох різних культурних типів, то як вивести характеристику всієї нації, як знайти національно-типологічні риси у кількох різних культурних типів? Хоч таких спроб багато, але задалегідь для нас ясно, що вони не вдалі. Грандіозна робота А.Фюльє, що написав про психологію європейських народів, тому доказом. Тако ж спроби наших учених Костомарова /"Дві руські народності"/, В. Антоновича /"Три народні типи національні"/ і їх перефразування напр. у М. Грушевського /"На порозі Нової України"/ також свідчать про це. У інших учених, напр. у М. Драгоманова /його збірник "Малоруськіє предання и розказы"/ або проф. Л. Білецького /"Українська народня поезія", 1927р., курс лекцій/ знаходимо характеристику укр. народу, без поділу його на культурні групи: за народ береться с е л я н с т в о, а з його словесности виводиться його культурну характеристику, установлюється його "вдача". Дозволю собі де-що процитувати з книги проф. Л. Білецького, як найновішої спроби змалювати вдачу /тип/ українського народу. Професор каже:

"В д а ч а. В очах чужоземних мандрівників, послів і ин. з давніх давен тодішні наші люди вважалися за щ и р и х і п р и в і т н и х; цю вдачу наш нарід заховав до сьогоднішнього дня. До чужих наші люде ласкаві й гостинно приймають їх. Дітки були вірні своїм чоловікам, не раз убивали себе, коли вмирав їх чоловік. Дуже любили й люблять наші люде волю. Любили й люблять повеселитися й забавитися, поспівати й побенкетувати: без пісні, танців і гри не обходилася ніяка огазія".

"З в и ч а ї. Ця привітна та весела вдача відбилася й на звичаях нашого народу".

"В і р а. Веселими очима дивилися українці на світ Божий".

"В і р у в а н н я у к р. н а р о д у. Є ціла низка явищ і фактів у природі, до яких нарід не може підійти звичайним способом і зрозуміти їх конкретно.... Лише народня творча фантазія намагалася збагнути їх і конкретизувати їх на свій лад у певні витвори вже власного духу народнього. На цій основі поруч із релігією поганською повставали і народні в і р у в а н н я, що те-ж до певної міри творили релігійно-пантеїстичний світогляд, але другорядний - примітивніший. Ці вірування життя народне донесло аж до сьогоднішнього дня. Вони тримаються серед народу міцно і змінюються протягом довшого часу, бо вони є, так би мовити, фактичним знанням та уявлінням первісного розуму про природу".

Ми з проф. Білецьким очевидно не належимо до українського народу, бо ні однієї з указаних рис не маємо. Дана ним характеристика очевидно відноситься до неграмотної частини нашого народу, але й тут риси дивовижні! Що наші люде "щирі і привітливі" - тому свідком брехня і грубість; що чужих приймають "ласкаво" - показують погроми, а також шовінізм укр. інтелігенції; що жінки вірні своїм чоловікам - в цім можна сумніватись на основі пісень про "гречку"; що дуже люблять волю - це сумнівно: з факту постійної неволі можна скорше вивести навпаки - люблять неволю; що привітна та весела вдача, то це стоїть в суперечности до суму й журби /"грустнїя малоросїйскїя пьсни"/;

що веселими очима дивляться на світ божий, то це иноді буває... коли є що їсти. Костомаров писав, що наш народ ідеаліст, демократ, естет, індивідуаліст, а москаль - матеріаліст, монархіст, нечепура, колективіст. В. Антонович писав, що українець несянжолік і демократ, москаль - флегматик і монархіст, поляк сантвінік і аристократ.

Чи це все відповідає дійсності? Ні. Такі характеристики могли б мати місце при вивченні конкретних індивідів /в біографіях/, але ні в якому разі не колективів /в соціології/.

Коли дослідник переконався, що українці й досі повторюють ті поняття про світ, які він виробив ще за часів поганства, то він робить правильний висновок, що це примітивізм, бо інші скупини укр. народу мають цілком інші поняття, установлені шляхом наукового досліджу. Коли ви поставите перед очима таких дві скупини укр. народу /примітивну і науково-освічену/, то, скажіть будь ласка, яку національно-типологічну характеристику їм дасте? Щоб підкреслити належність їх до однієї нації, то очевидно мусяте сказати лише про спільні у їх риси, а це зведеться лише до зоологічної їх характеристики: і ті й другі є люди з двома ногами, руками, очима і т.д., що ж до їх понять, уявлень, то це два окремі світи. Коли в основу національної характеристики візьмете прикмети однієї групи, то другу мусяте виключити з складу нації, і навпаки. Брати до характеристики народу такі риси, як "ширисть", "привітність", "веселість", "вірність жінок" і тп., цілком не можна, бо це не типові риси, а окремі моменти з життя індивідів. Ці "риси" не характерні навіть для індивідів: індивід зараз "ширий", а через хвилину збреше, зараз веселий, а за хвилину вже може зажуритись, потім заплакати, зараз жінка вірна своєму чоловікові, а за пів-години піде на побачення з любовником.

Наукова типологія індивідів і скупин є ще ділом будучини, а ще дальшої будучини є діло утворити наукову типологію складних суспільних агрегатів, як місто, село, народ і ин.

Наші подані раніше відомости показують, що хоч наш народ в подавляючій більшості складається з селян, а це-б, здавалося, є передумовою його типової одноманітності, тим не менше очевидним є факт, що укр. народ складається з багатьох культурних скупин. Досліджу над цими скупинами, монографічне вивчення їх, ще не розроблено, але наведені нами дані вже чимало пояснюють. Сумарну характеристику скупини "неграмотних", що замкнуті в убогих селах, можна зробити, переглянувши матеріяли "народної словесности". Наші етнографи зібрали таких матеріялів багато, але наукової переробки їх ще нема.

Значно тяжче характеризувати неграмотних в місті, оскільки ці індивіди підлягають впливам різних культурних шарів такого складного і повного контрастів агрегату, як місто. Ще тяжче науково характеризувати скупину грамотних і відокремлювати між ними різні групи: контрастові групи легко описати, але сусідні - дуже тяжко через те, що треба знати кожного індивіда групи, щоб відокремити спільні риси від розбіжних.

В дальшому ми спробуємо провести основні лінії в характеристиці різних культурних скупин в населенні на українських землях. Ми це зробимо тоді, коли розглядатимемо культурний процес на Україні і його в и т в о р и, як об'єктивований психологічний зміст різних скупин.

VI. ПОЛІТИЧНА СТРУКТУРА УКР. НАРОДУ.

Політичним відношенням треба вважати відношення влади і підпорядкування в складних суспільних агрегатах, якими називаємо громадами /село, місто, держава/.

Само слово політика походить від грецького "поліс" - значить самостійне місто /цеб-то місто-держава/. діяльність людей, направлена на упорядкування відносин в громаді і виявлявана в формі організації керуючих органів, є політикою. Змістом її є боротьба за владу, організація влади, утримування чи охорона влади в громадах. Генетично явище влади виростає з інстинктів самоохорони індивідуальної та гуртової і початково виявляється в рефлекссах нападу. Батько і мати, виховуючи дітей до життя, часто наказують дітям вести себе так або інакше. В цім наказуванні вже є зародок того, з чого виростає влада одного індивіда над другим або інакше: функція керівництва поведінкою підлеглих індивідів чи скупин. Однак не всяке керівництво ми можемо назвати політичним: дірігент керує хором чи оркестром, хтось керує фігурами танцю, офіцер керує боем жовнірів, директор фабрики керує працею підлеглих службовців і робітників, генерал командує /керує/ парадом, учитель керує школою, піп керує парафією, лідер керує боротьбою партії, начальник керує людським апаратом своєї установи, голова керує зборами наукового конгресу, режисер керує виставою, хтось керує грою в гурті дітей на вулиці, капітан керує кораблем /власне людьми/ і т.д. і т.д. - це все явища керівництва, але це не політичне, а технічне керівництво або адміністрація. Це керівництво відбувається в усіх організованих згуртуваннях, простих чи складних, але не в громадах, не в вищих складних територіяльних агрегатах, якими є села, міста, держави і їх складові частини /"кутки" в селах, "райони" в містах, "краї", "губернії", "округи", "повіти", "райони" чи "волости" в державних організаціях/. Коли діло торкається територіяльних складних агрегатів-громад, то тут керівництво приймає не лише технічно-адміністративний, але й політичний характер, цеб-то керівництво відбувається проти волі членів громади, означення мети належить керівникам, які керують суспільним процесом в даній громаді.

Поскільки політикою називається сукупність способів певної поведінки, то поняття "політика" в звичайній мові вживається дуже широко, прикладаючи його до різноманітної діяльності людини; скрізь там, де людина ставить якусь мету, способи досягнення цієї мети люде й називають "політикою": "економічна політика", а її ще поділяють на с-господарську, лісову, промислову, торговельну, транспортну, податкову, митну і т.д. без кінця; "культурна політика" з поділом на "шкільну політику", "національно-культурну" і ин.; "законодавча політика" з поділом на "робітничу", "соціяльну", "політику права" і т.д. Часто приходить на думку, що політикою люде називають всяку метоставну діяльність, всяку поведінку людей з боку її техніки і її цілей. Таке "широке" вживання слова "політика" затемнює його зміст. Це виникає через те, що в людській мові ще мало термінів для окремого називання кожного роду поведінки. У військовій діяльності, правда, є окремі терміни /стратегія, як теорія постановки цілей і тактика, як сукупність способів ведення бою/, але й тут вживається термін "воєнна політика", як певна частина діяльності керуючих шарів держави - уряду і його органів.

Коли діяльність верхніх органів держави називається політикою,

з підрозділом на окремі її види /міжнародна і внутрішня, воєнна, культурна, фінансова і т.д./, то це зрозуміло: держава є громада, діяльність її керуючих органів є політика, але чому "політикою" називається діяльність окремого підприємця, окремої особи що-до другої особи?

Політичною діяльністю окремих осіб можна називати лише таку, що направлена на здобуття влади в громаді, на її організацію і охорону, а також на повалення небажаної влади. Через те "політичним життям" треба називати діяльність керуючих органів у громадах /село, місто, держава/, а також діяльність і н д и в і д і в, направлена на політичну владу /вибори її, організація її, усунення її/ і подібна діяльність їх спеціальних скупчень або п а р т і й. Політичну поведінку треба одрізнити від технічно-адміністративного керівництва, хоч в діяльності громадських органів /сільських, міських, державних/ адміністративно-технічне керівництво совпадає з політичним. Тут політика, як постановка мети, і політика, як здійснення її певними засобами, зливаються в одне явище політичної поведінки влади.

Розуміється, кожна діяльність людини може сприяти або не сприяти її політичним цілям, може збільшувати чи зменшувати її політичний успіх - це ясно вже тому, що кожна діяльність людини є чинником її розвитку в позитивному чи негативному для неї напрямі, а цей р о з в и т о к означає збільшення чи зменшення її політичного впливу, цеб-то можливості проводити в життя свого "наказу", здійснення своїх волевих спонук.

Розглядаючи політичну структуру укр. народу, ми стежимо за тими явищами, що свідчать про стремління українців до влади в г р о м а д а х /селах, містах, державі/, а тому нам цікаві відомості про участь українців у в и б о р а х, в у р я д а х і їх органах, про українські п а р т і ї.

І. НА УКР. ЗЕМЛЯХ БУВ. РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ.

Політичне гуртування українців до революції 1917р. в був. Росії почалося фактично з 1846р., коли було założено нелегально відоме Кирило-Методіївське Брацтво, на чолі з Костомаровим, Кулішем і Шевченком, одначе 1847р. Брацтво було вже погромлене через зраду одного провокатора /Петрова/. Терор царя Миколи I на членів Брацтва зупинив політичну організацію укр. руху надовго. Відновлення політичної організації зв'язане з діяльністю Драгоманова, коли по Україні існували нелегальні гуртки укр. соціалістів-федералістів. 1890р. заснувалась в Галичині укр. радикальна /соціалістична/ партія під проводом Франка і Павлика на програмі Драгоманова.

На Надніпрянщині 1900р. заглалась перша українська партія під назвою "Революційна Українська Партія" /РУП/ по ініціативі М. Русова, Д. Антоновича і ин., яка 1904р. розпалась на три течії: соціал-демократичну, що оформилась як УСДРП, на націонал-соціалістичну "Укр. Народну Партію" /УНП/ і безпартійні соціалісти-революціонери. В тих же часах виникла "Укр. Соціалістична Партія", але скоро зникла. Виникли радикальна і демократичні партії, але згодом об'єднались в одну Укр. Радик-демократ. партію. На виборах до I державної думи українців-депутатів вийшло /але не під укр. прапором/ кілька десятків, що організувались в "Український Клуб" і видавали свою часопись. В II д думі українців-депутатів було вже до 60 дум, але через розгон і цієї думи українські депутати не виявили значної політичної агції. Легальна діяльність партій, що стояли лівіше за "октябристів" і "поступовців" /буржуазних поміркованих лібералів-монархістів/ в Росії була не можлива.

Світова війна принесла на Україні знищення української преси.

Революція 1917р. розв'язала українцям руки для політичної діяльності. Легально виступила Укр.Партія Соціалістів-Революціонерів, що за кілька місяців розгорнулася з нелегальних раніш гуртків до числа в кілька сот тисяч членів. Партія мала абсолютну більшість в Центральній Раді і Трудовому Конгресі, але в урядовій політиці першої ролі не грала. Війна з більшовиками остаточно закінчилась в 1920р. поразкою українського руху, що повело за собою зникнення українських політичних партій: почасти знищення у війні, почасти перехід до більшовиків, почасти відхід на еміграцію, почасти перехід на нелегальне становище в розпорошеному стані.

На Україні порядкує під назвою "Комуніст.партії більшовиків України" відділ Російської Комуніст.Партії, в якому знаходиться і деяке число українців.

На початку революції 1917р. членів російської комуністичної партії на Україні оперувало 1060 осіб, але поступенно це число збільшувалось, так що в кінці 1917р. їх уже було кілька тисяч осіб, а дедалі це число зростало невпинно, як показують слідуючі дані:

R.1919	-	16363	осіб	I.I. 1925	-	101852
1920	-	33480	"	" 1926	-	151939
1921	-	95243	"	I.I. 1927	-	181226
1922	-	73804	"	I.I. 1928	-	196752
1923	-	53838	"	I.I. 1929	-	231360
I.I.1924	-	57016	"			

Національний склад КП.б У. на 10 січня 1927р. подає совітська статистика такий:

	Членів.	Канди- дат.	Разом.	% до підсум.	Членів.	Канд.	разом	% до підсум.
Українці.	53050	34135	87185	51.96	Румуни	51	77	58 0.03
Росіяни	34462	11694	46156	27.31	Серби	39	6	45 0.03
Жиди	14787	5519	20306	12.10	Чуваші	35	9	44 0.03
Білоруси	3201	1054	4255	2.53	Грузини	33	10	38 0.03
Поляки	2225	817	3042	1.81	Мордвини	30	5	35 0.02
Латиші	1236	201	1437	0.87	Башкири	12	7	19 0.01
Німці	665	404	1069	0.64	Фіни	14	5	19 0.01
Татари	612	223	835	0.50	Караїми	12	5	17 0.01
Греки	412	381	793	0.47	Корейці	15	3	18 0.01
Молдовани	347	291	638	0.38	Італійці	13	4	17 0.01
Болгари	326	184	510	0.30	Осетини	11	4	15 0.01
Литвини	260	65	325	0.19	Зиряни	10	1	11 0.01
Чехи	151	33	184	0.11	Галичани	6	5	11 0.01
Китайці	163	19	182	0.11	Словаки	9	1	10 0.01
Мадяри	147	17	164	0.10	Турки осм.	8	1	9 0.01
Естонці	106	20	126	0.07	Карели	6	2	8 0.00
Вірмени	90	22	112	0.07	Інші 36 нац.	68	21	89 0.05
					Незазначені	198	107	305 -

Разом: член.-112805, канд.-55282, разом - 168087, % % - 100.

Таким чином українці становлять 52% в партії, росіяни 27%, жиди 12%. Коли прийняти до уваги національний склад УССР, то ми можемо установити ступень "комуністичности" народностей, що живуть на Україні, а власне на I комуніста даної народности припадає його некомуністичних земляків, що живуть на Україні:

Китайців	5	Словаків	18	Жидів	77
Мадяр	5	Литвинів	20	Чехів	86
Корейців	6	Сербів	22	Вірменів	90
Башкир	6	Татар	26	Греків	132
Естонців	6	Румунів	26	Караїмів	138
Латишів	7	Мордвинів	33	Поляків	157
Осетинів	13	Грузинів	33	Болгарів	180
Фінів	15	Італійців	35	Українців	266
Білорусів	17	Турків	36	Німців	369
Чувашів	20	Росіян	58	Молдованів	404

Більше 66 націй склалися на те, щоб утворити КПБУ, але що деякі нації і м п о р т о в а н і зовні, показує наглядно ця таблиця: фактично відомо, що москалі гнали на Україну свої загони, складені з міжнародніх авантюристів та ландскнехтів - вони тепер керують українським людом, як комуністи і громадяни України!

Цікаві риси можна побачити з таг зв. "соціального" складу партії на 1 січня 1928 і 1929 р.р.:

		Роб.	Селян.	Служб.	Инш.
Полісся.....	1928	51.1	31.4	15.1	2.4
	1929	54.0	30.8	13.7	1.5
Правобереж.....	1928	59.1	23.7	16.2	1.0
	1929	63.6	22.7	13.2	0.5
Лівобереж.....	1928	59.2	20.1	18.6	2.1
	1929	64.0	18.8	16.5	0.7
Степ.....	1928	63.1	21.0	14.0	1.7
	1929	66.8	19.7	12.8	0.7
Дніпровськ.пром.	1928	68.2	17.8	12.7	1.3
	1929	69.9	17.1	12.1	0.9
Гірничий.....	1928	82.3	8.7	7.4	1.6
	1929	82.1	8.7	7.9	1.3
По УССР	1928	66.3	18.5	13.6	1.6
	1929	69.4	17.4	12.3	0.9

Робітників /1929р./ в КПБУ 160321, селян 40273, службовців 28402, інших 2097. Керують партією і вищі посади займають, розуміється, освічені члени, цеб-то "службовці", робітники на низчих ролях, селяни- "публіка". Морстока диктатура службовців, що мають в своєму розпорядженні військко, поліцію, корпус шпівнів і апарат підлеглих виконавців - в цім таємниця панування над величезними розпорощеними масами.

Комуністи підготовляють собі кадри в спеціальній організації "Ленінський Комуністичний Союз молоді України" /ЛКСМУ/.

На 1 січня 1929р. ЛКСМУ має такий склад:

	Всіх			
	Осередків.членів.	Робітн.	Наймитів.	
Полісся	1114	31333	8721	2507
Правобереж.	3089	82585	27237	8038
Лівобереж.	2396	93804	32453	10461
Степ	1670	61135	22084	9025
Дніпров.пром.	803	47314	22113	5586
Гірничий	871	70764	49318	3097
УССР	9943	386935	161931	38764

	С е л я н		Кустар.і	Інших
	бідних.	середн.	ремісн.	та назнач.
Полісся	12705	3164	1353	1953/930
Правобереж.	32939	6129	3175	4917/790
Лівобереж.	34744	7472	1811	6863
Степ	20046	3811	890	5225/54
Дніпров.пром.	12464	2568	663	3915
Гірничий	9755	2718	338	5533
УССР	122653	25862	8230	28411/1084

Соціалний і національний склад ЛКСМУ в % % :

	С е л я н		Куст.і	Інші		
	Робітн.	Найм.	бідн. серед.	реміс. та назнач.		
Полісся	27.9	8.0	40.5	10.1	4.3	6.2/3.0
Правобереж.	33.0	9.8	39.9	7.4	3.8	6.0/0.1
Лівобереж.	34.6	11.2	37.0	3.0	1.9	7.3
Степ	36.1	14.8	32.8	6.2	1.5	8.5/0.1
Дніпров.пром.	46.8	11.3	26.3	5.4	1.4	8.3
Гірничий	69.7	4.4	13.8	3.8	0.5	7.8
УССР	41.9	10.0	31.7	6.7	2.1	7.3/0.3

	Укр.	Рос.	Жидів.	Пол.	Німц.	Молд.	Інш.і назнач.
	Полісся	69.5	6.5	17.4	1.6	-	-
Правобереж.	68.9	4.0	23.3	2.6	-	м.0.1	1.2
Лівобереж.	75.2	12.7	10.9	0.3	м.0.1	м.0.1	0.9
Степ	52.6	19.0	20.6	0.5	1.1	1.1	5.1
Дніпров.пром.	66.2	17.0	13.3	-	0.3	-	3.2
Гірничий	49.2	42.6	3.5	-	0.2	-	4.5
УССР	64.1	17.1	14.7	0.8	0.2	0.2	2.7/0.2

"Молода гвардія" большевицької окупації доходить до 400 тисяч душ. Тут % українців досить високий - 64, але... все ж таки керують не-українці. Партія і її підлітки разом мають 618000 членів. І цього досить, щоб тримати в руках 30 мільонів населення.

З погляду соціо-техніки підготовка молоді для політичної праці має незвичайну вагу: ця підготовка означає в и ж о в а н н я, цеб-то вщиплювання певних рефлексів, які згодом, яко з в и ч к и, будуть керувати поведінкою людей. Комуністи роблять те, що для буржуазії робить церква і школа. І тому комуністи м а ю т ь б у д у ч и н у. Цього не розуміє українська інтелігенція, яка допускає, щоб її дітей виховував п р о т и в н и к.

По скільки УССР реклімується, як держава "українських робітників і селян", то важно оглянути участь їх в керівництві суспільним процесом УССР.

Секретар ВУЦИК'у А.Буценко видав книжку "Радянське будівництво та нацмени на Україні", в якій подає цікаві відомости про національний склад державних органів - Рад на Україні в 1924-25р./в процентах/:

	Укр.	Рос.	Жидів.	Поляк.	Інших.	Разом.
Членів сельських рад:	87.40	6.30	1.54	1.26	3.50	100"
Делегатів район.з'їздів:	32.35	8.78	3.15	1.13	4.59	100"
Членів район.виконкомів:	78.90	11.23	2.95	1.00	5.92	100"
Делегатів округн.з'їздів:	71.98	14.91	6.13	1.45	5.53	100"
Член.округн.виконкомів:	60.92	25.05	6.85	1.93	5.25	100"
Делегатів губ.з'їздів:	58.28	19.46	3.43	1.59	12.24	100"
Членів губ.виконкомів:	45.00	24.63	11.01	2.68	16.68	100"

В цій таблиці, як не можна краще, відбивається образ панування

нац. меншостей над українською більшістю і вся штучність "радянської системи влади": що-старший орган влад, то українців менше, а росіян, жидів, поляків і інших більше, так що "нагорі" українці вже в меншості, а нац. меншості - в більшості.

Тоді-ж опубліковані большевицькі відомости про склад державних, партійних, промислових, фінансових установ виглядають так: х/

Росіян Жидів Україн. Инш.

1. В органах політичного керівництва				
/ партія + центральні урядові уст. /	41.7%	25.0%	24.3%	9.0%
2. В господарському керівництві				
/ промисловість + фінанси /:	49.5	26.7	15.5	8.3
Пересічно	44.7	25.5	20.9	8.9

Пригадуючи соціальну структуру укр. населення, ми мусимо вказати, що на такий склад керуючих органів на Україні, діють два чинники: московська диктатура і нац. склад міст. Поскільки м і с т а керують селами взагалі і поскільки українці в містах є меншістю, то містами і Україною керує мійська більшість, яка складається з росіян, жидів і ин. Коли-б у цих містах була у к р а ї н с ь к а більшість в робітництві, інтелігенції і буржуазії, то хоч би яка була диктатура, а більшість є більшість - вона б виявилась натурально скрізь.

Погляньмо далі на склад органів за два роки: 1926-27, 1927-28:

Органи влади:	Число органів	Число їх членів	П а р т і й н і с т ь :			
			Члени і кандид. КПБУ.	Члени і кандид. ЛКСМУ.	Безпартійні.	
А. Сільради	I. 1928-29	10915	256949	10.7	6.1	83.2
	II. 1926-27	10703	250004	9.0	4.0	87.0
1. Українські	1928-29	9873	234952	10.5	6.2	83.3
	1926-27	9789	230761	8.9	4.1	87.0
2. Російські	1928-29	388	10496	12.3	5.1	82.6
	1926-27	333	8791	9.3	2.7	88.0
3. Німецькі	1928-29	243	3573	11.0	3.1	85.9
	1926-27	237	3330	7.5	1.2	91.3
4. Польські	1928-29	150	1749	9.2	4.4	86.4
	1926-27	131	1470	6.3	2.6	91.1
5. Жидівські	1928-29	94	1527	19.2	14.0	66.8
	1926-27	86	1574	15.1	11.6	73.3
6. Молдованс.	1928-29	71	2147	10.4	4.6	85.0
	1926-27	58	1817	8.9	2.7	88.4
Б. Селищ. Ради	1928-29	138	8819	34.3	10.2	55.5
	1926-27	138	7848	29.7	7.9	62.4
1. Рудничні	1928-29	25	1710	48.0	8.0	44.0
	1926-27	25	1512	41.6	8.4	50.0
2. Залізничні	1928-29	5	259	44.4	8.9	46.7
	1926-27	5	200	51.5	1.5	47.0
3. Фаб.-завод.	1928-29	14	915	42.1	7.4	50.5
	1926-27	14	753	38.1	7.8	54.1
4. Інші	1928-29	94	5935	28.9	11.3	59.8
	1926-27	94	5383	24.4	8.0	67.6
В. Мійські Ради	1928-29	93	18166	51.4	6.9	41.7
	1926-27	93	15625	46.3	4.9	48.8

х/ Подробиці див. в моїй статті "Хто керує Україною". / Нова Україна, 1926 р./.

Органи влади:		Число органів.	П а р т і й н і с т ь:			
			Число їх членів.	Члени і кандид. КПБУ.	Члени і кандид. ЛКСМУ.	Безпар- тійні.
І.Промис.міста	1928-29	26	10853	55.6	5.4	39.0
	1926-27	26	9999	48.1	4.5	47.4
2.Не пром. "	1928-29	67	7333	45.3	9.1	45.6
	1926-27	67	5626	43.1	5.6	51.3
Г.Райнові Зізди	1928-27	581	74190	32.7	8.5	58.8
	1926-27	621	55001	32.8	5.6	61.6
Г.Райвиконкоми	1928-29	582	14245	53.0	5.7	41.3
	1926-27	621	13105	49.8	2.9	47.3
Д.Окружні Зізди	1928-29	41	11409	58.9	5.4	35.7
	1926-27	41	17229	55.4	3.3	41.3
Е.Окр.виконкоми	1928-29	41.	2704	71.8	1.7	26.5
	1926-27	41	2379	71.5	0.6	27.9

Н а ц і о н а л ь н і с т ь:

		Укр. Рос. Жиди. Поль. Німц. Молдов. Інш.						
		Укр.	Рос.	Жиди.	Поль.	Німц.	Молдов.	Інш.
А.Сільради І.	1928-29	87.9	5.1	1.6	1.6	1.5	1.0.	1.3
	1926-27	87.8	5.5	1.6	1.5	1.5	0.9	1.2
І.Українські	1928-29	94.8	2.0	1.1	1.2	0.3	0.3	0.3
	1926-27	94.2	2.5	1.0	1.0	0.4	0.4	0.5
2.Російські	1928-29	19.3	79.3	0.4	0.1	0.2	м.0.1	0.7
	1926-27	10.1	88.9	0.2	0.1	0.1	0.2	0.4
3.Німецькі	1928-29	9.2	3.3	1.2	1.3	84.2	0.1	0.7
	1926-27	10.3	3.5	0.7	1.1	83.4	0.1	0.9
4.Польські	1928-29	20.6	0.9	1.9	73.4	2.6	0.1	0.5
	1926-27	16.8	0.7	1.8	77.5	2.9	-	0.3
5.Жидівські	1928-29	4.1	1.0	93.1	0.1	1.6	-	0.1
	1926-27	5.0	1.1	92.2	-	1.3	-	0.4
6.Молдован.	1928-29	14.4	5.4	2.3	0.3	м.0.1	77.0	0.6
	1926-27	20.2	4.6	1.7	0.1	0.2	72.7	0.5
Б.Селищ.Ради	1928-29	50.9	20.9	23.3	1.0	0.3	0.6	3.0
	1926-27	54.0	19.2	22.3	1.1	0.4	0.5	2.5
І.Рудничні	1928-29	44.9	47.8	1.2	0.4	0.4	м.0.1	5.3
	1926-27	45.5	48.1	0.7	0.4	0.6	0.3	4.4
2.Залізничн.	1928-29	74.8	13.2	5.0	-	-	-	7.0
	1926-27	79.0	12.3	1.5	0.5	-	-	6.7
3.Фаб.-зав.	1928-29	56.5	34.6	2.8	2.0	0.3	-	3.8
	1926-27	63.6	28.1	2.7	0.9	-	-	4.7
4. Інші	1928-29	50.7	11.6	33.5	1.1	0.3	0.9	1.9
	1926-27	54.1	10.3	31.6	1.3	0.4	0.6	1.7
В.Мійські Рад.	1928-29	50.4	23.9	19.2	1.8	0.5	0.2	4.0
	1926-27	45.9	28.8	18.3	1.9	0.6	0.1	4.4
І.Пром.міста	1928-29	44.6	30.5	17.6	1.8	0.6	0.2	4.7
	1926-27	39.2	34.2	17.7	1.9	0.7	0.1	5.0
2.Не пром."	1928-29	58.9	14.0	21.5	1.8	0.4	0.3	3.1
	1926-27	56.5	18.3	19.3	2.0	0.5	0.2	3.2
Г.Район.Зізди	1928-29	82.9	7.9	3.8	1.5	1.3	0.7	1.9
	1926-27	82.5	8.9	3.3	1.3	1.3	0.7	2.0
Г.Райвиконком.	1928-29	78.7	9.4	4.3	1.8	2.0	0.9	2.9
	1926-27	80.1	9.5	3.8	1.7	1.8	0.6	2.5

Н а ц і о н а л ь н і с т ь:

Укр. Рос. Жиди. Поль. Німц. Молдов. Инш.

Д. Окружн. Зізди	1928-29	68.6	14.5	9.2	2.0	1.2	1.1	3.4
	1926-27	68.4	15.7	9.2	1.7	1.1	0.6	3.3
Е. Окр. виконком.	1928-29	61.7	17.3	10.0	2.4	1.6	1.3	5.2
	1926-27	58.2	21.9	10.0	2.3	1.2	1.2	5.2

Коли-б цю картину вважати об'єктивним відбитком дійсності, то й то розвиток її /"дінаміка"/ для українців за 4 роки представляється так:

		Укр.	Рос.	Жид.	Поляк.	Инш.
		в п р о ц е н т а х:				
Членів сельрад	1924-25	87.40	6.30	1.54	1.26	3.50
	1925-26	88.6	4.8	1.4	1.4	3.80
	1926-27	87.8	5.5	1.6	1.5	3.6
	1928-29	87.9	5.1	1.6	1.6	3.8
Делег. район. зіздів	1924-25	82.35	8.78	3.15	1.13	4.59
	1925-26	83.6	7.7	3.5	1.4	3.8
	1926-27	82.5	8.9	3.3	1.3	4.0
	1928-29	82.9	7.9	3.8	1.5	3.9
Членів райвиконком.	1924-25	78.90	11.23	2.95	1.00	5.92
	1925-26	80.3	9.4	3.7	1.6	5.00
	1926-27	80.1	9.5	3.8	1.7	4.9
	1928-29	78.7	9.4	4.3	1.8	5.8
Делегатів окр. зіздів	1924-25	71.98	14.91	6.13	1.45	5.53
	1925-26	69.5	14.7	9.1	1.7	5.0
	1926-27	68.4	15.7	9.2	1.7	5.0
	1928-29	68.6	14.5	9.2	2.0	5.7
Членів окр. виконком.	1924-25	60.92	25.05	6.85	1.93	5.25
	1925-26	59.5	20.7	10.7	1.5	7.6
	1926-27	58.2	21.9	10.0	2.3	7.6
	1928-29	61.7	17.8	10.0	2.4	8.1

Отже бачимо три виразних факти:

а/що-вищий орган, то українців менше, а росіян, жидів і поляків більше.

б/за 4 роки українці ледви збільшилися в органах, за те невпинно росте число жидів і поляків.

в/Совітська статистика обходить мовчанкою нац. склад всеукраїн. зіздів рад, ВУЦИК, у і уряду. Ясно, що українці тут в меншості.

Тепер порівняймо за три роки динаміку національного складу селищ міського типу і міст:

		Укр.	Рос.	Жид.	Пол.	Нім.	Молд.	Инш.
Селищні Ради /138/	1925-26	56.1	20.5	19.1	1.0	0.3	0.2	2.8
	1926-27	54.0	19.2	22.3	1.1	0.4	0.5	2.5
	1928-29	50.9	20.9	23.3	1.0	0.3	0.6	3.0
Міські Ради/93/	1925-26	45.5	27.3	20.6	1.8	0.4	0.2	4.2
	1926-27	45.9	28.8	18.3	1.9	0.6	0.1	4.4
	1928-29	50.4	23.9	19.2	1.8	0.5	0.2	4.0

Дивовижний факт: українців в міських радах потроху збільшується - пояснення цього факту бачимо у збільшенні числа українців у містах, але що значить, що в менших селищах /міського типу/ число українців падає? Здавалось би, відповідно всім статистичним даним, що коли українців у малих містах більше, то і в радах їх мусить бути

більше. Однак пильніший розгляд деталей показує, що "селищні ради" - це ніщо інше, як ради в рудничних, залізничних і фабрично-заводських пунктах, взагалі в промислових осередках. І ось тут число українців падає, бо в цих пунктах неспинно зростає число росіян і жидів. Українці з промислу витісняються - така є ознака часу в УССР.

Формування нових міст на шахтах і рудниках /Донбас і Кривий ріг/, при залізницях і промислових осередках йде, як бачимо на кошт українського народу, а це в недалекій будучині виявиться дуже шкідливо для України: нові міста - це осередки сил, що тиснуть і підпорядковують село.

Совітська система, усуваючи від політичної діяльності величезні маси українського люду, є грізною небезпекою для всієї будучини України. Совітська система, як вираз диктатури Москви над Україною, по своїх наслідках для українців, є не менш страшною, ніж був царизм.

а. ПОЛІТИЧНІ СКУПИННИ ПІД ПОЛЬЩЕЮ.

Структуру сел і міст в Галичині ми вже бачили: для українського люду соціальна ситуація тут значно гірша, ніж на Дніпрянщині, бо й загальне число українців менше /приймаємо 62%/ і число українців у містах вдвоє менше, ніж на Дніпрянщині /всього 24%/.

Українське політичне життя почалося тут з революції 1848 року, отже майже одночасно з Дніпрянщиною, і розвивалось трохи інакше завдяки іншій державній політиці старої Австрії. Кріпацтво скасовано було 1848р., конституцію заведено 1867р. Український рух ішов кількома політичними течіями /москвофільство і народовство/, але партійно-політична організація почалась з 1890р., коли заложено було під впливом Драгоманова радикальну партію.

Однак Драгоманов скоро вмер /1895р./, а незабаром розклаталась і радикальна партія /1899р./, з якої одійшло ліве крило і зформувалось, як укр.соціал-демократична партія, і праве - як укр.націонал-демократична партія, котра тепер відома під назвою "Укр.Націонал.-демокр. Об'єднання" /УНДО/. Згодом була організувалась укр.партія "християнських суспільників" клерикальна, але не розвинулась і рештки її влились в УНДО. Все за наших часів виникла укр.партія праці, але вона ґрунту ще не здобула, за-те розвинулась нова партія "Союз селян і робітників" /коротко зветься "сель-роб" /комуністичного напрямку замість української соціал-демократії, яка зникла цілком в 1921-22р., але силкується відновитись в 1923р./ з'їзд 3-9 грудня 1923р./ під проводом д-ра Л.Ганкевича. Таким чином в цей час маємо на укр.землях під Польщею такі українські партії: УНДО, УС-РП /радикали/, Сельроб, партію праці і укр.соц.-демократію.

Року 1907-го в Австрії було заведено загальне виборче право, яке дало змогу виявитись і укр.політичним течіям. В цей час головна боротьба велась ще за національну свідомість і тому в укр.науці було звернуто увагу на те, скільки прихильників мають за собою українці і москвофіли.

Цілу Галичину поділено було на 70 виборчих округ, з яких було мійських 34 /одномандатових/ і 36 сільських /двомандатових/. Такий поділ для українців був шкідливий, бо українець від міста не міг пройти тому, що більшість мійського населення не-українська. Сільські виборчі округи давали по два депутати, з яких один неминуче був не-українець з огляду на те, що і в селах є багато інших по-національності. Право голосування мала особа, не молодша 24 років. Сільських виборчих округ на Сх.Галичину припадало 19. Вислід голосування

був такий:

Кількість голосів, відданих при першому голосуванні на кандидатів:

I. Східна Галичина

	Українських		Москвофільських	
	абсол.	в %	абсол.	в %
а/в мійських округах разом	11503	100	-	-
б/в сельських округах:				
1. /58/Заліщики-Борців і ин.	38303	100	-	-
2. /60/Бучач-Підгайці і ин.	20234	98	406	2
3. /69/Теребовля-Чортків і ин.	19495	96	755	4
4. /53/Самбір-Рудка і ин.	12407	90	1928	10
5. /56/Коломия-Косів і ин.	37693	90	4424	10
6. /70/Скалат-Гусятин і ин.	12238	90	2220	10
7. /68/Тернопіль-Збараж і ин.	17423	89	2264	11
8. /59/Станіславів-Товмач і ин.	33235	87	5130	13
9. /64/Львів-Городок і ин.	11792	84	2275	16
10. /55/Калуш-долина і ин.	27442	76	8546	24
11. /61/Перемишль-Мостиска і ин.	17039	74	6090	26
12. /66/Бережани-Рогатин	25275	73	9241	27
13. /54/Дорогобич-Турка і ин.	22884	68	10773	32
14. /57/Стрий-Бібрка і ин.	24057	59	16759	41
15. /67/Ярослав-Цішанів і ин.	7552	59	5315	41
16. /62/Жовква-Гава і ин.	19623	49	20201	51
17. /65/Броди-Соколя і ин.	17331	41	24336	59
18. /63/Золочів-Камінка Струм. і ин.	8147	36	14479	64
19. /51/Сянік-Ліско і ин.	-	-	14846	100
	395728	72	149938	28
II. Західна Галичина /4 округи/	-	-	10218	100
Галичина разом	395728	72	160206	29

В у с і й Галичині при першому голосуванні подано 1814009 голосів, з їх на кандидатів української національності /в тім і москвофилів/ 555934 голосів або 46%, на кандидатів польських 658075 гол. або 54%. Одначе по С х і д н і й Г а л и ч и н і подано всього 862000 голосів, з їх на кандидатів української національності 545716 /63%/, на польських - 316000 /37%/. Жиди і ин. голосували за польських кандидатів.

Впадає в око незвичайно мізерне число українських голосів у м і с т а х - 11503. Міста на у к р а ї н с ь к і й землі вибирають не-українських депутатів - це і є прямий голос соціальної структури. Коли зробити порівняння поданих українських голосів з числа людности, яка говорить по-українському /як указав перепис 1900р./ і числом греко-католиків, то одержимо такі високо-цікаві дані:

Вибірча округи	Різниця між % людности з укр. розговірн. мовою і % укр. голос.	% люднос-ти з укр. розговірною мовою.	% укра-їнсь-ких го-лосів.	% люднос-ти греко-като-л. віри.	Різниця між % греко-като-л. людности і % укр. голосів.
51.Сянік і ин.	+ 0.1	55.6	55.7	54.6	+ 1.1
53.Самбір і ин.	+ 0.3	64.5	64.8	64.1	+ 0.7
54.Дорогобич і ин.	- 3.8	86.3	82.5	81.0	+ 1.5
55.Калуш і ин.	- 11.1	88.7	77.6	78.3	- 0.7
56.Коломия і ин.	+ 1.1	89.3	90.4	81.3	+ 9.1
57.Стрий і ин.	- 2.9	86.3	83.4	79.7	+ 3.7
58.Заліщики і ин.	+ 1.6	78.0	79.6	77.4	+ 2.2
59.Станіславів і ин.	+ 0.4	79.7	80.1	77.3	+ 2.8

Виборча округа.	Різниця між % людності з укр. розмовірною мовою і % укр. голосів.		% людності з укр. розмовірною мовою.	% українських голосів.	% людності греко-католиків.	Різниця між % греко-католиків і % укр. голосів.
	+	-				
60.Бучач і ин.	+ 11.1		61.0	72.1	60.9	+ 11.2
61.Перемишль і ин.	- 2.7		61.2	58.2	60.1	- 1.6
62.Мовква і ин.	- 1.1		81.2	30.1	77.3	+ 2.8
63.Золочів і ин.	- 0.2		61.9	61.7	60.9	+ 0.8
64.Львів-пов. і ин.	- 1.4		53.5	52.1	53.7	- 1.6
65.Броди і ин.	+ 1.7		78.3	80.0	77.0	+ 3.0
66.Бережани і ин.	+ 6.0		84.2	90.2	79.9	+ 10.3
67.Ярослав і ин.	+ 6.5		45.9	52.4	48.7	+ 3.7
68.Тернопіль і ин.	+ 8.6		58.9	67.5	59.9	+ 7.6
69.Теребовля і ин.	+ 13.2		57.8	71.0	58.0	+ 13.0
70.Скалат і ин.	+ 10.9		56.0	66.9	55.8	+ 10.1

Як бачимо, середній стовпець /число укр. г о л о с і в/показує добре по виборчих округах, що деякі українці розмовляють вже чужою мовою, але вважають себе за українців /таких чимало в Калусі, Бучачі, Теребовлі, Скалаті, Тернополі, Ярославі, Бережанах і ин./ . З другого боку, помітне число є українців, які не є грекокатоликами /Теребовля, Скалат, Бережани, Бучач, Коломия і ин./ . П о л і т и ч н а в о л я людини означає зрештою її національність поруч мови і релігії. Це показує, що політичні групування людності не покриваються з мовними і релігійними скупинами. Це ми бачили і в УСРС.

Щоб дати картину політичних скупин в Східній Галичині р.1907-го, наведемо дані про число голосів п о п о в і т а х:

Розподіл голосів по повітах/селах і містах/Сх.Галичини в 1907р.

	Українські		Москвофільські		Польські	
	тисячі	%	тисячі	%	тисячі	%
Бібрка	6.9 тис.	48	2.8 тис.	19	4.8 тис.	33
Бережани	10.3 "	61	2.0 "	11	5.0 "	28
Березів	0.9 "	8	0.3 "	2	10.3 "	90
Богородчани	9.4 "	87	0.4 "	3	1.1 "	10
Борщів	14.1 "	72	-	-	5.4 "	28
Броди	5.5 "	23	11. "	47	7.0 "	30
Бучач	15.2 "	73	-	-	5.6 "	27
Городенка	11.7 "	76	-	-	3.7 "	24
Городок	6.0 "	43	2.6 "	19	5.3 "	38
Гусятин	11.9 "	73	-	-	4.5 "	27
Доброміль	3.0 "	29	2.8 "	27	4.6 "	44
Долина	7.4 "	41	4.7 "	27	5.6 "	32
Дрогобич	11.9 "	46	5.8 "	32	8.2 "	32
Жидачів	3.2 "	22	7.7 "	54	3.4 "	24
Жовтва	3.3 "	19	10.0 "	58	4.0 "	23
Заліщики	10.1 "	75	-	-	3.3 "	25
Збараж	7.5 "	65	0.7 "	6	3.4 "	29
Зборів	2.5 "	26	3.9 "	41	3.1 "	33
Золочів	4.8 "	25	6.4 "	34	7.9 "	41
Калусь	8.4 "	52	4.7 "	29	3.0 "	19
Камінка Стр.	5.0 "	25	3.0 "	40	6.9 "	35
Коломия	11.2 "	64	1.7 "	9	4.9 "	25
Косів	13.3 "	27	0.1 "	1	1.3 "	12
Ліско	3.3 "	34	6.3 "	46	4.1 "	30
Львів - місто	1.8 "	8	-	-	20.2 "	92

	Українські		Москвофільські		Польські	
	тисячі	%	тисячі	%	тисячі	%
Львів - пов.	10.0 тис.	43	1.9 тис.	8	11.2 тис.	49
Мостиска	8.9 "	60	0.2 "	1	5.7 "	39
Надвірна	10.4 "	73	0.1 "	1	3.7 "	26
Перемишль	7.6 "	34	2.8 "	12	12.2 "	54
Перемишляни	5.0 "	35	4.4 "	31	4.8 "	34
Печеніжин	5.8 "	76	1.4 "	18	0.5 "	6
Підгайці	11.1 "	66	0.8 "	5	4.9 "	29
Рава	6.0 "	32	7.2 "	39	5.4 "	29
Рогатин	11.8 "	59	3.1 "	15	5.3 "	26
Рудки	7.9 "	60	1.0 "	8	4.2 "	32
Самбір	8.8 "	50	1.8 "	10	7.1 "	40
Скалат	6.7 "	42	2.2 "	14	7.2 "	44
Снятин	12.8 "	80	0.1 "	1	3.0 "	19
Сокаль	7.1 "	39	4.6 "	26	6.3 "	35
Станіславів	13.2 "	56	1.0 "	4	9.3 "	40
Стар.Самбір	5.0 "	54	1.6 "	17	2.7 "	29
Стрий	11.3 "	51	3.5 "	16	7.2 "	33
Сянік	0.1 "	1	8.2 "	53	7.0 "	46
Теребовля	8.0 "	61	-	-	5.2 "	39
Тернопіль	13.5 "	58	0.9 "	4	9.0 "	38
Товмач	13.9 "	73	1.2 "	6	4.0 "	21
Турка	4.9 "	40	5.7 "	48	1.5 "	12
Цішанів	4.2 "	32	1.5 "	12	7.3 "	56
Чортків	8.0 "	61	0.7 "	5	4.4 "	34
Яворів	8.6 "	64	2.7 "	20	2.2 "	16
Ярослав	3.4 "	16	3.9 "	13	14.4 "	66
Разом	395.7	45.9	149.9	17.4	292.8	36.7

З цих красномовних цифр видно, що в 1907р. в Галичині йшла драма національної несвідомості: велике число москвофілів /150 тисяч голосів, а за кожним політичним голосом прикиньмо ще хоч по 3 співчуваючих, приналежних до родини і т.п., то й можемо собі уявити, що майже 1/2 мільона українців /розбивало націю на дві смертельно-ворожих частини. Повіти Березів, Цішанів і Ярослав уже в 1907р. були згублені для України. Місто Львів, осередок Галичини, є польське. А воно-ж і є джерелом політичної, господарської і культурної енергії краю життя. Поляки, жида і москвофіли, як ворожі укр.народові сили, творили в 1907р. б і л ь ш і с т ь, при чім поляки й жида якістну вищість, як мійські скупини.

Світова війна і польсько-українська війна пройшли по Галичині огнем і мечем, в наслідок чого український люд страшенно потерпів та ще й й попав у польську державу. В р.1922 українське населення бойкотувало вибори до польського союму, а тому не можна сказати про його тодішню політичну структуру нічого. У виборах 1928р. участь взяло і ми маємо такі результати розподілу голосів між національними течіями:

Виборчі округи	Всіх ман-		польські		українські		жидівські		москвофіль.	
	дат.	голосів	манд.	голос.	манд.	голос.	манд.	голос.	манд.	голос.
48.Перемишська	6	123250	4	52224	2	16735	-	12719	-	-
49 Самбірська	6	77584	3	33884	3	12224	-	6260	-	-
50 Львів-місто	4	55232	2	9550	-	32101	2	-	-	-
51 Львівська	7	95079	3	125916	4х/	13942	-	12002	-	-
52 Стрийська	6	89061	2	109499	4	26027	-	7756	-	-
53 Тернопільська	9	113607	3	163146	5	30257	1	2755	-	-

х/ Тут ще один мандат для німців, які голосували по-згоді за український список.

Виборчі округи:	Всіх мандатів		Гольські		Українські		Жидівські		Москвофіль.	
	т.ч.	голосів	маанд.	голосів	маанд.	голосів	маанд.	голосів	маанд.	голосів
54 Тарнопільська	10	153116	4	191390	5	31339	1	1498	-	-
55 Золочівська	9	107949	3	135486	5	26831	1	21345	-	-
	19	261065	7	326876	10	58170	2	36343	-	-

Остаточні мандати припали:

Українцям	47	або	47.38%
Полякам	24	"	48.10%
Жидам	5	"	8.77%
Німцям	1	"	1.75%
	77	"	100%

Москвофіль, що тепер зібрали 64335 голосів, мандату не одержали, бо ні в одній виборчій окрузі їм не вистачило голосів на виборче число. Процент голосів між чотирьма групами означився так:

українці	46.32%
поляки	40.93%
жиди	9.52%
москвофіль	3.23%
	100.00%

Коли-б розподіл мандатів відбувався пропорційно поданому числу голосів, то одержали-б:

українці	36
поляки	23
жиди	5
москвофіль	2
німці	1
	67

Очевидно, за останніх історичних подій сталася зміна у національно-політичній структурі Сх.Галичини, коли українська національність /разом з москвофільцями/ одержала 49.55% голосів, а інші /поляки- 40.93%, жиди 9.52%/ 50.45%. Український народ виступає вже, як політична меншість, тоді-як в р.1907 він виступав, як більшість в 63.3%. Йде дуже небезпечно для українців перегрупування сил між поляками і українцями на шкоду українців і це в близькій історичній будучині дасть очевидно драматичний наслідок.

Яка політична структура українського населення в Сх.Галичині - це показує слідуєча таблиця про розподіл голосів між окремими частинами українського народу:

	У Н Д О					
	блок ліста ч.18		УС-Р. Партия. ліста ч.22		Сель-Роб.Лівий ліста ч.19	
	голосів	маанд.	голосів	маанд.	голосів	маанд.
Перемишля	22822	1	20017	1	9116	-
Самбірська	46806	2	17523	1	5105	-
Львів - місто	9544	-	-	-	-	-
Львівська	74322	3	13640	-	25349	1
Стрийська	100437	4	5834	-	-	-
Грушівська	53596	2	74463	3	12627	-
Тарнопільська	133910	4	42845	1	4782	-
Золочівська	99842	4	33055	-	19441	-
986330 гол.	540839	20	197377	6	76320	1
100%	54.83%	71%	20.01	21%	7.74	3.6

x/ УНДО тут віддає один мандат німцям.

	Сель-РобПрав. ліста ч.8		Партія Праці ліста ч.86		Укр. Нац. Союз ліста ч.6		Москво-Інші. Фели. ліста ч.6	
	голосів	манд.	гол.	манд.	гол.	манд.	гол.	м.
Перемишська	591	-	18	-	206	-	-	-
Самбірська	9427	-	4467	-	1056	-	-	-
Львів - місто	-	-	-	-	-	-	6	-
Львівська	6087	-	4885	-	1404	-	329	-
Стрийська	3037	-	-	-	161	-	-	-
Грушівська	17819	-	654	-	3987	-	-	-
Тарнопільська	1076	-	7168	-	1276	-	633	-
Золочівська	10280	-	27716	1	803	-	4349	-
	48347	-	44902	1	8893	-	5317	-
	4.90	-	4.55	3.3	0.90	-	0.53	-
								6.53

Вибори на північно-західних землях /Волинь, Полісся, Холмщина/ представляються польською статистикою так:

Вибор. Округи:	Число манда-тів.	Польські		Українс.		Жидівсь. Руські		Білоруські	
		голос.	ман.	гол.	м.	гол.	м.	голос.	ман.
25 Біла Підляш.	4	103232	4	28332	-	7521	-	-	-
26 Люблинська	6	163688	6	20545	-	15209	-	-	-
27 Замостська	5	124127	5	18054	-	1650	-	-	-
28 Красностав.	5	133649	5	16511	-	5425	-	-	-
56 Ковельська	5	53192	5	6906	-	6051	-	1790	-
57 Луцька	6	51873	2	109031	4	531	-	2602	-
58 Кременецька	5	77187	3	95840	2	21	-	2122	-
59 Берестейська	5	75675	3	74755	2	7040	-	3712	-
60 Пинська	5	69270	3	40789	1	4691	-	16849	1
Разом	46	856893	36	410763	9	48139	-	27075	1
								10130	-

На волинсько-польських виборах 1928р. українці одержали 18 мандатів, а поляки ні одного. Ось через те вибори 1928р. були на цих українських землях "добре приготовлені" польською владою. Насамперед: виборчі округи розмежовані так, щоб українські землі включити частинами у спільні з польськими землями округи, але н а з в и виборчих округ всі такі, що свідчать про український характер їх. Далі: прийнято було такі "міри", щоб з м у с и т и українське населення голосувати за польські списки /головно за урядовий "Безпартійний Блок", підсудчиків/. І це дало страшний результат: де на виборах 1928р. українці мали 18 мандатів, тепер вони одержали лише 9, а 9 попало полякам. Коли вищенаведену таблицю показати чужинцеві і спитати, чий цей край, де стались т а к і вибори, то він відповість "польський". Щоб-нак! вибрано 36 поляків, 9 українців, 1 руський, ніодного жиди. Кожний скаже, що такі вибори нормально відбулись лише в польській країні. А між тим, такі вибори стались на українських землях.

Коли ми згадували працю Д-ра Крисинського, то запам'ятали собі, що поляків на Волині 15.6%, а на Поліссі 11.7%, українців же на Волині 70.2%, а на Поліссі 53.5% /в дійсності більше/, то чому вибори мають таку дивовижно-суперечну картину? Виходить, що поляки одержали на Поліссі 15 мандатів, а українці лише 3; на Волині поляки 5, а українці 6, на Холмщині поляки одержали всі 16 мандатів. Число поданих за українські списки голосів 410 тисяч в країні, де українців є що-найменше 1½ мільйони. З їх до виборів могло бути управлено що-найменше 48-52%, отже не менше 750-800 тисяч. Виходить, що майже 390-400 тисяч українських голосів пішло на польські списки в 1928р., тоді як в 1922р. всі ці голоси були подані за українські

списки.

Польська "демократія" орудує виборчою геометрією, корупцією і терором - це дає зайві голоси полякам, але відбирає у їх право на назву демократії.

Поглянемо, як 410763 укр. голосів розділились між укр. партіями:

	УНДО-блок		Сель-Роб. Правий.		Сель-Роб. Лівий.		УС-Р Партія.		Інші	
	ГОЛОС.	ман.	ГОЛОС.	ман.	ГОЛОС.	ман.	ГОЛОС.	ман.	ГОЛ.	ман.
Біла-Підляш.	8041	-	6218	-	-	-	-	-	14073	-
Люблин	14792	-	5753	-	-	-	-	-	-	-
Замостя	7430	-	10335	-	-	-	-	-	389	-
Красностав	8305	-	8306	-	-	-	-	-	-	-
Ковель	-	-	-	-	-	-	-	-	6906	-
Луцьке	39758	I	41117	2	-	-	28156	I	-	-
Кременець	18464	-	33018	I	2314	-	42044	I	-	-
Берестя	10166	-	9615	-	53681	2	-	-	1293	-
Плиське	13088	-	14958	I	12743	-	-	-	-	-
Разом	119944	I	129220	4	68738	2	70200	2	22661	-
100% =	29.2%		31.4%		16.7%		17.1%		5.6%	

З тих українців, що не віддали своїх голосів полякам /не злякались терору і не продались/, найбільшу групу становлять антибуржуазні партії /Сель-роб і соціалісти-радикали/, які разом мають 65.2%. Це показує, що революційні класові партії селян і робітників являються і в національному сенсі безмірно-більш устійніві, ніж буржуазні елементи.

Але сам факт, що майже половина українського населення північно-західних земель віддала свої голоси за польські списки, за партію Пілсудського /за шляхту і фашистів/, показує на катастрофічно-низький рівень політичної свідомості, відпорності і національної солідарності. Лише в таких країнах поневолене некультурне населення дозволяє, щоб його позбавлявано національного шкільництва і елементарних людських прав.

Характеристичні дані знаходимо про нац. склад повітових соймиків Полісся /в Польщі/:

Повіти:	Роки виборів.	Число мандатів.	Україн. %	Поляки.	Жиди.
Берестейський	1923	48	29-60.5	12-25%	-
	1927	48	20-41.0	15-31.3	3-6.2%
Пружанський	1923	32	-	15-46.9	3-9.4%
	1927	32	-	15-46.9	3-9.4%
Косівський	1923	16	-	4-25%	1-6.2%
	1927	16	-	2-12.5	2-12.5
Дорогичинський	1923	24	17-70.8	7-29.0	-
	1927	24	18-75.0	6-25.0	-
Кобринський	1923	36	1-2.8	16-44.4	3-8.4
	1927	34	17-50.0	3-8.9	3-8.9
Камінь-Коширський	1923	16	8-50.0	8-50.0	-
	1928	18	11-61.1	5-27.7	1-5.6
Пинський	1923	28	-	12-42.9	1-3.5%
	1927	28	4-14.3	9-32.1	-
Лунинецький /виборів не було	1924	19	-	8-42.1	1-3.5%
	-	17	-	7	-
Столинський	1924	19	1-5.3	5-26.3	1-5.3
	1927	19	1-5.3	4-21.0	-

Повіті:	Роки виборів	Число мандатів.	Україн. %	Поляки.	Жиди.
Сарненський	1923	26	9-34.6	9-34.6	3-11.5
	1927	26	14-54.0	8-30.7	4-15.3
Разом на Поліссі	1923-24	264	65-24.6	96-36.5	13-4.9
	1927-28	262	35-32.1	76-29.0	16-6.1

Повіті:	Роки вибор.	Число мандатів.	Білоруси.	Росіяни
Берестейський	1923	48	6-12%	1-2.1%
	1927	48	9-18.3	1-2.1%
Пружанський	1923	32	14-43.7	-
	1927	32	14-43.7	-
Косівський	1923	16	11-68.8	-
	1927	16	12-75.0	-
Дорогичинський	1923	24	-	-
	1927	24	-	-
Кобринський	1923	36	16-44.4	-
	1927	34	10-29.4	-
Камінь-Коширський	1923	16	-	-
	1928	18	-	1-5.6%
Пинський	1923	28	15-53.6	-
	1927	28	15-53.6	-
Лунинецький	1924	19	10-52.6	-
/ виборів не було -		17	10-5	-
Столинський	1924	19	12-63.1	-
	1927	19	14-73.7	-
Сарненський	1923	26	4-15.4	1-3.9%
	1927	26	-	-
Разом на Поліссі	1923-24	264	88-33.3	2-0.9
	1927-28	262	84-32.0	2-0.8

Ця "загальна картина" Полісся мало що говорить, бо в краї сполучено дві етнограф. території - українську і білоруську.

Окремо взявши українські повіті, ми побачимо вже інший вигляд:

	Роки	Число манд.	Українці.	Поляки.	Білоруси.	Жиди.	Росіяни.
Берестейський	1923	48	29-60.5%	12-25.0%	5-10.5%	-	1-2.1%
	1927	48	20-41.6%	15-31.3%	9-18.8%	3-6.3	1-2.1%
Дорогичинський	1923	24	17-70.8%	7-29.2%	-	-	-
	1927	24	18-75.0%	6-25.0%	-	-	-
Кобринський	1923	36	1-2.8	16-44.4%	16-44.4%	3-8.4	-
	1927	34	17-50.0%	3-8.9	10-29.4	3-8.9	1-2.8%
Камінь-Коширський	1923	16	8-50.0%	8-50.0%	-	-	-
	1928	18	11-61.1	5-27.7%	-	1-5.6	1-5.6%
Сарненський	1923	26	9-34.6	9-34.6%	4-15.4	3-11.5	1-3.9%
	1927	26	14-54.0	8-30.7%	-	3-11.5	-
Разом	1923	150	64-42.67	52-34.67	26-17.33	6-4.0	2-1.33
	1927	150	80-53.33	37-24.67	19-12.67	11-7.3	3-2.00

Ця таблиця є показником величезного зросту української національної свідомості на Поліссі, а з другого боку є доказом, що польський перепис 1921 р. є зфальшований.

Політичний висновок що-до Полісся такий: українці і білоруси мусять разом дати бій польському наступові на Полісся. Вони це можуть зробити з успіхом, коли зрозуміють свою силу.

3. ПОЛІТИЧНА СТРУКТУРА ПІДКАРПАТСЬКОЇ РУСИ.

Підкарпаття під Мадярщиною - це, коли так можна було висловитись, одна кривава рана на тілі угр. народу. Неграмотність угр. населення потрясаюча, денационалізація навіть півінтелігенції майже поголовна, участь українців по-за хліборобством, скотарством і наймицтвом - майже ніяка; навіть найбільш кривка форма суспільної організації неграмотних і некультурних людей - це р е в а, то й вона майже змацярщилась. На літературу не було й натяку. Ці всі умови здетермінували наш народ, відсунули в глухий кут далеко від суспільно-політичного життя. Партії своїх народ наш не мав. І тому не дивно, що попав він в склад Чехословаччини не по своїй волі, а виключно завдяки дипломатичній грі чеських політиків на мировій конференції.

За десять літ перебування в складі ЧСР Підкарпатська Русь зробила крок вперед, але який ще слабкий цей крок! Це показують вибори, що відбулись 1924, 1925, 1928 і 1929рр.

Роки виборів:	Парлямент I 9 2 4 р.	Парлямент I 9 2 5 р.
Було управнених до голосування -	239789 осіб	292964 осіб
На 100 жителів було виборців -	48.1%	-
Було подано голосів -	257332	250261
Признано дійсних голосів -	254200	245829
Ухилилось од виборів -	11.2%	14.5%
Мандатів одержано -	9	9
	Краєве заступ- ництво 1928р.	Парлямент I 9 2 9 р.
Було управнених до голосування -	284827 осіб	311000 осіб
На 100 жителів було виборців -	40.5%	-
Було подано голосів -	249113	-
Признано дійсних голосів -	242663	266447
Ухилилось од виборів -	12.5%	14.3%
Мандатів одержано -	12	9
<u>Подано голосів за партії:</u>	Парлямент 1924р. число гол. % %	Парлямент 1925р. число гол. % %
I. Комуністи	100242 - 39.4	75668 - 30.7
II. Чеські аграрники	15058 - 5.9	34918 - 14.1
" націонал-демократи	- -	3074 - 1.2
" нац.-дем. і Автоном. Союз	- -	- -
" клерикали	- -	7398 - 3.0
" торгово-промисловці	2748 - 1.1	- -
" соціал-демократи	- -	18183 - 7.3
" народні соціалісти	- -	- -
III. Мадярська націон. партія	28113 - 11.1	29102 - 11.7
" незал. соціал-демократ.	2828 - 1.1	1096 - 0.3
" торгово-промислов.	- -	1694 - 0.6
" аграрна партія	1242 - 0.5	- -
IV. Жидівська республ. партія	17941 - 7.0	19125 - 7.5
" партія Підкарп. Русі	9914 - 3.9	11792 - 4.5
V. Німецька аграрна	- -	- -
VI. Руське Об'єднання і чеш. нац.-дем.	- -	- -
Трудова партія і чеш. нар.-соц.	20068 - 7.9	15574 - 6.2
Трудова партія	- -	- -
Автоном. Земледельч. Союз	21161 - 8.3	28805 - 12.4
Русин. хліборобська	11107 - 4.4	- -
" християнсько-народна	2780 - 1.1	- -
" соціал-демократія	20998 - 8.3	- -
Разом	294200 - 100%	245829 - 100%

Подано голосів за партію:	Краєве заступництво 1928 р.		Парлямент 1929	
	число гол.	%	число гол.	%
I. Комуністи	43773	- 20.1	40492	- 15.2
II. Чеські аграрники	56077	- 23.1	77573	- 29.1
" націонал-демократи	-	-	-	-
" нац.-дем.і Автоном.Союз	-	-	48503	- 18.2
" клерикали	-	-	8991	- 3.4
" торгово-промисловці	11465	- 4.7	7469	- 2.8
" соціал-демократи	6412	- 2.6	22928	- 8.6
" народні соціалісти	6851	- 2.8	10032	- 3.7
III. Малярська націон.партія	32749	- 13.5	30472	- 11.5
" незал.соціал-демократія	-	-	-	-
" торгово-промислова	-	-	-	-
" аграрна партія	-	-	-	-
IV. Жидівська республ. партія	14302	- 5.9	16765	- 6.3
" партія Підкарпат.Руси	6828	- 2.8	-	-
V. Німецька аграрна	-	-	3222	- 1.2
VI. Руське Об'єднання і чеш.нац-дем.	8766	- 3.6	-	-
Трудова партія і чеш.нар.-соц.	-	-	-	-
Трудова партія	5671	- 2.3	-	-
Автоном.Земледелец.Союз	25764	- 10.6	-	-
Русинська хліборобська	-	-	-	-
" християнсько-народна	8927	- 3.7	-	-
" соціал-демократія	10073	- 4.3	-	-
Разом	242663	- 100%	266997	- 100%

На цьому маленькому шматку української землі вибуває люта боротьба національно-партійних клубків, що рвуть зубами голоси автохтона-українця: на виборах виступило в р.1924 - 13 партій, р.1925 - 12 партій, р.1928 - 13 партій і р.1929 - 10 партій. На поршних виборах переможцями були комуністи, які з року в рік слабнуть і розбиваються, згубивши вже 60% голосів, а натомість виростає чеська аграрна партія, що від 15000 голосів в р.1924 виросла до 77.5 тисяч голосів в році 1929. Чеські партії заявили на Підкарпатську Русь під своїми прапорами і розпочали завоювання голосів. Як ми знаємо з статистики 1921р. всіх чехів на Підкарпатті кругло 20.000 душ, з яких до виборів може піти 43-50%, отже всіх чеських голосів на виборах може фігурувати, скажім, 10.000, їх же фігурує...176.000 !

Малярські групи, що раніш виступали нарізно, тепер /1928-1929р./ пішли єдиним фронтом.

Жидівські партії, поступенно ослабаючи /жиди все більше йдуть за чеськими партіями/, виступають однією групою в 17.000, цеб-то на 93.000 жидів до виборів є здібні 45-46000, але під жидівським прапором іде всього 17.000. Це значить, що більш 60% жидів йдуть за іншими націями /розуміється, в першу чергу за державною/. Німці надумались в 1929р. виступити окремо, але що значить 3200 голосів? Очевидно, німці на слідуєчих виборах підуть в чеському фарватері.

А як же русини? Вони рідко виступають окремо на виборах, а на останніх виборах 1929р. вже ні одна русинська ані "руська" група не виступає самостійно: всі вони пішли під прапором ч е с ь к и х партій, навіть упертій русофільсько-малярський "Автономний Земледелецкий Союз" пішов за Крамаржем, хоч після виборів і впав у роспуку /і повторне малярство через те, що Крамарж ніби "украє" один мандат у Союзу. Але факт є фактом: місцеве українське населення не виступає на виборах, як національна група: одні йдуть з комуністами, вихвалюючи Москву, другі з маляронським прапором, а інші стали частинами чесь-

ких партій, тих, які їх думать, забрали ніс і гори, колонізують землю і денационалізують населення. Лише на виборах 1929р. вийшов один депутат з українським напрямом /соц.-дем. Кмії Гуснай/. Другий українець є комуністом. Інші-ж: Червоцький - русофіль-аграрник, Куртяк - мадярон - русофіль. З 9-ти депутатів - 2 українці, 1 мадяр, 2 русофіли, інші - чехи. Цікавий факт з виборами 1928р. до крайового заступництва Підкарпатської Русі /цось-роді комуністичного земства в Росії/. По закону вибирають /не молодші 24 років/ 12 депутатів-земців, а 6 призначає влада. Поскільки з виборів пошло 2 українці /1 с.-д., другий комуніст, 2 мадяри, 4 чеш. аграрники, 1 чеш. торг-промисловець, 1 русофіль-мадярон, 1 жид, 1 комуніст-мадяр, то на долю чехів припадає 9 мандатів, цеб-то 50% всього представництва. В країні, де 62% українського населення, це населення заступлене з депутатами, а меншости'... 16 мандатами.

А між тим, політично-свідоме укр. населення могло б вибрати більшість своїх депутатів!

За кого-ж українці-русини віддають свої голоси? На виборах зявилося приблизно 165.000 русинів-українців, які віддали голоси так:

комуністам коло.....	30000	} разом 47000 або 28.5%
соціал-демократам коло	17000	
своїй /русин./ буржуазії	9000	голосів або 5.8%
за чужу буржуазію.....	109000	" " 65.7%

Ці неграмотні хлібороби, пастухи, дроворуби і наймити голосують за чужу буржуазію, яка їм відмовляє навіть в праві на національне ім'я і мову, називаючи їх "баганями" /тоб-то свиньми/. Коли ж ці бідолахи загомонять про свою мову і шкору, то їх називають... шовіністами, націоналістами, фаністами!

Якими засобами пануючі національності досягають цього? Оскільки ми штудіювали конкретні способи, які вживає чеська буржуазія, то вони зводяться до ось чого: а/корупція /підкуп/, б/терор і в/заливання бідолах горілкою. Ці категорії "культуртрегерства" викривала чеська соціал-демократична і комуністична преса. Перед виборами цілий тиждень заливали чеські урядові і приватні агітатори українські села горілкою і... обіцянками, отверто орудуючи підкупом /преса подавала документальні дані/. Відолашна Підкарпатська Русь! Коли ж до неї прийдуть справжні люди на допомогу поневоленому народові?

4. УКР. ЗЕМЛІ ПІД РУМУНІЄЮ.

На Буковині і Бесарабії панує румунський терор. Українське населення ще майже не жило політичним життям. Коли в Румунії почалась боротьба "Селянського Союзу" /партія румунських цараністів/, то за проводом кількох укр. пів-інтелігентів майже все українське населення подало свої голоси за румун-цараністів. Під своїми національно-політичними прапорами окремо не виступало, очевидно не усвідомлюючи непримиримости своїх інтересів з інтересами чужої гнобительної буржуазії, феодалів і попів.

В лютому і березні 1930 відбулись вибори до органів місцевої самоуправи на основі нового закону. Буковину поділено на 5 повітів, з 15 містами. Вибори до повітових рад /5 лютого 1930р./ на Буковині виявились так:

Повіти:	Укр. списки.	Цараністи.	Ліберали.	Соц.-дем.	Лукул.	Куза.	Авереску.	Разом.
Черновецький	6172	19939	6296	2480	-	-	-	
Сторожинецький	3622	11974	2675	4115	1920	-	-	
Радівецький	-	18509	6897	2087	-	2028	-	

Повіти:	Укр. списки.	Цара- ністи.	Лібе- рали.	Соц.- дем.	Лу- пул.	Куза. реску.	Аве- реску.	Разом.
Сучавський	-	13508	4819	-	755	1920	3357	
Кімполонгський	-	9235	5123	3638	-	-	-	
	9794	73965	25810	12370	2675	3948	3357	131919
в % %	7.42	56.07	19.56	9.38		7.57		100

На Буковині, як знаємо з перепису 1910р., відношення між націями таке:

Українців	- 38.38%	/ На своїй нац. території 65.4% /
Румунів	- 34.38%	
Жидів	- 12.95%	
Німців	- 8.29%	
Поляків	- 4.55%	
Мадяр	- 1.31%	
Інших	- 0.14%	

Замість виступити на своїй землі, як окрема організована сила, українці голосували в більшості за румунські партії, які отверто проповідують знищення української нації. Як видно, в 3-х повітах виступили українці: в Черновецькому група посла К. Кракалії, що недавно був виключений з рум. партії цараністів за те, що домагався виконання нею обіцянок, заявлених на з'їзді в Альба-Юлія перед приходом до влади Маніу - отже окремих виступ тепер Кракалії пояснюється просто:

в Сторожинецькому повіті виступила так зв. "Укр. національна партія" п. Залозецького. Зібрали вони голосів мало, бо більшість українського темного населення голосувала за румунські партії. Газети подають, про важчаналію корупції і горілки. Те саме, що й на Підкарпатті...

Вибори до мійських Рад відбулися 16 березня 1930, але на жаль ми ще не маємо відомостей про участь українців і взагалі про наслідки цих виборів. Але заздалегідь можна сказати, що українці не керують містами.

Про участь українців у владі трудно говорити.

Доки міста в чужих руках, доти не можна говорити про політичну силу українського народу на західних землях. Ми бачили, що % українців у містах в Галичині і на Підкарпатті 23-24, а на Волині, Поліссі, Буковині, Бесарабії ще менший, не кажучи вже про трагічну долю Холмщини. Ось приклад з громадських виборів на Волині в р. 1927.

До Сельських Рад обрано на Волині:

українців	696	- 72.6%
поляків	204	- 21.0%
жидів	26	- 2.7%
чехів	23	- 2.4%
німців	7	- 0.8%
росіян	2	- 0.2%
Разом	958	- 100.

До мійських Рад обрано на Волині:

жидів	203	- 60.0%
поляків	70	- 20.4%
українців	58	- 17.0%
росіян	9	- 2.6%
чехів	2	- 0.6%
Разом	343	- 100.

Ось приклад: м. Д у б н о' в його Раді сидять:

жидів	17	- 70%
поляків	4	- 16.6%
українців	2	- 8.3%
чехів	1	- 4.3%
Разом	24	- 100%

Отже маємо в Дубні радних українців 8.3%, між тим як українського населення в Дубні рахується 29%. Оскільки це населення перебуває в низах міста і не має політичної свідомости, ним керують інші.

VI. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА СОЦІАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ.

Сучасне європейське суспільство розвинулось протягом довгих тисячоліть. Головна його риса - диференціація на величезне число скупин. Диференціація виявляється в двох формах: диференціація природно-біологічна витворює полові, вікові і расові скупини, а диференціація соціальна витворює безчислені соціально-історичні скупини /нації, держави, класи, професії, партії і тд./. Природа сил, що спричиняють біологічну диференціацію, ще не розкрита наукою. Наука про це нічого не може сказати більше, як лише те, що діє чинник біологічної спадковості. Що-ж до соціальної диференціації, то вивчення її причин і суті наука вважає за можливе і силкується це здійснити.

Головні лінії, по яких іде соціальна диференціація, вже установлені: керівництво або виявлення влади одних індивідів над іншими природно є початкова, тому що воно виникає з відносин дорослих до дітей і підлітків, отже коріниться в біологічній природі людини. Генетично відокремлення функції влади з культурного /виховання/ і технічного /виробництва/ керівництва найстарше. Отже поділ влади спричиняється до постійного утворення шарів керуючих, підлегло-керуючих і підлеглих.

Поруч з цим виник розподіл природних дібр /землі і її дібр/, який де-далі шириться і глибшає, витворивши власність, а значить - і власницькі скупини. Виникнення суспільного розподілу праці означає розподіл людей на окремі скупини, що виконують спеціальні виробничі чи службові функції для інших.

Розподіл праці логічно тягне за собою і розподіл її в і т в о р і в - продуктів або культурних дібр.

Розпад людської маси на різноманітні скупини спричинив те, що цілість, розпадаючись на взаємозалежні свої частини, скріплюється, частини зв'язуються і нерозривно взаємодіють. Стаючи різноманітною в своїй структурі, цілість стає більш устійливою в своїй діяльності. Як розпад мертвої матерії, так і розподіл влади, природи, праці і її продуктів обертає певну суму індивідів у зв'язане внутрішню взаємочинність суспільства: диференціація є нова інтеграція.

І при розгляді суспільства України ми переконалися, що воно незвичайно диференційоване, розділене на багато різноманітних скупин. Ми спеціально не розглядали расових, полових і вікових скупин, бо вважаємо, що це очевидна річ. Ми торкнемося пізніше і цієї сторони, тепер же нас більше цікавить соціальна диференціація, а не природно-біологічна. Щоб не було непорозумінь, то ми підкреслюємо, що природно-біологічна диференціація так само входить в поняття суспільної структури, даючи основу багатьом соціальним явищам /боротьба рас, змагання між половини скупинами, різне становище вікових скупин/, найважливіше з яких - розмноження. Постійне появлявання нових людських істот змінює число людей на даному просторі - і це спричиняється до витворення багатьох соціальних явищ. Проф. Максим Ковалевський надавав чинникові розмноження надзвичайної ваги, а франц. учений Кост навіть виключно, призвавши розмноження за основний чинник суспільного процесу.

Коли ми будемо розглядати суспільний процес України, тоді ми спеціально зупинимось на явищі біологічного розмноження, тепер же прий-

маємо на увагу існування природно-біологічної /антропологічної/ диференціації, як очевидний факт, досліджуючи тимчасом в першу чергу соціально-історичні явища диференціації суспільства України.

В першу чергу ми розглянули національно-лінгвістичний склад населення України і конкретно означили національні скупини. Виявилось, що українська народність сидить компактною масою на території, яку ми через те називаємо українською, але компактність ця різна в різних областях: на крайньому сході України /Кубанщина/ українська народність становить 63-65% /в сусідніх округах і релятивну більшість 40-45%/ , теперішня Українська совітська республіка - 80%, Волинь 72%, Полісся /беручи без трьох білоруських повітів/ теж 70-72%, Холмщина 51%, Галичина 63% /до війни, а тепер не більш 60%/, Буковина /угр. частина/ 63-64%, Бессарабія /укр. частина/ релятивну більшість 41-42%, Підкарпаття 62%. Коли-б взяти пересічно відношення української національності на всій етнографічній території до інших національних скупин, то можна-б означувати українську частину населення в 74.5-75.0%. Коливання проценту українців на своїй землі від 40 до 80 - велика різниця, яка є першою основою того, що суспільне становище українців тим гірше, чим менший процент їх в населенні: процес деградації українців йде тим швидче, боротьба тим тяжче, перспективи тим чорніші.

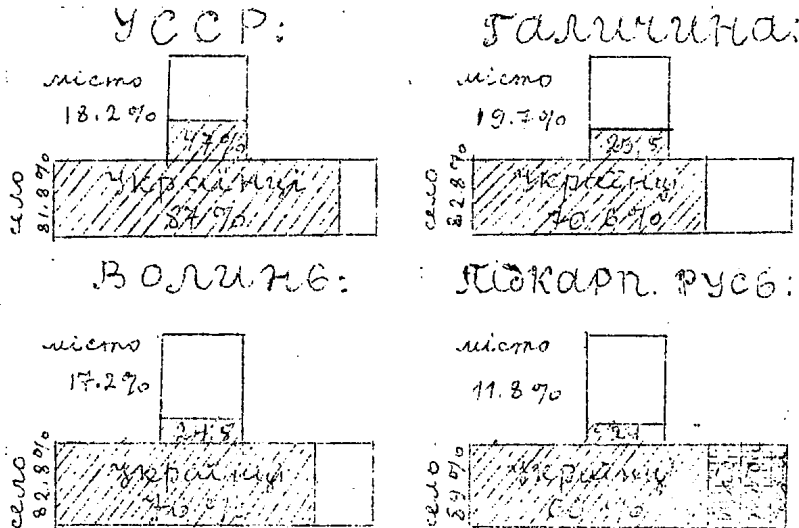
Основна диференція праці найвиразніше виявлена в розподілі суспільства на дві частини: сільську і міську. Українці масою, беручи пересічно, в 90-92% живуть в селі і займаються хліборобством та скотарством, а 8-10% їх живе і працює в містах. З усіх національностей, що живуть в межах української території, лише молдоване, румуни /на Підкарпатті/, цигани, мадари /на Буковині/ менш "урбанізовані", ніж українці, всі ж інші групи більш одійшли-як територіально з села, так і професійно від хліборобства і скотарства, одірвавшись в своєму процесі життя від прямого відношення до природи і включившись в інші суспільні скупини, що забезпечують своє живлення виконанням інших суспільних функцій, або коротко кажучи - живуть не з прямого відношення до природи, а з прямого відношення до людей. Виключно становище з цього погляду займають жида, що є "міською нацією", як це ми бачили з цифр.

Українці в містах становлять скрізь на всій своїй території меншість в порівнанні з іншими міськими національними скупинами. Поскільки українці і не-українці мають ріжну степен "організації", то й числове відношення українців до інших міських національних скупин ріжне, наприклад: на Кубанщині українців у містах 32.3%, Степ - 33.2%, Гірничий район 40.6%, Дніпрс-промисловий район 49.5%, Лівобережжя 60.9%, Правобережжя 49.0%, Полісся /совітське/ 52.9%, Полісся /польське/ 15.3%, Холмщина 2.7%, Волинь 24.8%, Сх. Галичина 23.5%, Підкарпатська Русь 24.3% /що до Буковини і Бессарабії, то % укр. у містах мені через брак матеріалів установити не вдалось, знаємо лише, що в м. Чернівцях українців 17.3%/ . Лише Лівобережжя і Совіт. Полісся /по старій адміністративній номенклатурі - Полтавщина, Харківщина, Чернігівщина та ще Київщина/ мають українську більшість у містах, але вона зникає, коли беремо пересічну по УССР /47.4%/ , а розмовляють у містах по-укр. 38.5%/ .

Цей факт /що українці в містах є меншістю/ є для нашої історичної доби основним: цей факт є причиною поневолення українського народу. З цим-бо фактом причиново зв'язані такі явища: а/ розподіл влади стався так, що місто є керуючою силою над селом, б/ розподіл праці стався так, що українцям припала взагалі фізична праця - раз, і в низчих

галузях що-до інтелектуального досвіду - два; в/розподіл витворів матеріальної і духової культури стався на шкоду українського народу, який став об'єктом економічного висиску, політичного гніблення і культурного обмеження.

В цім ми переконаємося при розгляді суспільного процесу і його витворів, а тепер я зазначаю, що центром уваги нашої мусить бути підвалина суспільної структури України - це відношення між селом і містом. Мійського населення в УССР 18.2%, на пол.Волині 17.2%, в Галичині 19.7%, на Підкарпатті 11.8%. Графічно це представляється в такій схемі:

Що-до сел, то українці в їх домінують значно: в УССР українці в селах становлять 87%, на пол.Волині 76%, в Галичині 70%, на Підкарпатті 66%.

Міста керують селами, а це значить, що на Україні, села, в яких скупчено 90-92% української нації, цілковито підпорядковані містам. Нац.склад міст ми знаємо: більшість в їх належить не-українцям!

На Кубані керують містом росіяни і вірмени, почасти й жида /разом 58%/ , в УССР головно, росіяни й жида /47.87%/ , на Поліссі жида й поляки /58+20%/ разом 78%, на Волині жида і поляки /59+12%/ разом 71%, в Галичині жида й поляки /38.70 + 37.20%/ разом 75.90%, на Підкарпатті мадяри, жида й чехи /33.60+28.04+11.61%/ разом 73.25%, на Буковині жида й румуни, на Бесарабщині жида, росіяни й румуни. Державно політична ініціати- ва належить росіянам і жидам в УССР, полякам на Поліссі, Волині, Галичині, чехам на Підкарпатті, румунам - на Буковині і Бесарабії.

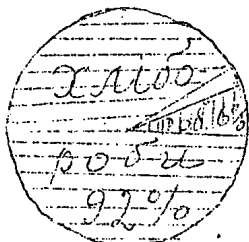
Панування й керівництво здійснюється в суспільстві в формі політичній, економічно-професійній і культурній. По цих лініях суспільство розчленоване на класи політичні, економічні і культурні. Лінії цього потрібного розчленування фактично не цілком покриваються, але типологічно /в загальному/ можна вважати, що кожний клас характеризується правно-політичними, господарськими і культурними даними, функціонально від себе залежними.

Хліборобську професію виконують кілька класів: селяни хлібороби, наймити, поміщики. Промисловість - підприємці-власники, служачі і робітники; торгівлю - підприємці власники, служачі і робітники. Політично-керівничу функцію виконують урядовці /багато рангів/, законодавці і судді. Науково-освітню: учені-дослідники, популяризатори і організатори, своєрідну ідеологічну функцію - духовенство, функцію розваги - мистці, інтерпретатори.

Наш дослід показує невмолимо, що політичне керівництво /законодавство, адміністрація, суд/ виконують на Україні чужинці, а українці або усунені або приймають незначну участь на низчих ролях.

В господарстві: промисел, торгівля, фінанси, транспорт належать не-українцям. В цій галузі українці виконують найнижчі ролі - робітників, чорноробів, прислуги, а як "підприємці" фігурують в малому числі в групі ремісників і в та найдрібніших рамарів.

Отже класи капіталістів, поміщиків, політичних керівників, організаторів культури складаються з не-українців. Українці складаються: з селян-хліборобів, наймитів, робітництва, ремісництва, дрібних службовців і дрібних підприємців, у яких ще духовна праця не відокремлена від фізичної.

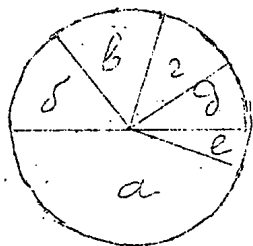
УКРАЇНЦІ

Це показує, що подавляюча більшість українців належить до класів фізично-трудова /селян 92%, робітників 6%, а дрібна частина службовців, урядовців, вільнофаховців і тп. - до духово-трудова /не більше 1%/, лише 1% народу належить до пануючих в тій чи іншій галузі суспільного процесу.

Отже висновок: українська національність складається з сукупності трудових класів і тому участі в керівництві суспільними процесами не бере, будучи сама об'єктом керівництва.

Поняття класу є поняттям частини в суспільній цілості. Суспільною цілістю ми мусимо вважати таку, що сама задовольняє всі свої потреби шляхом власної організації праці. Якщо ми передумовою цілості приймемо окремо систему взаємного розуміння людськими індивідами, то така система є ніщо інше, як м о в а. Тому межею натурально-сполученого суспільства буде м о в н а с к у п и н а, як сукупність людей однієї мови. Щоб бути незалежною в задоволенні своїх потреб, така група мусить своєю волею зорганізуватись для праці імено з метою задовольнити свої потреби. Сучасне самостійне суспільство поділене на окремі частини - с у с п і л ь н і п р о ф е с і ї, кожна з яких своєю працею задовольняє якусь потребу д р у г и х ч а с т и н того-ж суспільства. Кожна суспільна професія є, таким чином, окремим о р г а н о м суспільства, що працює для задоволення якоїсь його потреби. Щоб задовольнити в с і потреби, то треба мати всі відповідні органи. Коли всі органи для задоволення всіх потреб суспільства є, то таке суспільство ми мусимо називати п о в н и м і н о р м а л ь н и м суспільством.

Схематично це можна представити так:

- а/орган хліборобства - селянство, задовольняє потребу живлення,
- б/орган промислу - промисловці і робітники-служать для задоволення багатьох потреб,
- в/орган торгівлі, фінансів, транспорту і ин.
- г/адміністрація і політичне керівництво,
- д/орган духової культури і ідеологічного керівництва /наука, мистецтво, розвага, релігія і ин./,
- е/орган боевої охорони зовнішньої і внутрішньої /військо, флот, поліція і ин./.

Коли національність не має хоч-би одного з цих органів, то його функцію все-таки мусить хтось виконувати? Коли нація не має для цього своїх членів, то цю функцію будуть виконувати члени іншої нації. Через це нація без одного хоч-би органу для виконання хоч би однієї функції мусить бути н е п о в н и м суспільством, н е н о р м а л ь н и м.

Коли майже ціла нація виконує лише одну функцію - здобувати і виробляти харчі для задоволення потреби живлення, то чи вона є "цілим суспільством"? Ні в якому разі. Чи вона є самостійною і незалежною ні від кого? Ні в якому разі! Перш над усе вона сама потребує, щоб хтось виконував ще функції б, в, г, д, е, щоб нормально задовольнити свої-ж потреби.

А чи не могла-б вона існувати без задоволення цих потреб, а все таки бути самостійною? Такі нації, у яких задовольняється лише

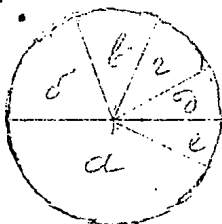
функція живлення є - на Цейлоні /ведда/, в Австралії /негритоси/, в Африці /негри і ин./, в південній Америці /ботокуди/, в північній /ес-гимоси/, в Азії /різні народці/, але ці нації справедливо називаються дикунами. В Європі таких націй вже н е м а.

І український народ вже потребує і промислу, і обміну, і транспорту, і духової культури і ин., а не лише хліба. Він ще за історичної доби диференціювався політично /на керівників і підлеглих/, економічно /на хліборобів, торгівців/, культурно /на "ідеологів" і вихованців/ і тд. Отже наш народ виробляв систему суспільного поділу праці і тепер живе в суспільстві, основаному на суспільному поділі праці. Значить, ми мусямо прийняти тезу: суспільний поділ праці є система необхідної залежності між органами /частинами/ суспільства, а різноманітність логічно вимагає координації і зв'язку. Тому український народ і є з а л е ж н и м, що він в суспільному поділі бере участь і не може її не брати. Але який характер цієї залежності? Тому, що він живе в селі, яке підпорядковане місту, і тому що він виконує низчі функції фізичної праці, з чим зв'язана обмеженість досвіду і свідомости, тому його залежність носить характер п і д л е г л о с т и.

Справді, погляньмо на схему: український народ виконує функцію а, /при виконанні інших функцій бере незначну участь на низчих ролях, зв'язаних фізичною працею/, а функцію б/промисел/виконують: росіяне, поляки, мадяре і ин.; функцію в виконують головню ж и д и /на Кубані з додатком росіян і вірменів, в УССР- з додатком росіян, греків, вірменів і ин., під Польщею з додатком поляків, на Підкарпатті з додатком мадярів/; функцію г виконують росіяни і жида /в УССР/, поляки, румуни, чехи; функцію д виконували і виконують переважно росіяни, поляки, мадари, румуни, чехи /раніш і німці/, лише в області релігії і то лише в Галичині, Буковині і Підкарпатті виконували і виконують українці; функцію е виконують росіяни, поляки, румуни і чехи, як керівники і часті виконавці, українці-ж фігурують тут в якості "гарматного м'яса" на найнижчих ролях.

Що показує цей розподіл суспільних функцій?

Що українці в системі суспільного поділу праці виконують лише функцію х л і б о р о б с т в а і фізичної праці. Отже вони не представляють собою системи повного суспільства, а лише одну з його частин - хліборобство. Інші суспільні функції виконують на Україні інші нації. Отже схема така:

- а - українці
- б - росіяни, поляки, мадари і ин.
- в - жида і ин.
- г - росіяни, жида, поляки, румуни і чехи.
- д - росіяни, поляки, жида і ин.
- е - росіяни, поляки, румуни і чехи.

Коли всі суспільні функції поділені в межах однієї нації /як напр. у французів, німців, італійців, росіян, чехів, мадярів і тд./, то такий розподіл називається в н у т р і - н а ц і о н а л ь н и м: кожний орган належить до тієї самої нації, а все суспільство є цілістю, зв'язаною одним мовним апаратом. Це є н а ц і о н а л ь н е с у с п і л ь с т в о.

На Україні навпаки: суспільство має всі органи для виконання всіх суспільних функцій, але кожний цей орган є и н ш о ю н а ц і о н а л ь н і с т ю. Отже суспільна праця розділена між націями. Така система сусп. поділу праці називається м і ж - н а ц і о н а л ь - н о ю. В ній кілька національностей зв'язані однією системою розподілу праці в о д н о суспільство.

Дуже хибним через те є вживання виразу "українське суспільство",

бо соціологічний аналіз вказує, що ніде на українській землі нема українського національного суспільства, а є лише м і ж н а ц і о н а л ь н е суспільство України, в якому українці становлять лише частину, соціально залежну від інших частин і їх підпорядковану, п і д л е г л у. Бачучи якусь купу людей, обиватель скаже на неї "суспільство", але це суспільством називаємо не кожну купу індивідів, а спеціальну систему взаємочинності між людьми.

Суспільством називаємо сукупність простих і складних скупин /верств/, взаємочинність зв'язаних в одну організовану цілість, що сама своєю організацією забезпечує своє існування.

Дослід над суспільним розподілом праці на Україні показав, що на Україні суспільство організоване на розподілі праці, влади витворених дібр між національностями, через що національності обертаються в класи одного суспільства.

При такій структурі суспільства на Україні утворюється між тими націями с о ц і я л ь н и й в у з о л, в якому українці, росіяни і жида зв'язані необхідними відносинами керівництва /росіяни і жида/ і підпорядкованості /українці/, панування і поневолення. В Галичині, на Волині і Поліссі соціальний вузол зав'язаний між поляками, жидами і українцями такого-ж характеру, як на Дніпроянщині. В Румунії такий же характер соціального вузла, але складники такі: румуни, жида і українці. На Підкарпатті такий же соціальний вузол, але складники такі: маляри, жида, чехи і українці, в Словаччині - словаки, чехи, жида і українці.

При вивченні соціальної структури Білорусі переконалися, що й на Білорусі такий же с о ц і я л ь н и й в у з о л, як на Україні: росіяни, поляки і жида - в містах, білоруси в селах. Чи не так справді? Ось загальні вказівки:

Площа Білоруської Сов. Соц. Республіки - 126792 кв. км., з населенням 4983884 осіб, з якого в містах живе 848557 /20.52%/, а в селах 4135327 /79.48%/. Національний склад Білоруської Республіки:

	Всіх.	% до підсу- мгу.	з їх в містах.	% %	на селах.	% %	ступень урбані- зації.
Білорусів	4017301	80.7	332860	39.26	3684441	89.1	8.3%
Росіян	383806	7.8	132203	15.59	251603	6.1	34.4%
Жидів	407059	8.3	340162	40.12	66897	1.6	83.6%
Поляків	97498	1.0	19665	2.32	77833	1.9	20.1%
Українців	34681	0.7	7418	0.87	27263	0.6	21.4%
Латишів	14061	0.3	2192	0.25	10869	0.26	15.6%
Литвинів	6863	0.14	2118	0.25	4745	0.1	30.8%
Німців	7075	0.14	2318	0.27	4757	0.1	32.3%
Татар	3777	0.07	3219	0.26	558	0.01	85.2%
Інших	11119	0.22	5675	0.81	6444	0.23	51.0%
Разом -	4983240	100	847830	100	4135410	100	20.5%

Отже білоруський народ поділений між селом і містом так: на селах 91.7%, у містах 8.3%. Урбанізація така-ж, як і в укр. народі. Національна структура міст: жидів 40.12%, білорусів 39.26%, росіян 15.59%, поляків 2.32%, інших 2.71%. Міста на Білорусі жидівсько-російські! Коли візьмемо на увагу, що неграмотних білорусів 62.7% по всьому ССРСР, то в Білорусі їх буде більше, мабуть не менше 65% /жінки неграмотні на 80%/. Всіх білорусів нараховано в європейській частині ССРСР /в р. 1926/ 4342.2 тисячі, з їх говорить по-білоруському 3409 тисяч, цеб-то 79%, значить русифікація забрала 933.2 тисячі білорусів або 21%. Ясно, що в містах на Білорусі хоч і рахується

ся білорусів 40.12%, але з їх говорять по-білоруському мабуть не більше 30%.

Міста на Білорусі мають жидівську більшість, а через те в містах бачимо те-ж явище, що і на Україні: жидівський елемент становить дуже значну, а іноді й пануючу частину в таких галузях діяльності:

	УСРСР	БСРСР
жидів у робітництві	12%	34.1%
" між хліборобами	1.6%	10.2%
" " ремісниками	44.0%	72.8%
" " урядовцями	30.5%	30.5%
" " торгівцями	65.6%	91.0%
" " вільними фахівцями	48.3%	58.0%

Цеб-то: в ремеслі, вільних фахах і торгівлі жида на Білорусі є панамі становища, а разом з росіянами вони є керуючий шар над білорусами.

Подібне становище на білоруських землях під Польщею: тут міста польсько-жидівські, білорусів у містах значно менш, ніж навіть на соціалістичній Білорусі, грамотність так само. Боротьба за українські і білоруські землі відбувається між росіянами і поляками, причім, як через білоруську, так і українську територію йде межа між державами російською і польською, яка перетинає Білорусь і Україну так, що більша частина Білорусі і України належить росіянам, а менша - полякам.

Ріжниця є лише в тім, що в одній частині міста захоплені росіянами і жидами, в другій - жидами і поляками. Соціальний вузол утворений між двома поневоленими націями /білорусами і українцями/ і пануючими - росіянами, поляками і жидами.

Цей зв'язок націй на українській і білоруській територіях я називаю с х і д н о - е в р о п е й с ь к и м с о ц і а л ь н и м в у з л о м, розв'язка якого буде незвичайно-кривавою, революційною і заповнить кілька десятиліть.

Росіяни і поляки, як державні нації, входять в склад населення України і Білорусі невеличкими частинами /на Україні 9.2%, на Білорусі 7.8%/, але в містах вони становлять поважну частину: росіяни на Україні 25.10%, на Білорусі 15.6%, поляки на західних землях /Галичина 37.2%, Полісся 20.0%, Волинь 12.0%/, поляки на Білорусі польській /не менше мабуть 30%/ . Словом, державні нації в українських і білоруських містах становлять меншість, з якою ще могли-б українці і білоруси боротись, коли-б не одна фатальна річ - жида. Жида в культурному і економічному житті йдуть не за крайовими нац. більшістями, коштом яких живуть, а з завоєвницькими державними меншістями і цим рішають в користь росіян і поляків, творячи разом з ними в містах російську і польську більшість. Через прилучення жидів до росіян і поляків кардинально змінюється характер міст: культурно і економічно в одній частині вони стають російськими, в другій - польськими. Коли-б сталось навпаки, що жида прилучились-би культурно до автохтонних націй, то становище знов-би різко змінилось: в УСРСР українські міста одержали-б культурно-український характер - 47.39% українців + 22.77% жидів разом створили-б більшість 70.16%, а на Білорусі /40.12% + 39.26%/ навіть 79.39% проти росіян. Подібне сталось би і під Польщею: в Галичині в містах українці і жида могли-б створити більшість в 62.20%, на Волині - 73.96%, на Поліссі - 73.3%. На Підкарпатській Русі сталось-би те саме: українці і жида створили-б більшість 52.34% /фактично більше, бо жидів по релігії є більше на 3%, отже й укр.-жид. більшість рахувала-б у містах що найменше 54-55%/.

Таким чином, позбавлення міст їх автохтонно-національного характеру є явищем, що спричинене жидами, що прийшли на Україну і Білорусь масово в XIV ст. /після погромів у Європі, викликаних в зв'язку з мором 1348р./ к о л о н і с т а м и, скупчилися поступово в укр. і білорус. містах і віддали їх в руки державній нації - польській, а разом і російській. На Підкарпатті - мадярській, на Буковині - румунській /ще недавно німецькій/. Характер східно-європейського соціального вузла утворюють, таким чином, жиди, що з класових і національних міркувань йдуть за націями-завойовниками, культурно-економічно і політично стаючи проти націй автохтонних /білорусів і українців/.

На українських і білоруських землях жиди, як міська нація, є тим третім, що рішає долю міст, а через те і долю поневолених націй, оскільки міста є соціальною формою панування над селами.

Ця своєрідна соціальна структура міст на українських землях є причиною і формою поневолення нашого народу. І хто хоче розуміти смисл суспільного процесу на Україні, той мусить знати і розуміти закономірності поведінки і долі людей в залежності від утворених історично-соціальних чинників. Місто є основний соціальний чинник суспільно-історичного процесу в добу капіталізму. Місто керує економічним, культурним і політичним процесом капіталістичного суспільства, а цим самим керує долею селянських націй.

Які чинники діють, як соціальний процес відбувається, які наслідки витворює місто на Україні - це ми будемо досліджувати в другій частині Соціографії України, в частині, в котрій ми займемось дослідом суспільного процесу на Україні в цілому і в окремих течіях /розмноження, економічному, культурному і політичному/, а також дослідом і витворів, які закономірно виникають у соціальній діяльності населення України. Вивчення механіки соціального процесу на Україні приведе нас до остаточної соціологічної теорії суспільства України, коли ми й дамо закінчені дефініції соціального явища на Україні.

Тепер же ми, з дослідів соціальної структури в її статичному стані зробили кілька важних висновків, ще невідомій дотеперішній українській нації, а власне:

1. На Україні панує міжнаціональна система суспільного поділу праці.
2. В цій системі українська нація займає становище частини що складається з трудових класів, соціально поневолених.
3. Українська національність з соціологічного погляду є не повним суспільством.
4. Українській нації бракує національного міста і соціально-професійних скупин, що звичайно діють в містах /промислової, торговельно-фінансової, транспортної, адміністративно-політичної і культурно-керівничої, цеб-то наукової і мистецької/.
5. Соціальною формою поневолення укр. народу є чужонаціональне місто на Україні.
6. На українських землях через міста здійснюють своє політичне, господарське і культурне панування державні нації - росіяни, поляки, румуни і чехи, при чім це здійснюється завдяки жидам, які економічно панують над укр. народом, а політично і культурно підтримують нації завойовників.
7. Білорусь перебуває в аналогічному становищі з Україною.
8. Через те у росіян і поляків витворюється однакове відношення до українців і білорусів, над якими вони здійснюють панування при допомозі і вкупі з жидами.

9. Зв'язаність росіян, поляків і жиців проти білорусів і українців, соціально залежних від цих трьох націй, витворила своєрідне явище - східно-європейський вузол.
10. Розв'язка цього вузла є метою і змістом національного відродження білорусів і українців, що станеться лише в результаті великої суспільно-будівничої праці поневолених націй і кріпавої боротьби між пануючими і поневоленими націями соціального вузла.

17.III.1930 р.

Р е в н і с а.

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА ДО ПРАЦІ "СОЦІОГРАФІЯ УКРАЇНИ".

- Др.М.Кордуба - Територія і населення України, Відень, 1918.
- А.Хоменко - Населення України 1897-1927 рр. ЦСУ.УССР, Харків, 1927р.
- " " - Сучасне українське місто в класов.віднош. ДВУ, 1925р.
- М.Порш - Із статистики України, Київ, 1907р.
- Osterröichische Statistik, I-III Bände /nach der Ergebnissen der Volkszählung vom 31 Dezember 1910/. Wien, 1916.
- Anuarul Statistic al Rumâniei, 1927 Bucureşti.
- Rocznik Statystyki Rzeczypospolitej Polskiej, Rok wyd.I., /1920-21, ч.1/.
- Le premiere recensement général de la Republique Polonoise du 30 septembre 1921. Département de Wolyń, Varsovie, 1926.
- Département de Lwów " 1927.
- " de Tarnopol " 1928.
- " de Stanislawów 1928.
- Україна. Статистичний щорічник за р.р.1925, 1926, 1927 і 1928. Вид. ЦСУ, УССР.
- В.Калинович: Неграмотність і недільні школи на Україні, Львів, 1925.
- Skorowidz miejscowości polskich: Województwo Lwówskie, Tarnopolskie, Stanislawowskie, Wolyńskie, Polesskie, Lublińskie.
- Přiručka statistická Republiky Československé, č.I, II, III.
- Sčítanie ľudu v Republike Československej: Povolanie obyvateľstva, II diel, 3. čiast Slovensko a Podkarpatska Rus, Praha 1925.
- Statistický Lexikon obcí v Republike Československej, III Slovensko, v Praze, 1927.
- С.Мінаев: До основних підсумків поголового перепису населення України. /"Більшовик Укр.", ч.15-16, 1928 р./
- Статистика України, ч.96 /т. I вип. I: Національний склад сільського населення України, Харків, 1927, Вид. ЦСУ, УССР.
- Статист.Укр., ч.124 /т.5, вип.2, серія I Демографія: Короткі підсумки перепису населення України 17 грудня 1926р., Харків 1928, ЦСУ, УССР.

Judische Arbeits - u. Wanderfürsorge /H. Gergel: Die soziale Struktur der Jüdischen Bevölkerung in Sowjet-Russland/, 1928, № 5 листопад.

Dr. A. Krysiński: Lencmbre et la repartition des ukrainiens en Pologne /Questions minoritaires, № 3, octobre 1929/.

Dr. A. Krysiński: Liczba i rozmieszczenie ludności polskiej na Kresach wschodnich /Sprawy Narodowościowe, № 5, grudzień 1929/.

Возраст и грамотность населения СССР /Союзная перепись населения 17 декабря 1926 г. Краткие сводки, выпуск VII/ Изд. ЦСУ Союза ССР, Москва, 1928.

Народность и родной язык населения СССР, /Изд. ЦСУ, Москва, 1928.

Volby do zemskich zastupitelstev roku 1928, Praha, 1929, vyd. Státní úřad statistický.

Sčítání lidu v Republice Českosloveské ze dne 15 února 1921, I díl, Praha 1924.

З М І С Т :

Розд. I.	ТЕРИТОРІЯ УКРАЇНИ	5
"	II. НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ	14
"	1. Загальні дані про число і розміщення людн.	"
	2. Національний склад суспільства на укр. землях.	"
	А. Союз Соц. Сов. Республік.	15
	Б. Польська Республіка	17
	В. Укр. землі під Румунією	20
	Г. Укр. землі в Чехословаччині.	21
"	III. СЕЛА І МІСТА УКРАЇНИ.	23
"	IV. СУСПІЛЬНО-ПРОФЕСІЙНА СТРУКТУРА УКРАЇНИ.	32
	1. УССР	"
	2. Галичина і Волинь	36
	3. Підкарпатська Русь	44
"	V. КУЛЬТУРНІ СКУПИНИ	46
	1. Українські різношовні групи	"
	2. Грамотність укр. народу	49
	а/ Грамотність на Кубані	51
	б/ Грамотність в УССР	"
	в/ Грамотність насел. Галичини і Буковини.	52
	г/ " " на Волині	54
	г./ " " на Підкарпатті	"
	3. Шкільництво	56
	А. Українські землі РСФСР	57
	Б. УССР	"
	В. Укр. шкільництво під Польщею	61
	а/ на Волині	"
	б/ в Галичині	"
	Г. Шкільництво під Румунією	62
	Г. Підкарпатська Русь	63
	4. Преса і видавництво	64
	5. Релігія, як культурне явище на Україні.	68
	6. Інші культурні розшарування укр. народу	72
"	VI. ПОЛІТИЧНА СТРУКТУРА УКРАЇНИ	75
	1. На укр. землях був. рос. імперії і УССР	76
	2. Політичні скупини під Польщею	83
	3. Політична структура Підкарпатської Русі.	91
	4. Українські землі під Румунією	93
"	VII. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА СОЦ. СТРУКТУРИ НА УКР. ЗЕМЛЯХ	95
"	VIII. ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА	103

Дістати можна: В-во "ВІЛЬНА СПІЛКА". Dr.P. Bohacký, Praha XVIII,
U první baterie č.709.

ЦІНА КНИЖКИ: 25 кор.чес. з пересилкою, чи у чужій валюті по
курсу її в Ч.С.Р.
